

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WILDWOOD

THE
ART
OF
AVOIDING
YOUR
ALPHA

LOLA GLASS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

alfanizdan kaçma sanati

WILDWOOD

LOLA GLASS

OceanofPDF.com

contents

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17 Sonsöz
Sonradan Düşünceler
İletişimde Kalın
Lola Glass'ın Tüm Serileri
Yazar Hakkında

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2024 Lola Glass

authorlolaglass.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. İsimler, karakterler ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Francesca Michelon tarafından kapak

<https://www.merrybookround.com/>

OceanofPDF.com

*Yeni hedeflere ve
korkunç kelime
oyunlarına*

OceanofPDF.com

one

T RIO

Şekerli kurabiyei dudaklarıma götürdüm ve küçük bir ısırık aldım. Ne de olsa hayattaki iyi şeylerin tadını çıkarmak gerekiyordu. Kurabiyem güzel olsa da, iş de güzeldi, bu yüzden on beş dakikalık molamın da tadını çıkarmalıyım.

Çalıştığım fırının ön bölümündeki bir masada oturuyordum. Arkadaşlarım ve ben sık sık orada yemek yedik, çünkü dinlenme odamız çok küçüktü.

Gözlerim diğer müşterilerin üzerinde gezindi -çoğu müdavimdi, bu yüzden onları tanıdım- yeni gelen tek kişiye takılmadan önce.

O bir erkekti.

Güzel bir adam.

Dağınık, koyu renk saçlı ve açık tenli biri. Dövmeleri, giydiği basit siyah tişörtün açıkta bıraktığı görkemli kalınlıktaki kaslarının üzerinde uzanıyordu.

İnsan olamayacak kadar büyüktü ve tüm dövmeler onun bir tür şekil değiştiren olduğunu açıkça gösteriyordu. Çoğunun bir sürü dövmesi vardı.

Neden yaptıklarından emin değildim ama havalı olduğunu düşündüm, yüzden mürekkep takıntısını destekledim.

Wildwood'da yaşadığımızı düşünürsek, bu ateşli adamın bir kurt adam olduğuna bahse girerdim. Ve onu daha önce gördüğümü sanmasam da, sürü

hızla büyüyordu, yani bu pek de şaşırtıcı değildi.

Dikkati önündeki dizüstü bilgisayara sabitlenmişti ve kaşlarının arasında bir kırışıklık vardı. Belli ki beni fark etmemişti.

"Kim o?" En iyi iki arkadaşımın biri olan Sienna'ya sordum. Orta boyluydu, rahat görünen siyah bir tayt ve üzerinde kedi olan büyük boy bir sweatshirt giyiyordu. Wildwood'a ilk geldiğinde sağlıksız derecede zayıftı ama o zamandan bu yana geçen aylar içinde kıvrımları muhteşem bir şekilde dolgunlaşmıştı.

Bakışları *Coffee & Toffee & Cake*'in ön pencerelerinin dışındaki manzaradaydı. *Kek* bölümünde çalıştık ama gün boyu hem kahve hem de unlu mamul kokularının tadını çıkardık.

Adama baktı... ve uzun bir süre öylece bakakaldı. "Hiçbir fikrim yok," dedi sonunda, pencereden dışarı bakarak.

Onun aksine benim dikkatim .

O kahvesini yudumlarken ben de kurabiyemden bir ısırık daha aldım.

Sienna birkaç dakika geçtikten sonra, "Ona bakmayı kes," diye mırıldandı. "Birisi ona bakarken fotoğrafını çekip internete falan koyacak."

O ve ben, diğer arkadaşımız Lovene ile birlikte kan kurtlarıydık. Vampir/kurtadam melezleri.

Love altı ay önce dünyanın en büyük kurt sürüsü olan Wildwood sürüsünün alfasıyla çiftleşmişti. Eşi Archer Madden (nam-ı diğer Madd) tanınmış biriydi. Hükümetteki bağlantıları, beni ve arkadaşlarımı bu hale getiren zalim vampir klanıyla ilgiliydi.

Yani özgürdük.

Ve sürünün üyeleri.

Ancak, kan kurtları temelde vampirler tarafından canlı kan torbası olarak kullanılmalarıyla bilinirlerdi. Bu da bizi sürekli hedef haline getiriyordu.

Wildwood'da güvendeydik.

Ancak, şehirdeki tek kan kurdu olmak, her hareketimizi izlemeye adanmış sosyal medya sayfaları olan iğrenç insanlar olduğu anlamına geliyordu.

Hala buna alışmaya çalışıyordum.

Her neyse, bunu çalışıyorduk.

Ve sürü bize karşı nazikti, ki asıl önemli olan da buydu.

Love benim yanımdaki koltuğa oturdu ve başım ona doğru kaydı. Odadan geçtiğini bile fark etmemiştim.

Hay aksi.

Üzerinde tipik file çorapları, yüksek topuklu ayakkabıları ve kendisi de dahil olmak üzere hiçbirimizin daha önce duymadığı bir grubun logosunu taşıyan tişört elbisesi vardı. Saçları güzel, orta kahverengi tonlarındaydı, çenesine kadar dalgalı şekilde kırpılmıştı ve alnına ustaca düşen perçemleri vardı. Kısa boyluydu, kıvrımları vardı ve teni açık renkti ama güneş sayesinde bronzlaşmıştı.

"Kime ?" diye sordu bana. "Seksi yeni bir kurt adam," dedim.

Homurdanarak odanın etrafına bakındı. "Burada üç kurt adam var. Hiçbiri yeni değil."

Sienna, "Onun tam karşısındaki siyah saçlı adam," dedi. "Ah, Vex mi? Onunla tanışmadın mı?"

"Bu bir hayır olurdu." Gözlerimi ondan kaçırmadım.

Denesem de yapabileceğimden emin değildim.

"Doğaüstü Hükümet'te Sienna'yı klandan kurtaran adam. Teknik olarak o da bir alfa. Madd ona ve sürüsüne şehrin kenarında bir arazi verdi. Kurtların hiçbir vampirin bizi kullanmasına izin vermeyeceğini göstermek için bir süre burada kalacaklar."

Bu haber muhtemelen başka tarafa bakmama neden olmalıydı. Ama yapmadı.

"Sana da güzel kokuyor mu?" Love beni inceleyerek sordu.

Ona bir kaşımı kaldırdım. "Ciddi misin? O benim eşim değil."

Bir kurt şekil değiştiren, potansiyel eşini sadece kokusundan tanıyabilirdi. Eğer gerçekten harika kokuyorsa, bu onun için ne olduğumu anlamadan önce defolup gitmem gerektiğinin bir işareti olurdu. Erkek bir kurt adam kaderindeki eşini asla terk etmez.

Neyse ki sadece kahve ve kek kokusu alabiliyordum.

Hayatımda gördüğüm en çekici adamdı.

"Sadece sordum. Kaderinde eşinin olması dünyanın sonu değil." Dirseğiyle koluma vurdu.

"Aynı fikirde olmadığımızı kabul ediyoruz." Kurabiyemden bir ısırık daha aldım ve parlak pembe spor sütyenimdeki kırıntıları fırçaladım. Orman kasabamızda Şubat ayının başı olduğu için dışarıdaki soğuğa rağmen, her zamanki gibi üzerimde sadece o ve bir çift yüksek belli tayt vardı. Kalın giysiler beni rahatsız ediyordu. Hareket edebilmeyi seviyordum.

Uzun boylu, zayıf ve solgundum, çilek sarısı saçlarım tepeden elmacık kemiklerime düşecek kadar uzun kesilmişti. Bunun, gerçek bir ilişki arayan erkekleri bir şekilde korkutacağını umuyordum.

"Bu ona katılıyorum. Bir eş almakla hiç ilgilenmiyorum," diye onayladı Sienna.

" bir şey olduğunu bilsen fikrini değiştirirdin," diye karşı çıktı Love.

Kurabiyemden aldığım bir sonraki ısırık daha büyüktü.

Ve biraz daha şiddetli.

Biriyle kalıcı olarak eşleşmeye *hiç* ilgim yoktu. Özellikle de bir alfabla. İsteyeceğim son şey birinin bana emir vermesiydi. Taşındığımdan beri şehirdeki insan erkeklerden birkaçıyla yatmışım, sadece biraz deneyim kazanmak için, böylece kimse beni hazırlıksız yakalayamazdı.

Dikkatimi bakmam gereken pencerelere yönelttim.

Wildwood güzel bir şehirdi, binalar ormanın içine yerleştirilmişti, böylece her şey gibi hissediliyordu. Küçük sayılmazdı ama yine de öyleymiş gibi hissettiriyordu.

"Şimdi de ona mı bakıyor?" Sienna fısıldadı ve başımı yana doğru salladım.

Bakışlarım bir anlığına Vex'inkilerle çarpıştı ve donakaldım. Başka tarafa bakmasını bekledim...

Ama yapmadı.

Gözlerimi ondan alamıyordum.

"O çok güzel," diye mırıldandı kurdum zihnime. İkimizden biri kontrolde olmadığında, onun şu anda olduğu gibi bir tür arada kalmışlık hissine kapılırdık. Her zaman iletişim kurabilirdik ama benim kurdum Love'inkine kıyasla oldukça rahattı.

"Uzun boylu, kaslı ve korkutucu," diye itiraz ettim, ama buna inanmadım.

"Uzun boylu, kaslı ve korkutucu severiz."

Haklıydı.

Gerçekten, gerçekten yaptık.

Vex'in burun delikleri alevlendi ve sonunda bakışlarını benimkilerden ayırıp tekrar bilgisayarına baktı.

Gözlerimi tekrar pencereye çevirmeye zorladım.

"Bu çok ," dedi Love. "Sana güzel kokmadığından emin misin? Kokunun parfümle gizlendiğini biliyorum."

Aslında bir sürü parfüm sürdüm. Ve kokulu losyon.

Her yerde.

Yanlışlıkla biriyle eşleşecek değildim.

Vex kadar güzel biri bile değil.

Sienna, "Koklamak isterse gidip onunla konuşur," dedi. Ben koklamak istemiyordum.

Evet, ama çiftleşme riskini almak istemedim. Bu yüzden yerimde kaldım.

Ben pencereden dışarı bakmaya devam ederken sohbet ettiler ama seslerini duymadım.

Çünkü zihnimin, o bana baktığında karnımın nasıl gerildiğini hatırlamasına engel olamıyordum.

Birkaç dakika geçtikten sonra bir koku aldım.

Lezzetli bir koku.

Ve omzuma bir dokunuş hissettim.

Başımı çevirdiğimde Vex'in masamın hemen yanında durduğunu gördüm. Gözlerimin açılmasına engel olamadım.

Kokusunu derin bir nefesle içime çekmekten kendimi alıkoyamadım. Ya da dişlerimin inmesini.

Kahretsin, onun tadına bakmak istiyordum. "Merhaba," dedi yumuşak bir sesle.

"Um," dedim, kelimeler aniden beni başarısızlığa uğrattı. Vay anasını, inanılmaz kokuyordu.

Kendimi kesmeden, dişlerimin arasından konuşmaya çalışarak, "Merhaba," demeyi başardım.

Arkadaşlarım sessizliğe bürünmüştü ve hiçbirisi benim iyiliğim için konuşmaya müdahale etmiyordu.

Bu iyi değildi.

"Ben Ronin." Elini uzattı. "Arkadaşlarınıza bakılırsa kan kurtlarından biri olduğunuzu varsayıyorum." Love'ı tanınmasına rağmen ona doğru bir bakış bile atmadı.

Bu kötüye işaretli.

Bir eş istemediğimi düşünürsek çok kötü.

"Evet. Tori." Beceriksizce elini sıktım ve dişlerim daha da aşağı indi. Bu lanet şeylerin sakinleşmesi gerekiyordu.

"Size kahve ısmarlayabilir miyim?"

diye sordu. Sıraya bir göz attım.

Sıra yoktu, bu yüzden gerçek bir mazeret yoktu.

Ama tekrar nefes alabilmek için ondan uzaklaşmam gerekiyordu. Ve bu yüzden adamı ısırmadım.

"Susamadım," dedim sonunda, dilimi biraz daha derinden keserek.

"Bir kurabiye daha o zaman." Kurabiyemin küçük kalıntılarını benden koparıp ağzına attı, sonra elimden tutup beni ayağa kaldırdı.

Ronin beni fırının karşısına geçirirken arkadaşlarıma "YARDIM EDİN" diye bağırarak bir bakış attım.

Love çılgınca sırıtıyordu.

Sienna'nın yüz ifadesi endişeliydi.

Emrettiği gibi eli sırtımın küçük kısmını buldu ve çok iyi hissettirdi.

Sienna'nın sadece iki gün sonra kutlanacak Sevgililer Günü için süslediği kalp ve oklu kurabiyelerle dolu vitrine baktım.

Kalbim deli gibi çarpıyordu.

Kokusu etrafımı sarmıştı, ve kahretsin, cennet gibiydi.

Elizabeth kurabiyelerimizi paket kutusuna koyarken dişlerim dudağıma daha da battı ve beni irkiltti.

Beni inceledi. "İyi misin?"

"İyiyim," dedim.

Bu hareket kanayan dudağımı bir şekilde ona göstermiş olmalı, çünkü çenemi yakaladığında kaşları daha da çatıldı.

Kıpırdamadım.

Dudaklarım hafif bir baskıyla ayrıldı ve dişlerim ortaya çıktı.

Başparmağını hafifçe kesiğimin üzerinde gezdirdi ve sonra beni serbest bıraktı.

Başparmağını burnuna götürdü ve içine çekti.

Kokumu aldığında ürperdim, göğsü gümbürdüyor ve gözleri parlıyordu. "Biliyordum."

"Bu hiç iyi değil," diye mırıldandı kurdum.

"En ufak bir şey bile değil," fısıldadım.

"Hmm?" Kafam karışmış gibi davrandım.

Başparmağı tekrar dudaklarımın arasına girdi ve yavaşça inen dişlerimin üzerinde gezindi.

Isırmadan kan akıtamayacağım kadar hafif bir dokunuştı.

-Ve bunu yapma dürtüsüyle savaşıırken bedenim titredi.

Dişlerim hassastı. *Delicesine* hassas.

Sanki bir parmağı meme ucumda ya da kalçalarımın arasındaymış gibi hissediyordum.

Elini tekrar çekti ama bedenim titremeye devam etti. Sahip olduğum her his bana yaklaşmam için bağıırıyordu.

Kollarımı ona dolamak için.

Dişlerimi tenine gömmek ve muhteşem bir şekilde doyana kadar içmek için.

"Sen benimsin, Tori." Sesi alçak ve pürüzsüzdü. Tıpkı geri kalanı gibi ateşliydi.

Kahretsin, başım beladaydı.

Yine de yalan söyledim. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok." Sözlerim sabitti. En azından geri kalan her şeyimden daha kararlıydı. "Isır beni o zaman." Bakışları hınzırcaydı.

Kötü ve kararlı.

"Affedersiniz?" Sesimi yükselttim.

"Eğer benim eşim değilsen, bunu kanıtla. Bağımlı olmadan benden beslenebilirsin. Isır beni."

"Halka açık bir yerdeyiz, hem de benim iş yerimde," diye tısladım, artık dişlerimi okşamadığı için soğukkanlılığımı biraz olsun geri kazanmışım. "Ve hiçbir şey kanıtlamak zorunda değilim."

Benimle tartışmak yerine, beni kalçalarımından yakaladı. Ve beni omzunun üzerinden fırlattı.

Vex'in sırtına çarpan yüzümle birlikte bir çığlık attım.

Ronin Vex geri döndü.

Kurabiye kutusunu aldı, topuklarının üzerinde döndü ve kapıdan dışarı çıktı.

OceanofPDF.com

two

RONN

Sonunda eşimi bulmuştum, kendini benden sakladıktan sonra
Parfüm.

Şimdi, kaçmayacağından emin olana kadar onu bırakmayacaktım. Kadın
benim olacaktı ve buna bayılacaktı.

Parfümünün kokusu kamyonetimin kabinini doldururken parmaklarım
direksiyon simidine sıkıştı.

Onu koklamam
gerekiyordu. Ona
dokunmaya.

Onunla konuşmak için.

Ama kendini benden saklamış ve benim olduğunu bilmiyormuş gibi
davranmıştı, bu yüzden kontrolün bende olduğu evime gelene kadar bir şey
söyleme riskine giremezdim.

Telefonum çalmaya başladı.

Arayanın kimliğinde Madd'in adı vardı.

Cevap vermek için düğmeye bastım. "Ne?"

Konuşmadan önce bir süre sessizlik oldu. "Sanırım neden aradığımı tahmin edebilirsin."

Fırında insanlar vardı. İnsanlar.

Eşi de.

Hepsi de kadınımı omzuma atıp onu sahiplendiğini görmüştü.

Güzel.

"O benim. Bunu kabul edene kadar gitmesine izin vermeyeceğim," dedim.

"Burada dikkatli olmak önemli olabilir," diye homurdandı kurdum.

"Dikkati siktir et."

"Tori eşimin en iyi arkadaşlarından biri," dedi Madd, sesi eşitti. "Onu lanet fırının ortasından öylece kaçıramazsınız."

"Senin eşin için kim olduğu umurumda değil; o benim."

"Onun peşinden infazcılarımı göndermek zorunda kalacağımı biliyorsun. Bu tehlikeli bir emsal teşkil ediyor. Kan kurtlarımızdan birini kaçırın birini cezalandırmazsam, sırada eşim olabilir."

"Ben bir kan kurdu almadım, eşimi aldım. Adamlarınızı peşimden gönderin, onu elimde tutmak için kimi öldürmem gerekiyorsa öldüreceğim. Sürüm de öyle."

Tori bana bir bakış atarak, "Bu iş çok çabuk kızıştı," dedi.

Gözlerindeki duyguyu göremedim çünkü yola bakmam gerekiyordu.

"İyi misin?" Love, Madd'in sesinin yerine kendi sesini koyarak

sordu. "Ben iyiyim. Bana zarar veremez, değil mi?"

Bu soru karşısında hırladım ve kurdum da

hırladı. "Hayır, sana zarar veremez," dedi Love

çabucak.

"O zaman bu işi hallederiz ve ben de bu gece eve dönerim. Peşimizden kimseyi gönderme."

Love bir an durakladı ve sonunda "Pekâlâ. Kendine iyi bak."

"Hep öyle yaparım. Yakında görüşürüz." "Görüşsek iyi olur!"

Ben evime giden ilk toprak yola saparken Tori aramayı sonlandırmak için düğmeye bastı.

Madd'sürüme verdiği şehrin dış kısmındaki birkaç ev harap haldeydi, bu yüzden taşınır taşınmaz hepimiz onlar üzerinde çalışmaya başlamıştık. Kan kurtlarının varlığı göz önüne alındığında, uzun, çok uzun bir süre birbirimize yakın kalmamız gerektiğini varsayıyordum.

Evimin temeli sağlamdı ve kat planı iyiydi, bu yüzden iş çok kötü olmamıştı.

Beni meşgul ediyordu, önemli olan da

buydu. "Nereye gidiyoruz?" Tori bana sordu. "Benim evime."

Kabul ettiğimde benden uzaklaşmadı, bu da iyiye işaret gibiydi.

Başka bir toprak yola saptım.

Parfümünün kokusu tekrar burnuma çarptığında burun

deliklerim alevlendi. Bu kadın beni çıldırtacaktı.

"Nefes al," diye gürledi kurdum. "Bizi sevmesine ihtiyacımız var."

"Bunu evimize girdikten, temizlendikten ve güzel koktuktan sonra düşünebiliriz."

Bana ofladı ama daha fazla itiraz etmedi.

"Sürünün mahallesinden ne kadar uzakta yaşıyorsun?" Ormanda uçmaya devam ederken birkaç dakikalık gergin bir sessizlikten sonra Tori bana sordu.

"Yollarda otuz dakika. Ağaçların arasında on beş dakika." Kelimeleri zorlanarak söyledim.

Sonunda evimin önünde durana kadar biraz daha zaman geçti. Değiştirmek zorunda kaldığım büyük pencereleri ve söküp yeniden yapmak zorunda kaldığım çürümüş dış cephe kaplamasıyla oldukça genişti. Koyu yeşil boya hâlâ taze görünüyordu ve etrafı çevreleyen sundurma -daha fazla çalışma gerektirmesine rağmen- evi sıcak bir görünüme kavuşturmuştu.

Onu yolcu koltuğundan kaldırıp içeri taşıdığım da Tori hâlâ eve bakıyordu.

Hala doğru düzgün düşünemiyordum.

Dürüst olmak gerekirse, bir daha yapacağımdan emin değildim.

"Bacaklarım var," diye homurdandı, onu eşikten geçirip doğruca sahip olduğum tek işlevsel banyoya götürdüğümde. Koridordaydı. Ebeveyn banyosunu tamir etmek daha uzun sürecekti, bu yüzden koridordakinden başladım.

Tori'yi göğsüme bastırarak suyu açtım. Sıcak olduğundan emin olmadan eşimi akan suyun altına atmamam gerektiğini biliyordum, bu yüzden ısınması için bir dakika verdim.

"Eğer beni soymaya kalkarsan, seni nasıl öldüreceğimi bulurum," diye uyardı beni. "Eş bağına lanet olsun."

"En azından bir eş bağı olduğunu kabul ediyorsun." Öfkelenmişti ama başka bir şey söylemedi.

Suyu test ettim.

Yeterince sıcaktı, ben de onu ayaklarının altına yatırdım.

Parfümünün kokusu nihayet azaldı ve suyun altında durduğu yerden bana bakarken omuzlarım gevşedi.

"Bir kadını duşa atmanın gerçekten gerekli olduğunu mu düşündün Ronin?"

"Kokunu bir alfadan saklamanın gerçekten gerekli olduđunu mu dűşűndűn, Tori?"

"Madd benim alfam." Yűzűne dűkűlen birkaç ıslak saç telini itti.

"Artık değil."

Ofladı ve elektrik mavisi taytını kalçalarından aşağı sıyırarak mavinin biraz daha ačík tonu olan bir tangayı ortaya çıkardı.

Sırılsıklam pantolonundan çıkarken sikim sertleřti, gűzlerim yavařça vűcudunda gezindi.

Kadın bűyűleyiciydi. Kıvrak

vűcut.

Parlak pembe spor sűtyeni műkemmел gűđűslerini tutuyor.

Kahretsin, onu ařađı çekip ađzımı űzerlerine koymak istedim.

Tori pantolonunu halının űzerine fırlattı. "Eđer bir eř isteseydim, seninle konuřmaya gelirdim."

"Kokunu saklamıyor olsaydın, o fırına girdiğin anda seni sahiplenirdim."

"Ben űylece sahiplenebileceđin bir nesne deđilim!" Saçlarını gűzlerinden uzaklařtırdı ve onu yakalayıp űpmemek için kendimi zor tuttum. "Ya da duřa atabileceđin biri. Bu da ne demek oluyor?"

"Parfűm gibi kokuyordun. Bunu dűzelttim."

"*Dűzeltilecek* bir řey yoktu. Bu kasıtlıydı. řimdi sıırılsıklam oldum ve sen bana űylece bakıyorsun, kupkuru bir kemik gibi." Sanki bir řey anlatmak istermiř gibi elini bana dođru savurdu. "Bűtűn bu durum-ne yapıyorsun?"

Ben duřa girip gűđűsűm onunkiyle çarpıřınca sűzűnű keřti.

Geri adım atmadı.

Umarım yapmaz.

Ellerim beline doğru kalktı.

Ereksiyonumun inmesini gibi onları durduramıyordum.

Yavaş bir nefes aldı ve vücudu benimkine doğru hafifçe eğildi. "Çok güzel kokuyorsun."

"Çok lezzetli görünüyorsun."

Biraz daha eğildi. "Sertleşmişsin." "Gülünç derecede."

Gözlerindeki savunma hafifçe azaldı. "Kokumu musun?"

Başımı aşağı eğdim, burnumu boynunun yan tarafındaki hassas derinin üzerinde gezdirdikten sonra içime çektim.

Parmaklarım beline saplandı.

Sikim karnında zonkluyordu. O mükemmeldi.

"Dostum." Kurdumun hırıltısı odanın içinde yuvarlandı.

Tori'nin vücudu benimkine daha sıkı yapışmış, hafifçe titriyordu. "Emin misin?" "Kesinlikle." Ellerim sırtına doğru kaydı ve daha yakına eğildi.

Göğüsleri bana doğru bastırdı ve bakışlarım aralarındaki su izini takip etti.

Hala o lanet parfüm gibi kokuyordu.

Elimi bir pompa sabun alacak kadar kalçasından çektim ve boynuna sürdüm. Temasla biraz sıçradı ama ne yaptığımı anlayınca başını yana eğdi.

"Hâlâ kıyafet giyiyorsun," dedi ve sonunda ellerini göğsümün üzerine koydu.

Dokunuşu inanılmazdı.

"Eğer soyunursam, sikim içine gömülmüş halde duvara yapışmış olacaksın."

"Bunun beni caydırması mı gerekiyor?"

Göğsüm tekrar gümbürdedi ve ellerimin kıkına kaymasına izin verme dürtüsüyle savaştım.

"Tüm ciddiyetimle söylüyorum, aramızda ne olacağına karar verene kadar seks yapmayacağız," dedi.

"Bu oldukça basit. Bağı mühürleyeceğiz. Benim yanıma taşınırsın. Sonsuza kadar mutlu oluruz."

Gözlerini devirdi. "Çok şirin."

Kaşlarımı çattım.

Bir adım geri çekildi ve ben de isteksizce aramıza biraz mesafe koymasına izin verdim.

"Tanımadığım biriyle bir bağ kurmam. Kesinlikle tanımadığım biriyle aynı eve *taşınmam*. Kendimi bu şekilde riske atamayacak kadar çok yaşadım."

Kaşlarım daha da çatıldı.

Bir kan kurdu yapma sürecini biliyordum.

Kadınım bir insanın yaşaması gerekenden çok daha fazla cehennem yaşamıştı. İlişkimiz devam ettiği sürece onu hiçbir şeye zorlayamazdım.

"O zaman bana ne konuda rahat olduğunu söyle."

"Eve gitmek ve bunlar hiç gibi davranmak."

Kaşlarımı çattım. "Hayır."

"O zaman tüm bu durum benim konfor alanımın dışında." Gözleri bir dakika boyunca yüzümde oyalandıktan sonra yavaşça vücudumda gezindi. "Bir daha düşündüm de, belki de soyunmalısın."

"Aramızda neler olduğunu öğrenene kadar seks yapmayacağız," diye homurdandım.

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı.

"Gitmek dışında şu anda seni daha rahat ettirecek ne olabilir?" diye sordum.

"Duştan çıkıp kurulanmak diyebilirim. Ve yiyecek bir şeyler bulmak. Acıktım."

"Pekala. Üzerindeki tüm parfümü çıkar, ben de yemek yapayım." "Peki Alfa," diye mırıldandı.

Beni kovaladığında, isteksizce duştan ıktım. Bakışlarım yine onun vücudunda gezindi.

Manzara o kadar ki, boşlukla yaşayabilirdim. En azından şu an için.

OceanofPDF.com

three

T RIO

RONIN TAM OLARAK OLDUĞU YERDE KALDI, sabunuyla kendimi ovarken beni izledi. Erkeksi kokuyordu, ki buna değildim. Genelde meyveli ya da çiçeksi şeyler kullanırdım ve her zaman güçlü bir şekilde onlar gibi kokardım.

Duş, gördüğüm evin geri kalanı gibi (sorunlu sundurma hariç) yepyeni görünüyordu.

Ve süslü.

Fayanslar parlak ve mükemmeldi.

Duşakabin çok lükstü. Her şey geniş ve rahattı. İstedğimden daha çok sevdim.

Gitmediği için iç çamaşırlarımı çıkarmadım. Çok fazla yerimi örtmüyorlardı ama bana bir miktar mahremiyet ve dolayısıyla güvenlik sağlayacak kadar yeterliydi.

Dışarı çıktığımda beni bekleyen bir havlu vardı.

Tuhaftı.

Delicesine tuhaf.

Daha önce hiç kimse bana havlu sarmamıştı.

Ya da ensemdeki rastgele dökülmüş, ıslak saç tellerini fırçalamak.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedim.

"Seninle ne istersem yapabilirim, Tor." Elleri omuzlarıma indi ve hafifçe masaj yaptığında bir iniltiyi bastırdım. "Tabii senin de kabul ettiğini varsayarsak. Sana giymen için gömleklerimden birini getireceğim."

"Hazır başlamışken üzerine kuru giysiler giy." Kıkırdadı. "Peki efendim."

Güneyli aksanının bir ipucu muydu?

Benim iyiliğim için fazla çekiciydi.

Ronin sonunda bıraktı ve banyodan çıktı. Kapıyı açık bıraktı ama ben arkasından kapattım.

Kalın tahtaya yaslanarak gözlerimi sıkıca kapattım ve az önce olan her şeyi sindirmeye çalıştım.

Kahve dükkanında ona bakıyordum.

Kamyonetine atılmak, sonra duşa girmek. Beni gözleriyle becermesini izlemek.

Vücudunu benimkine karşı hissetmek, bana olan çekiciliği çok ama çok açıktı.

Başımı sallayarak iç çamaşırlarımı çıkardım ve havluyu tekrar etrafıma sardım.

Ronin kapının tokmağını çevirdi ve ben de tam o açarken geri çekildim. İçeri girmek yerine banyoya baktı.

havluya rağmen beni görünce gözleri yeniden parladı. "Lanet olsun, kadın."

Yüzüm hafifçe ısındı. Umarım bu iltifatı ne kadar takdir ettiğimi fark etmesine yetecek kadar değildir.

Elimi uzattığımda içine bir bohça giysi koydu. "Öğle yemeğine başlayacağım."

Başımı salladım ve geri çekilip kapıyı açık bırakmadan önce bana son bir kez baktı.

Kapattım.

Ve iyi bir önlem için kilitledi.

Tişörtünü başımdan çekince kendimi kararsız hissettim.

Gerçekten .

Uzun bir süre aynada kendimi inceledim. Aynı hafif kıvrımlar.

Aynı mavi gözler.

Aynı çilek sarısı saçlar, ancak buklelerim ıslanmış ve düzdü.

Ronin'in bana ödünç verdiği gri tişört kalçalarımın üst kısmına kadar iniyor ve meme uçlarımı gizlemek için pek bir şey yapmıyordu.

Oh iyi.

Uzun, yavaş bir nefes aldıktan sonra kıyafetlerimi topladım ve banyodan çıktım. "Kurutucunuz nerede?" Koridorun her iki tarafına da bakarak seslendim.

"Soldaki üçüncü kapı," diye seslendi Ronin.

O tarafa doğru yürüdüm ve ana yaşam alanından geliyor olsaydım soldan üçüncü sırada yer alacak olan kapıdan içeri adım attım. Tam içeride durdum.

Oda... kapalıydı.

İçindeki fayanslar evin geri kalanıyla uyumluydu, yepyeni ve güzeldi ama duvarlar berbat bir ten rengindeydi. Birkaç deliğin yanı sıra bir ton kir ve bazı şüpheli renkli lekeler vardı. Pencere görünüyordu

yepyeni, ama tavan patlamış mısır tarzındaydı ve tüm oda garip kokuyordu.

Duvardaki büyük bir deliğe bakarak giysilerimi kurutucuya koydum ve üzerine bulduğum birkaç taze kokulu çarşafı attım.

Garip çamaşır odasının muhtemelen mantıklı bir açıklaması olduğunu düşündüm ve koridora geri döndüm. Ronin beni banyoya taşıdığına geniş, açık bir mutfak ve oturma alanı görmüştüm, bu yüzden o tarafa yöneldim.

Onu sorunsuz buldum.

Üzerinde bir çift eşofmandan başka bir şey yoktu ve sırtı bana dönük duruyordu. Ocakta bir şey cızırdadı ve derin bir nefes aldı.

Kokum ona ulaşır ulaşmaz omzunun üzerinden bana bakmaya başladı. Bakışları vücudumda sıcaktı.

Yanına gitmek yerine bir sandalyeye oturdum. Mutfak masası muhteşemdi ve etrafına sekiz sandalyenin rahatça sığabileceği kadar büyüktü.

Bir dakika sonra hâlâ bana bakarken, "Yemeğin yanacak," dedim.

Dikkati tekrar sobaya yöneldi ve gözlerimin sırtında gezinmesine izin verdim.

Kahretsin, mutfağında manzara harikaydı. Özellikle de üstsüz olduğu için.

Ve o eşofmanların arka tarafına yapışması? Nefis.

Birkaç dakika sonra tabakları bir araya getirmeye başladığında gözlerimi ondan ayırdım. Bakışlarımı pencerelere doğru zorlayarak kendimi ormana bakmaya zorladım.

Manzara da güzeldi.

Mutfaktan oturma odasına geçtim ve kapıyı çekerek açtım. Buz gibi bir hava dalgası üzerime çöktü ve derin bir nefes aldım.

Şehri ya da sürüden kimseyi göremiyor ya da duyamıyordum. Sessizdi.

Huzurlu.

Sakin ol.

Bu tür bir mahremiyete alışabilirim.

"Yemek hazır," diye gürlledi Ronin ve bir sandalye çektiğini duydum.

Kapıyı kapattım ve geri döndüm. Bakışlarım çıplak karnına takılmıştı ki onu masanın başında durmuş, bana bir sandalye uzatırken buldum.

Kahretsin, çok güzeldi.

Bana teklif ettiği koltuğa oturdum ve o da oturana kadar sessiz kaldım. Onun yemeği benimkinin karşısındaydı.

"Yumurta, pastırma ve haşhaş mı?" Karşıma bir kaşımı kaldırdım.

"Çok sık yemek yapmadığım için elimde fazla malzeme yok," diye itiraf etti.

"Her öğün dışarıdan mı alıyorsun?" Yumurtaları kestim. Mükemmel bir orta pişmişlikteydi, hafif cıvıktı ama sıvı değildi. Benim favorim.

"Muhtemelen zamanın yarısı. Diğer yarısında sürümle birlikte yiyorum. Yemeği paylaşacak kimse olmadığına yemek pişirmek keyifli bir iş değil."

Bunu anlayabilirim.

Sienna yanıma taşınana kadar yemek yapmayı pek sevmiyordum. O taşındıktan sonra yemeklerimizin çoğunu ben yapmaya başladım ve bundan gerçekten keyif aldım. Telefonumda denenecek tariflerin bir listesi vardı ve bir sonraki hafta için ne yapacağımı planlarken sadece birkaç tanesini seçiyordum. Sürekli yeni şeyler deniyorduk ve bu çok eğlenceliydi.

Sessizlik içinde yemek yedik, ancak arka planda çalan sessiz müzik durumu daha rahat hissettirdi. Rock müzik olduğundan oldukça emindim, ancak sözleri duyabileceğim ya da gerçekten anlayabileceğim kadar yüksek değildi.

İşimiz bittiğinde sandalyesinde arkasına yaslandı ve beni inceledi. Ben de kendiminkine yaslandım ve bakışlarımın tekrar onun üzerinde gezinmesine izin verdim. Ronin gerçekten de muhteşemdi.

"Peki, ne yapacağız?" diye sordu bana.

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim. "Bir eş istemiyorum."

"Ve ben neredeyse iki yüzyıldır benimkini arıyorum." Yüzümü buruşturdum.

Bakışları yüzümde oyalandı.

"Bunu düşünmek için zamana ihtiyacım var," dedim sonunda. "Arkadaşlarımla konuşmak için zamana. Kafamın içinde çalışmak için. Ne yapmak isteyip istemediğimi anlamak için."

"Bir dönmemek üzere çekip gitmeyeceğine dair bir garanti almadan gitmene izin vermeyeceğim." Sakindi ama ses tonunda soru yoktu.

Bizi birbirimize bağlayan bir şey olmadan gitmeme izin vermiyordu.

Sözleri beni ne kadar sinirlendirse de, tüm kuralları benim koymama izin vermediği için ona istemeden de olsa saygı duyuyordum.

Haklıydı; bana bir şans verseydi nasıl kaçacağımı düşünmeye başlardım.

"Ne öneriyorsun?" Ben sordum.

Bakışları üzerimde sabit kaldı. "Bağı mühürle, benim yanıma taşın ya da kanımı iç."

Göz kırptım.

Bağı mühürlemek kurdumu onunkinden ayrılmak istemez hale getirecekti. Eğer Wildwood'u terk edersem, o devralır ve hemen geri kaçar.

Wildwood'dan ayrılmak gerçek bir seçenek bile değildi. Kan kurtları nadir bulunurdu ve vampirler için değerliydi. Eğer gidersem, beni koruyacak kimse olmazdı ve bir vampirin ya da bir başkasının beni bulma ihtimali çok yüksekti.

Bir daha kendi isteğimle buna maruz kalma şansım yoktu. Yani, ayrılmak söz konusu bile olamazdı.

Ayrı yaşasak bile, bağı mühürlemek aramızdaki her şeyi kalıcı hale getirecekti. Kurdum muhtemelen her fırsat bulduğunda ona geri dönecekti ve ben de bir iki günde bir yer değiştiriyordum, yani bu sık sık olacaktı.

Onun kanını içmek, bağı mühürlemek kadar kötü olmazdı. Yine de ona kalıcı olarak bağlanmış olurdum, çünkü potansiyel bir eşin kanını içmek sizi ona tamamen bağımlı hale getirirdi. Diğer tüm kanların tadı iğrenç, hatta mide bulandırıcı olurdu.

Ama haftada sadece bir kez beslenmem gerekiyordu. Eğer yer değiştirirsem, o zaman iki kez.

Birlikte yaşamaya başlamak, bağı mühürlemekten ya da onun kanını içmekten daha kötü olurdu. O kadar kalıcı değildi ama Ronin hayatımı yakından görebilecekti. Ondan kaçmak için hiçbir yolum olmayacaktı, çünkü evim onun olacaktı.

Bu söz konusu bile olamazdı.

Yani seçeneklerim bağı mühürlemek ya da onun kanını içmekti.

İki seçenekten onun kanını içmek bana ondan daha fazla alan açacaktı. Ve daha fazla alan daha fazla özgürlük demekti ki ben de bunu tamamen kabul ediyordum.

Uzayın ötesinde, eğer gerçekten isteseydim, muhtemelen onun kanını içmeyi bırakabilir ve yine de hayatta kalabilirdim. Bu çok cehennem gibi bir on yıla yol açabilirdi ama klan bana sahipken zaten cehennem gibi bir on yıl atlatmıştım. Bir tane daha ne olabilirdi ki?

Mühürlenmiş bir eş bağından kesinlikle kaçış yoktu. Hayatımızın geri kalanı ve sonrasında ne olursa olsun, bu bok kalıcıydı.

Yani en iyi seçenek belliydi.

"Kanını içeceğim," dedim.

Memnuniyet gözlerinde parladı. "Pekâlâ. Benden içtikten sonra seni eve götüreceğim ve her şeyi sindirmen için sana birkaç saat vereceğim."

"Birkaç saat mi? Bu yeterli bir zaman değil *Alfa*," diye karşılık verdim.

"Ne öneriyorsun?"

"Birkaç hafta."

Alay etti. "Senden o kadar uzun süre uzak kalmaya çalışırken aklımı kaybederim. Böyle bir şey olmayacak."

"Bir hafta o zaman."

Kaşları daha da çatıldı.

"Hayır." "En az beş gün."

"*Bir* gün."

"Dört."

"Bir buçuk." "Üç."

"İki."

Ona bıkkın bir bakış attım. "Ciddi misin Ronin?" "İki gün çok fazla." Bakışları sertti.

"Tamam, ikisini de çalıştırırım."

"Bana telefon numaranı ver ve sana ne zaman mesaj atsam cevap ver," diye ekledi. "Sık sık iyi olduğunu bilmem gerekecek."

Kızgınlığım arttı.

"Senden uzak kalmak bana fiziksel acı verecek, Tor. Mesajlarıma cevap vermen karşılığında iki gün özgür kalacaksın. Eğer cevap vermezsen, kurdum kapına dayanacak ve iki gün boyunca seni takip edecek."

Onun kurdu mu?

En azından ondan daha idare edilebilirdi.

Ve adımı kısaltması hoşuma gitmişti. Şımarıklık vardı.

"Sana acı çektirmek istemiyorum," dedim parmaklarımı nemli saçlarımda gezdirirken. "Öğleden sonra ve akşam beni yalnız bıraksan ve bu gece sana mesaj attığımda kurdunun bana gelmesine izin versen nasıl olur? Bana daha fazla zaman tanımak için birkaç gün daha bu formda kalabilirsin."

Bakışlarındaki yoğunluk hafifçe azaldı. "Bu işe yarayabilir."

Rahatlamış bir nefes aldım. "En azından bu halloldu."

"Kanım damarlarına girdikten sonra olacak."

Doğru.

O kısmı bilerek unutmuştum.

Parmaklarımla saçlarımı tekrar taradım. "Kan olayını bir kenara bıraksak ve ben de kurdunun bana bir süre arkadaşlık etmesine izin versem?"

"Olmuyor." İçimi

çektim.

Ronin hala kımıldamadı.

"Peki, kanını içeceğim." Durakladım, kendimi ona bağlamaktan başka bir çıkış yolu bulmaya çalıştım. Elimde hiçbir şey yoktu. "Hazır olduğumda."

"Acele etmeyin." Ayağa kalktı ve boş tabaklarımızı aldı.

Bakışlarım onu lavaboya kadar takip etti ve suyu akıtışını izlerken biraz suçluluk hissettim.

Benim için çoktan yemek yapmıştı.

Beni işten alıp duşa sokmuş olsa bile, bulaşıkları yıkaması için onu yalnız bırakamazdım.

Bir kez daha düşündüm de, bu ona temizlik yaptırmak için yeterince iyi bir neden gibi görünüyordu.

Ama suçluluk duygum buna izin vermedi.

"Ben temizlerim," dedim ve ayağa kalkıp odayı geçtim. Ama yanına yaklaştığımda kıpırdamadı.

"Ben hallederim."

Uzandım ve süngeri elinden aldım. Tabağı da. Onları hemen geri çaldı.

Onları tekrar almaya çalıştığımda, onları kaldırdı. Ben bir kadına göre uzun boyluydum, 1.80 civarındaydım ama o en az 1.80 boyundaydı.

Bu da onun kollarının benimkilerden çok daha uzun olduğu anlamına geliyordu. "Sen yemek yaptın, benim de temizlemem gerek," diye karşı çıktım.

"Masada oturmak ve benim muhteşem dostum gibi görünmek dışında hiçbir şey yapmana gerek yok."

Kollarımdaki tüylerin diken diken olmasına engel olamadım. "Bu iş böyle gitmeyecek Ronin."

"Son duyduğumda, nasıl gideceğine karar vermemiştin."

Haklıydı.

Yapmamıştım.

Ama eşit olmadığımız bir eş bağına atlamayacağımı biliyordum.

"Birimiz yemek , diğerimiz temizler. Bu böyle yürüyecek," diye karşılık verdim ve süngere ulaşmak için parmak uçlarımda yükseldim.

Daha yukarı kaldırdı.

Homurdandım, döndüm ve onunla lavabonun arasına girdim. Göğsüm onunla buluştu, ödünç aldığım tişörtümün ince kumaşı göğsümle onun arasındaki tek şeydi.

Tişörtün etekleri alt yarımı zar zor örtüyordu. Bir adım daha yaklaştı ve ereksiyonu leğen kemiğimle buluştu. Vücudum ısındı.

"Sünger bana ver," dedim, sesim biraz gergin çıkmıştı.

"Lanet bulaşıkları yıkadığımı kabul et yeter." Sesi alçak ve yumuşaktı.

Kollarımın üzerinde daha fazla tüylerim

diken diken oldu. Ellerim omuzlarına indi.

Sonunda sünger tekrar aşağı indirdi.

Döndüm ve sünger elinden aldım.

Tabağı da.

Elleri isteksizce kalçalarımın inerken belime sertçe vurdu ve bana alçak sesle seksi bir kıkırdama verdi.

Tüylerim daha da diken diken oldu.

Onun kokusu... sabunun kokusu havaya karışmasına rağmen ciğerlerime doldu.

"İnatçısın, Tor."

"Sen de öylesin, Alfa." Kalbimin göğsümde hızla çarpmasını görmezden geldim ve bulaşığı ovarken kendimi sakın kalmaya zorladım.

Parmaklarını kalça kemiklerimin üzerinde hafifçe gezdirdi. Bu dokunuş, insan erkeklerle yaptığım özensiz, sarhoş sekslerden çok daha samimiydi.

Bu, klanın artık beni kontrol etmediğini kendime kanıtlama girişimiydi. Tek yaptığı beni daha kontrolsüz ve her şeyden daha az emin hissettirmek oldu.

Yine de Ronin bana dokunduğunda, bu
farklıydı. Beni daha sıcak ve ıslak yaptı.

Ereksiyonu kaldı, istediği bağın sözsüz kanıtı.

"Neyle rahat edeceğime karar verene kadar bana dokunmamalısın," dedim,
bulaşıkları yıkamaya devam ederken sesim gerilmişti.

"Sana dokunmamı istemiyorsan bulaşıkları ellerimden ." Hafifçe sıktı.

Onu istemeye başladığımı görmezden gelmek için deli gibi mücadele ettim.
"Benim için hem yemek pişirip hem de temizlik yapamazsın. Bana hizmet
etmek için burada değilsin."

"Sana her şekilde hizmet etmekten mutluluk , Tor." Elleri yavaşça
kalçalarımın altına kaydı ve ben de kalçalarımı sıkıca kavradım.

Ondan etkilenmemiştim. Ondan

tamamen etkilenmemiştim.

Belki de bunu kendime tekrarlamaya devam edersem, bir şekilde gerçek olacaktı.

Biraz daha sertçe eğilirken dudakları kulağıma değdi. "Ellerimle. Ağzımla.
Dilimle. Sikimle."

Bacaklarım biraz titremeye başladı.

Sadece birazcık.

"Aklını unutmuşsun," dedim.

Dudakları hareket ederken kulağıma değdi ve ben bir ürpertiye bastıramadım.
"O da sana odaklanmış durumda." Elleri tekrar kalçalarımın altına gitti, tekrar sıktı ve
öylece kaldı. "Sen hazır olana kadar bekleyeceğim."

"Asla hazır olamayacağım." Ben daha düşünmeden kelimeler ağzımdan .

Dili kulak mememdeki üç piercingin üzerinde yavaşça gezindi. "Seni
hazırlayayım."

Sonunda kalçalarımı bıraktı ve bir adım geri çekildi.

Yine de fazla uzağa gitmedi.

Göz ucuyla mutfığı tembelce geçmesini, sonra tekrar masaya oturmasını izledim.

Bakışları beni hiç terk etmedi.

Konuşmayı daha güvenli bir alana çekmeye çalışarak, "Çamaşır odanız ilginçti," dedim.

"Taşındığımdan beri evi yeniliyorum. Henüz çamaşır odasına geçemedim."

Ah.

Kahretsin, mantıklı bir açıklaması vardı.

Ve belli ki yaptığı işte iyiydi, çünkü ev inanılmaz görünüyordu.

"Doğaüstü Hükümet için yaptığınız işlerle meşgul değil misiniz?"

"Hayır. Bazı evrak işleri var ama onun dışında pek bir şey yok. Bana ihtiyaç duyduklarında ulaşıyorlar, birkaç gün yardım ediyorum ve bana tekrar ihtiyaç duyana kadar bir sessizlik oluyor. Genellikle yılda sadece birkaç kez. Doğaüstü varlıkların çoğu kendi başlarının çaresine bakabilecek kadar yaşlı ve akıllıdır."

Kontrol edildi, ancak *kendi pisliklerinin mümkün olduğunca çoğunu gizleyecek kadar sinsi* olduklarını da ekleyebilirim.

Beni ve arkadaşlarımı yaratan vampirler bizi çok uzun süre sır olarak saklamışlardı.

"Ve tüm işi kendiniz mi yaptınız?" Mutfığı işaret ettim.

"Çoğunlukla. Paketteki tesisat ve elektrik işlerinde daha iyi olan birkaç adamla iş gücü takası yaptık."

Vay anasını.

Dolaplar gri, fayanslı backsplash beyaz ve tezgahlar taştı. Gerçekten çok güzeldi. Bu ve yeni döşeme arasında,

Duvarlardaki taze boya ve muhteşem banyo... Adam belli ki iyiydi.

Tesisat ve elektrik hariç.

Ama hey, onun da *bazı* kusurları olmalıydı.

Beni iş yerimden kaçıрма kısmı hariç. "Bu harika," dedim dürüstçe.

"Meşgul olmak iyidir." Sesi... rahatsız ediciydi. Bu iltifat karşısında ne yapacağını bilemiyor gibiydi. Ona baktığımda yüzünün biraz kızardığını gördüm.

Bu çok sevimliydi.

Bu konuda bir şey söylemedim elbette. Hangi alfa kurt adam kendisine sevimli denmesini isterdi ki?

Muhtemelen bulaşık yıkamamı kişisel şovuymuş gibi izleyen kişi değildir.

Çok seksi bir şov değil, ama hey, herkesin kendine göre. "Evden ne kadar kaldı?"

"Çok fazla değil." Bana her şeyin hızlı bir özetini verdi. Onun için fazla bir şey ama bana çok şeymiş gibi geldi.

Ben son bulaşıkları makinesine yerleştirirken o da listesini tamamladı. Tava da dahil, çünkü hayat herhangi bir şeyi elde yıkamak için çok kısaydı.

Tencerenin bulaşık makinesine girmesiyle ilgili bir sorun yaşayıp yaşamayacağını görmek için omzumun üzerinden baktığımda, hâlâ dikkatle beni izliyordu.

Bu tür bir ilgiye kesinlikle alışabilirim.

Ama kendime izin veremezdim. Özgürlüğümü korumak istiyorsam olmazdı. Bu yüzden bulaşık makinesini kapattım.

Ondan uzaklaşmak ve pazarlık ettiğim düşünme süresini elde etmek istiyorsam, onun kanını içmem gerekecekti.

Er ya da geç.

Ve şimdiki zaman gibisi de yoktu. Şu zor işi bir an önce halletsek iyi olacaktı.

Ben de sinirlerimi belli etmemeye çalışarak odanın karşısına geçtim. Ben ona doğru yürürken Ronin tek kelime etmedi.

Ya da kucağına oturup ona sarıldığımda.

Elleri kalçalarımın üzerine, tam kıçımın üzerine indiğinde keskin bir nefes almayı zar zor bastırdım.

"Daha önce hiç bir vampiri besledin mi?" Sesim hafifçe titreyerek ona sordum.

"Hayır. fikir oldukça basit."

"Zehir öyle değil. Herkesi farklı derecelerde etkiler. Bazı insanlar çoğunlukla kendilerini kontrol edebiliyor, diğerleri ise zehre yenik düşüyor."

"Kontrolümü kaybedeceğimden mi endişeleniyorsun?" Bakışları sıcaktı ama kızgın ya da sinirli değildi.

Gerçekten bilmek istiyordu.

"Hayır, endişelenmiyorum. Yapsan bile, olabilecek en kötü şey seks yapmamız olur. Bu da pek zor olmaz." Bir süre sonra ekledim, "Kelime oyunu yapmak istemedim."

"Kontrolümü kaybetmem, Tor."

"Tamam *Alfa*, ama seni uyarıyorum. Herkes farklı şekilde etkilenir. Etkisi çok güçlü olmasa bile, o kadar azgın olacaksın ki, doğru düşünemeyeceksin."

"Zaten doğru düşünemeyecek kadar azmış durumdayım. Isır beni." Kalçalarımı sıktı ve ben bir nefes daha çektim.

Dişlerim kendi istekleriyle indi.

Beni dinlemek istememesi benim suçum ... bu yüzden öne doğru eğildim.

Ve onu ısırdım.

Bu özgürlüğümün sonuydu. Biliyordum, bundan sonra ona bağımlı olacaktım.

Ama bunu beni evinden çıkarmayacaktı, o yüzden bu daha iyi bir seçimdi.

Ve özgürlüğümün sonu olmasına rağmen, onun tadına bakarken yumuşak nefesime engel olamadım.

O... her şeydi.

Tatlı ve ekşi.

Keskin ve taze.

Sakin ve güçlü.

Vay anasını, tadı *inanılmazdı*.

Göğsü gümbürdedi. Zar zor fark ettim, onun tadında kaybolmuştum. Bundan sonra olan her şey sanki bir pus içindeymiş gibi geldi.

Beni kucağında sürükledi, böylece göğsüm onunla buluştu.

Bir kez daha gömleğinin ince kumaşı tek şeydi. Meme uçlarım sert ve sivriydi.

Elleri aşağı kaydı ve buldu. *Çıplak* kışımı.

Göğsü daha şiddetli gümbürdedi ve sıkı.

Vücudum kendi iradesiyle kavis çizerek ona doğru daha sert bastırdı. Pus kayboldu ve yerini hemen ihtiyaç aldı.

Kalın, vahşı, *yoğun* bir ihtiyaç.

Kanından derin bir nefes çektim, duyularım doldu taşı.

Ellerinden biri kabaca gövdemden yukarı kayarak göğüslerimi buldu. Başparmağı ucunda geziniyordu ve ben omzuna doğru inleyerek daha fazla kanını içime çektim.

Ellerim aramızda kot pantolonunun düğmesini buldu ve metali çözdü. Sikini bir kalp atışında serbest bıraktım ve ellerimi sert, ipeksi uzunluğuna sürükledim.

Hırladı, beni daha yakına çekerken göğsümdeki eli neredeyse acı verici bir şekilde sıkıldı.

Onu umutsuzca istedim.

Onu içimde hissetmeye ihtiyacım vardı, sıcak ve sert.

Sırılsıklam merkezim onun ereksiyonuyla buluştu ve bizi sıraya dizerken kanından uzun bir nefes daha çektim.

Bizi hazırlamayı bitirmemi beklemedi, beni aşağı çekip içime girmeye başlamıştı bile.

Beni sert ve hızlı bir şekilde doldururken kanında boğuldum.

Birkaç insanla seks yapmıştım ama Ronin'in insanla uzaktan yakından alakası yoktu. Kocaman bir şeydi.

Aklım karıştı.

Boğazım kapandı.

Ve bedenim... benim hiçbir çabam ya da niyetim olmadan onunkiyle birlikte hareket etti.

Hareket
etti.

Salladım.

Başparmağını klitorisimin üzerinde gezdirdi.

İnledim.

Ve dilimde kalan tadı ile hissettirdikleri arasında, ben gidiciydim.

Doruğa ulaştığımda haykırdım, sikinin üzerindeki kontrolümü kaybettiğimde parmaklarım derisini kazıyordu.

Hırladı, beni zevkiyle doldururken salıverilmemi kendi zevkiyle kovaladı.

Gözlerimi kapattım, gözlerinin içine bakmak ve az önce yaptığımız şeyi kabul etmek istemiyordum.

Göğüslerimiz birlikte hızla inip kalkıyor, ellerinden biri hâlâ göğsümü sahiplenici bir şekilde kavıyordu. Diğeri üst uyluğumdaydı ve başparmağı hâlâ klitorisime bastırıyordu.

İyi
hissettirdi.

Çok iyi.

Çok, çok iyi.

Kendime son iki derin nefes verdim ve onlar bittiğinde gözlerimi zorla açtım.

Ve onu bana bakarken

buldum. Bakışları erimişti.

Göğsümü sıkıca kavradı.

"Bu gerçek olamazdı," dedi, göğsü kelimelerle birlikte gümbürdüyordu.

Tüm vücudum onun sözlerine tepki verdi, ürperirken kanalım onun etrafında sıkılaştı.

Aleti tepki olarak zonklarken gözleri kapandı. Daha

fazlasını istedim.

Çok, çok daha fazlasını istedim.

Ama bunun kalıcı olmasını istiyordu.

Ve bunu ona veremezdim. Hele ki özgürlüğüme mal olacaksa. Bu yüzden kendimi ona olan bağılılığımı bırakmaya zorladım.

Ben kendimi onun ereksiyonundan kurtarıırken gözlerini açtı ve titreyen bacaklarım büküldüğünde beni belimden . "Dikkatli ol, Tor."

"Seni uyarmıştım," dedim, sesim neredeyse bacaklarım kadar titriyordu. "Belli ki zehir seni oldukça güçlü etkiliyor. Şimdi gitmem gerek." Geri adım attım ve bacaklarım beni ayakta tutunca kapıya doğru ilerledim.

Arkamdan hırıltılı bir şekilde küfrettiğini duydum ama çoktan harekete geçmişim.

Beni ön kapıda yakaladı, avucunu tahtaya koydu ve ben kapı kolunu tuttuğum anda kapattı.

Bu sefer de kelime oyunu yapmadım. *Kapı tokmağı.*

Kapı. Topuz.

"Senden içtikten sonra eve gitmeme izin vereceğini söylemiştin," dedim arkamı dönmeden.

Sesim hâlâ cehennem gibi titriyordu.

"Eve gitmek benden kaçmakla aynı şey değil." Boştaki eli kalçamı hafifçe kavradı ve gözlerimi sıkarak kapattım. "Arkanı dön."

Uzun bir nefes aldım ama isteksizce arkamı döndüm.

Bakışlarım boğazıyla buluştuğunda gözlerimi kaldırmadım, çünkü kaldırmak istemiyordum.

Elini çenemin altına soktu ve hafif bir temasla başımı bir parmak eklemiyle yukarı kaldırdı. Gözlerim onunkilerle buluştu ve bakışlarını neredeyse daha önce olduğu kadar sıcak buldum. "Seni dinlemeliydim. Özür dilerim."

"Olsaydı bile, aynen olurdu." Mutfağa doğru işaret ettim.

Gözleri hafifçe kısıldı. "Senin için iyi değil miydi?"

İnanamayarak güldüm.

Bakışlarında paniğe benzer bir şey parladı.

"İnanılmazdı, tamam mı? Sen..." Ona doğru biraz sert bir hareket yaptım ve o da sert ama rahatlamış bir nefes verdi. "Daha önce sadece insanlarla birlikte oldum. Sen harikasın. Sorun bu değil."

"O zaman sorun ne?"

"Bu!" işaret ettim. "Aramızda çok fazla kimya var. Ben bir eş istemiyorum Ronin. Bunun nesini anlamıyorsun?"

"Hepsi," diye karşılık verdi. "Daha ne isteyebilirsin ki?"

"Özgürlüğümü!" Sesim kelimelerle birlikte çatladı.

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve birkaç damla gözyaşına karşı koyarak başımı salladım.

Ronin bir şey söylemedi.

Söyleyecek ne var emin değildim.

Hayatta birbirimize zıt şeyler istiyorduk ve ikimizin de istediklerine sahip olmamız mümkün değildi.

Gergin bir an geçti, ardından bir diğeri geldi.

Sonunda Ronin, "Burada ne yapmamı istiyorsun Tor? Fiziksel ve duygusal olarak senden uzaklaşmam. Yapabilseydim bile yapmazdım."

"Biliyorum. Sadece beni eve götür, lütfen."

Başını sallayarak onayladı ve bir anlığına koridorda kaybolmadan önce geriye doğru iki adım attı. Çok geçmeden elinde anahtarlarıyla geri döndü.

Sessizce kamyonetine doğru yol aldık.

Ve evime giderken hayatımın en garip deneyimlerinden birini yaşadım.

[*OceanofPDF.com*](http://OceanofPDF.com)

Kapıyı arkamdan çarparak kapattım ve sonunda gözyaşlarımı tutmaktan vazgeçerek kapının önüne yığıldım.

Yanaklarımdan hızla süzöldüler ve ben de onları uzaklaştırdım. Bazen kaçınılmaz olsa da ağlamaktan nefret ederdim.

Ev sessizdi.

Sienna hâlâ isteydi.

Telefonumu bir yerde bırakmıştım. Ya fırında, ya Ronin'in kamyonetinde ya da onun evinde. Hatırlayamıyordum ve umursayacak enerjim de yoktu.

Arkamdaki kapı hızla çalındı ve uzun bir nefes verdim. Ronin olmalıydı.

Sonunda arkamı dönüp kapıyı açmadan önce beni yalnız bırakmaya karar vermesi için ona uzun bir dakika verdim.

Verandada ne olduğunu gördüğümde, farklı bir nedenden dolayı gözlerimden daha fazla yaş aktı.

"Lanet olası duygular," diye mırıldandım, eğilip kalp şeklindeki şekerli kurabiye kutusunu kaptım. Fırınımızda en sevdiğim şeydi ama şekillerindeki ve içinde bulunduğum durumdaki ironi gözümünden kaçmadı.

Kutunun üstüne kırmızı bir kalemle yazılmış gibi görünen bir not vardı.

İstediğin bu olmadığı için üzgünüm. Hazır olduğunda, seni mutlu edebileceğimi kanıtlamak için ne gerekiyorsa yapacağım.

-Ronin

Kurabiyeleri kanepeye taşıdım ve üzerine oturdum. Seks yaptıktan sonra temizlenmemiştim ve yapış yapış olmaktan nefret ettiğim yerlerim yapış yapıştı ama şeker öncelikliydi.

Kutu kucağıma düştü ve bir kalp atışı sonra bir kurabiye ısıırıyordum.

İkinci lokmamı alırken, kutunun kapağının iç tarafında başka bir not fark ettim.

Bir saat içinde bana mesaj yoksa seni tekrar kaçırmak zorunda kalacağım.

Telefon numarası notun altına yazılmış, altı çizilmiş ve daire içine alınmıştı. Dudaklarımın gülümsemeye kıvrılmasına engel olamadım.

Kesinlikle ısrarcıydı.

Madd'in tanıştıktan sonra Love'ın yanından ayrılmadığı düşünülürse, birkaç saat bile yalnız kalabildiğim için şanslı olduğumu düşündüm.

Ön kapı açıldığında dördüncü dev kurabiyemin yarısındaydım ve korkunç bir karın ağrısına doğru yol alıyordum.

Ayağa kalkamayacak kadar tok olduğum için omzumun üzerinden baktım ve kanepeden ön kapıyı görmeye çalıştım.

Şansımız yok ama.

Eğer bir katilse, zaten karşı koyamayacak kadar hastaydım.

Sienna ve Love çok geçmeden içeri girdiler ve ben de kanepeye uzanıp rahatladım.

Katil değil.

Rahatlamış olsam da, katil konusunda haklı çıkmış olmayı diledim, böylece özgürlüğümü bir eş bağıyla kaybetmeden ölebilirdim.

Bu düşünmek için berbat bir yoldu.

Korkunç.

Psikolojik yardıma ihtiyacım vardı.

Bu da bana Ronin'den uzakta birkaç gün daha kazandırabilir, muhtemelen kendimi bir tür hastaneye kaydettirebileceğimi düşünürsek...

Tamam, sarmal olmuşum.

Bu düşünce tarzı iyi değildi. İyi

değildi.

Güzel.

"Ne oldu?" Aşk talep etti.

Sienna kanepeye doğru yürüdü ve yanına oturarak çantamı bana uzattı. Üzerinde pembe beyaz kareli bir desen olan, sportif, küçük, çapraz askılı bir şeydi.

Kendimi gerçekten rahat hissettiğimden daha fazla para ödemiştim ama sürüyle yaşarken herhangi bir faturam yoktu ve bu beni o kadar mutlu etti ki paraya değdiğini düşündüm.

Çantamı göğsüme bastırdım ve ona cevap vermeyi birkaç saniye daha ertelemek için kurabiyemden bir ısırık daha aldım.

Love bana bıkkın bir bakış atarak Sienna'nın yanındaki koltuğun kolağına oturdu.

Kurabiyemi tekrar ağızıma götürmek için kaldırmaya başladığımda Sienna eğildi ve yavaşça parmaklarımın arasından aldı.

Love, "Ağızındaki baklayı çıkar, Tori," diye uyardı. Sienna'nın yüz ifadesi beklenti doluydu.

Bundan daha fazla kaçamazdım.

"Ronin benim kader arkadaşım," dedim. Kesinlikle şaşırmamışlardı.

Sienna'nın gözleri biraz daha kısıldı. "Bu kalmayacaksınız."

Kelimeler dudaklarımdan döküldü. "İyi, beni kendi başına tamir ettiği aptalca muhteşem eve geri götürdü ve beni duşta kırımın üstüne bıraktı. Parfümümü ve losyonumu temizlettikten sonra bana gömleğini verdi ve yumurta ile domuz pastırması pişirdi."

"Yemek yerken onu benden uzaklaşmaya ikna etmeye çalıştım ama kabul etmedi. Ben de onu, birkaç gün içinde kurt formuna girip peşime takılmadan önce bana birkaç saat vermesi için ikna ettim, böylece bir şeyleri çözmek için daha fazla zamanım olacak."

Sienna gözlerini kırptırdı.

Aşk göz kırptı.

Onların sessizliği sadece sözel ishali teşvik etti.

"Ama bana ya bağı mühürlemezsem, ya kanını içmezsem ya da onun yanına taşınmazsam gitmeme izin vermeyeceğini söyledi. Ben de ona bağı mühürleyeceğimi söyledim, sonra süngerini elinden aldım, sonra da kucağına oturdum. Kanını içtim, onu becerdim ve kaçmaya çalıştım ama beni kamyonetine bindirip geri götürdü-"

"Bekle, bekle, bekle," dedi Love bana doğru eğilerek. "Geri dön." "Onun kanını mı içtim?"

Aptalı mı
oynuyordum?

Evet hanımefendi,
öyleydim.

Hikayeyi anlatırken seks kısmını atlamalıyım ama ağzım beynimden daha hızlı hareket ediyordu.

"Onu *becerdi* mi?" Sienna kaşlarını alnında kaldırarak sordu.

"Bana sürtükmüşüm gibi bakma," dedim savunmacı bir tavırla. "Sürtük ayıplaması geçmişte kaldı. Ben yetişkin bir kadını ve o da teknik olarak benim kader arkadaşım. Öyle olmasa bile, seksten zevk almak sürtüklük değildir. Yargılayıcı bir bi-"

Love sözümü kesti. "Sana bir sürtükmüşün gibi bakmıyoruz, Tori. Onunla tanıştıktan sonraki ilk birkaç saat içinde nasıl olup da bir eş istemezken onunla seks yapmaya başladığını merak ediyoruz."

Oh.

Doğru

.

İçimi çektim. "Gerçekten bilmiyorum. Bulaşıkları yıkarken çok seksiydi, bu yüzden ben devraldım. Zehrim çalışmaya başladığında kontrolünü tamamen kaybedeceğini hissediyordum. Onu uyarmaya çalıştım ama damardan beslendiğinde kendini kontrol etmenin ne kadar zor olduğunu bilirsin."

Love başını salladı.

Sienna yüzünü buruşturdu. Daha önce birinin damarından su içip içmediğini bilmiyordum.

"Eşiniz olduklarında çok daha zor oluyor," diye ekledi Love. "Ben bunu zor yoldan öğrendim," dedim.

Aşk homurdandı.

Sienna sırtıtmamak için kendini zor tuttu.

Güldüm. "Kelime oyunu yapmadım."

"Kutunun üzerindeki notta ne yazıyor?" Love kutuyu işaret etti.

Yüksek sesle okudum. "İstediğin bu olmadığı için üzgünüm. Hazır olduğunda, seni mutlu edebileceğimi kanıtlamak için ne gerekiyorsa yapacağım. Ronin."

"*Vex* ona *Ronin*'den çok daha iyi uyuyor," dedi Love. "Asla,

Ronin çok daha seksi," diye karşılık verdim.

Ona sürekli *Alfa* dediğimi de bilmesine gerek yoktu.

Sienna benden çaldığı kurabiyeden bir ısırık aldı ve ben de kaç tane kaldığını görmek için kutuya baktım.

Bakışlarım telefon numarasına takıldı.

Doğru.

Ona mesaj atmam gerekiyordu.

Çantamın fermuarını açtım, telefonumu orada bulacağımdan emindim. Yeterince emindim, içinde duruyordu.

Ekranı aydınlatmak için düğmeye bastığımda, bir düzine cevapsız aramanın yanı sıra yüzden fazla yeni mesajla karşılaştım.

"Vay anasını, *Wildwood Bitches* grup sohbeti patladı." Kodumu girdim ama mesajları görmezden geldim. *Vahşi Orman Kaltakları*, sürünün kadınlarının devasa grup mesaj tehdidimize verdiği isimdi. Bu şeyi takip etmek tam bir baş belasıydı ama çok da eğlenceliydi.

Love, "Sürünün kadınlarından biri, ateşli bir alfa tarafından bir fırından kaçırıldı," dedi.

Gülümsememi geri çektim.

Bana bilmiş bir bakış attı. "Seni omzuna atıp oradan çekip çıkarması hoşuna gitti."

"Asla yapmam."

"Yalancı," diye alay etti

Sienna.

"Tamam iyi, biraz seksiydi. Ama bu bir eş istediğim anlamına gelmiyor," dedim.

"Eskiden bana eşinle tanıştıktan sonra onu reddetmeye çalışmanın zaman kaybı olduğunu söyledin," diye karşılık verdi Love.

"Haklıymışım."

"Ama?" Sienna dürttü.

"Ama aklımı kaçırarak kadar korkuyorum!" Bir elimi çoğunlukla kuru olan vahşi saçlarımın arasında gezdirdim. "Kapana kısılmak istemiyorum. Klanın yaptığı gibi beni kullanan başka biriyle sıkışıp kalmak istemiyorum. Ronin'in beni istediği gibi değil.

-Beni tanımıyor bile. Sadece bir eş bağı istiyor. Eğer ikinizden birinin önünde kokusunu alsa, şu an olduğu kadar mutlu olurdu. Peki ya şiddete başvurursa ne olacak? Ya da benden hoşlanmazsa? Ya da başka biri olmasını isterse? I-"

"Kendini , Tori," dedi Love.

İnledim. "Biliyorum."

"Sadece derin bir nefes al." Sienna kurabiye kutusunu dikkatle elimden aldı. Ona kederli bir bakış fırlatmama rağmen, onları almak için mücadele etmedim.

Zaten bok gibi hissediyordum.

"Eş bağı bir tuzak değildir," dedi Love. "Ne yapmaya karar verirsiniz verin, ama bu bir tuzak değildir."

"Ronin kalıcı olarak birlikte olmamızı istiyor," diye

çıktım. "Sen olmadan bağı mühürleyemez, değil mi?"

Yüzümü buruşturdum. "Hayır. Ama gitmeye çalışırsam peşimden gelir."

"Ve eğer senin peşinden gelirse, seni koruyacaktır. Bu da şu anda olduğu gibi Wildwood'da kapana kısılmak yerine istediğin yere gidebileceğin anlamına geliyor," diye belirtti Love.

Gözlerim hafifçe açıldı.

Bu şekilde düşünmemiştim.

Wildwood'dan güvenli bir şekilde ayrılamamaktan nefret ediyordum... bu yüzden belki de eş bağını bir fırsat olarak görmeye başlayabilirdim.

Ya da en azından özgürlüğümün sona ermesinden başka bir şey olarak.

Sienna, "Ronin hükümet için çalışıyor," diye ekledi. "Bu da onun geçmişini çok araştırdıkları anlamına geliyor. En azından güvende."

"Haklısın," diye itiraf ettim.

"Ve onu her zaman insani yollarla, randevularla falan tanıyabilirsiniz."

Hâlâ yüzümü buruşturuyor olsam da başımı salladım.

"Peki seni gerçekten rahatsız eden ne?" Love sordu.

"Hayatımın onun için değişmesini istemiyorum," dedim. "Özgürlüğümü seviyorum. Bunu tamamen elimden almaya çalışmasa bile, her şey değişecek. Barlarda flört edemem. Sürümdeki hem erkeklerle hem de kadınlarla eğlenemem. Muhtemelen onun sürüsüne katılmak zorunda kalacağım ve sürünün içinde kadın olup olmadığını bile bilmiyorum. I-"

"Henüz gerçekleşmemiş bir şey için endişeleniyorsun," dedi Love. Yine sözümü kesti ama aldırmadım.

Sunduğu mantığı takdir ettim, her ne kadar noktaları zihnimdekilerle birleştirmekte zorlansam da.

"Bunun için nasıl endişelenmem?" diye sordum.

"Basitçe başlayın. Ona eş bağından kurtulmanın bir yolu olmadığını ama bunun için hayatını değiştirmek istemediğini, bu yüzden yavaş başlamak istediğini söyleyerek başla. Çıkararak," dedi Sienna basitçe.

"Bunu kabul etmeyebilir," diye uyardı

Love. Tekrar iç çektim.

Sienna ona bıkkın bir bakış fırlattı.

"Ama olabilir mi?" Eklediği cümle bir ifadeden çok bir soruya benziyordu ama haksız da sayılmazdı.

"Ondan uzaklaşmak için artık çok geç," dedi Love. "Bana söylediğin gibi, geçmiş kaldı. Orada kalsın. Artık çiftleşeceksiniz, ister

Hoşuna gitsin ya da gitmesin. ya da mutsuz olun. Bu senin seçimin." Sienna onun bacağına vurdu ve Love gücenmiş gibi yaptı.

Yine de geçmiş geçmişte *kaldı*.

Ve bunu elimizde tutmanın ne yararı olacak?

Değişen her şeyi kafamda toparlamak ve kendime göre bir oyun planı yapmak için hâlâ zamana ihtiyacım vardı ama onlar haklıydı.

Kapana kısılmamıştım.

Henüz değil.

Neyi kabul edip etmeyeceğim konusunda yeterince emin olsaydım, Ronin'e bir seçenek sunabilirdim:

Ya vereceğim bağı kabul ya da git.

Henüz gerçek bir plan yapmamış olsam da içimden bir ses cevabını bildiğimi söylüyordu.

"Bunu kabulleneceğim," dedim isteksizce. "Yavaşça. Kendi . Duş aldıktan ve ne istediğimi düşündükten sonra."

Arkadaşlarım sözlerim karşısında hiç şaşırmış görünmüyorlardı.

Ronin'in iletişim bilgilerini telefonuma küstah bir takma adla yazdım ve hemen cevapladığı hızlı bir mesaj gönderdim.

BEN

Ben yaşıyorum

ALFA

Fotoğraflı kanıt gerekiyor

Homurdandım.

BEN

Fotoğraf yok. Pisliğin teki beni duşta düşürdü, o yüzden saçım darmadağın.

ALFA

Pislik herif muhtemelen parfümünün kokusundan nefret ediyordu.

BEN

Aslında çok hafif ve hoş bir kokuydu.

ALFA

Doğal kokunun aksine, ki bu çok lezzetli.

Dudağımı ısırdım.

Love ve Sienna mutfağa geçmişlerdi ve fırındaki olayla ilgisi olmayan bir konu hakkında konuşuyorlardı. Her ne kadar benim hakkımda konuşmaya devam etmek istediklerini hissetsem de, bana biraz zaman tanımalarını takdir ettim.

ALFA

Bir dahaki sefere kanımı içtiğinde, ben seni yerken bir fincandan içeceksin.

Vücudum kızardı.

ALFA

Ne sıklıkta beslenmeniz gerekiyor?

BEN

Beni rahat bırakman gerekiyordu.

ALFA

Kucağımda değilsin. Orası boşluk.

BEN

Uzay eşittir mesafe ve zaman

ALFA

Seni kollarıma alalı bir saatten fazla olmadı. Zaman faktörü var.

BEN

Ronin.

ALFA

Tor

BEN

Bırak da düşüneyim.

ALFA

Bana mesaj atarken sikimi düşün.

BEN

RONIN

ALFA

Sen bana mesaj atarken sikim kesinlikle seni düşünüyor.

BEN

Telefonumu kapatıyorum.

ALFA

Tamam. Sana daha fazla zaman vermek için kurdumu geride tutmaya çalışacağım. Kontrol ondayken, yine de günde bir ya da iki kez sürümü kontrol etmek için yer değiştirmem gerekecek.

BEN

Teşekkür .

Buna cevap vermedi.

Belki de iltifatlar kadar minnettarlıkla başa çıkmakta da kötüydü. Hmm.

Bunu unutmamalıyım.

Telefonumu ve çantamı banyoya götürdüm, kurabiyeleri son bir kez daha bakarak geride bıraktım. Stresle yediğim için hala ne kadar hasta hissettiğimi düşünürsek, ait oldukları yer orasıydı.

OceanofPDF.com

Duşta uzun zaman geçirdim, kendime nefes almak ve düşünmek için zaman verdim. Bu beni rahatlattı ve zihnimin dağılmasını sağladı.

Ve aklım dağıldığında, Ronin ile mutfağında geçirdiğim zamana geri döndüm.

Uzun süredir orada değildik ama sünger için greştiğimizde aramızdaki kimya çılgınca bir hal almıştı.

Ve ellerini kalçalarıma koyduğunda. Ve

dudakları kulağıma değdiğinde.

Gözlerimi kapatıp kendimi birkaç dakikalığına o anı yaşamaya bıraktığımda tüylerim diken diken oldu.

Vücudu benimkine

karşı. Benimki de

onunkine.

Ben ondan içerken onun ereksiyonu göbeğime değiyordu.

Pantolonunun düğmelerini açarken elleri çıplak kıcıımı ve göğüslerimi

buluyordu. Özür dilemeden bana dokunması.

Ve beni becerdi.

Öne doğru adım attım ve başımı düşün duvarına yasladım. Su arkama düştü ve düşün kumandalarının soğuk metali göğüs kafesime battı ama onları görmezden geldim.

Eğer eşimle aramdaki bağı ne olacağını ben seçiyor olsaydım, seks kesinlikle bunun bir parçası olurdu.

Başka ne istiyordum?

Soru buydu.

Arkadaşlarım insan gibi çıkma konusunda iyi bir noktaya değindiler. Bu birbirimizi daha iyi tanımamıza yardımcı olur.

Ama birbirimizi tanıdıkça daha çok . Ve benim üzerimde daha fazla gücü olacaktı.

Ve o kadar az özgürlüğe sahip olurdum.

Bu yüzden birbirimizi tanımak ve çıkmak söz konusu değildi.

Onu tanımak ya da onunla çıkmak istemediğimi söylemek de söz konusu olamazdı. İsyan eder ya da karşılık verirdi.

Ama bir şeyden vazgeçmek zorundaydım.

Haftada birkaç kez seks için bir araya gelen arkadaşlar olmayı kabul etmesine imkân yoktu.

Peki ya ona istediğini veriysem? En

azından kısmen.

Eşyalarımı toplayıp onun yanına taşınabilirim ama kendi odam olması için ısrar ederim.

Bazen fiziksel olarak yakınlaşan daimi oda arkadaşları olabilir miyiz?

İdeal değildi ama hem onu tatmin edecek hem de bana istediğim alanı ve seksi sağlayacaktı.

Biraz şeytaniydi, ama alternatifi neydi? İstemediğim bir eş bağına mı atlayacaktım? İzin veririm kişisel kimliğimi yutacak son derece baskın bir adama kendimi teslim etmek mi? Hayattan çok daha büyüktü, ona izin veririm beni bütünüyle yutabilirdi.

Aklımdan planımın nasıl görüneceği geçti.

Birbirimize alışana kadar ona kendi alanımı istediğimi söylemek zorunda kalacaktım. Ve sonunda yeni bir bahane ya da kendi odamı istemek için alternatif bir gerekçe bulmam gerekecekti.

Ama üstesinden gelebilirdim.

Ve eğer dikkatli olursam, onu bilerek bir kol boyu uzakta tuttuğumu asla fark etmeyecekti.

Umarım.

Kararımı sonra rahatladım ve kendimi duşumun keyfini çıkarmaya bıraktım.

"Bu iyi bir plan," diye mırıldandı kurdum. "Barışı korur ve bağımsızlığımızı korur."

"Aynen öyle."

Özgürlüğümü

kaybetmiyordum. En azından

Ronin Vex'e.

Nihayet yola çıktığımda kendimi eski halimde hissediyordum.

Durumumu en iyi şekilde değerlendiriyordum ve her şey yoluna girecekti.

Saçlarımı kurutup birkaç bukle atarken mırıldandım. Hiçbir yere gitmiyordum ama bukleler ertesi güne kadar dayanacaktı. Çalışmak zorunda olduğum için sabah erken kalkacaktım, bu yüzden saçımı şimdiden yapmış olmak güzel olacaktı.

Love eve, arkadaşının yanına gitmeden önce banyonun kapısını çaldı. Saç maşamı bırakıp onu kendime çektim ve sıkıca sarıldım.

"Sadece zihnini açık tut," dedi. "Bir e e sahip olmak o kadar da kötü değil. Aslında oldukça eğlencelidirler."

"Sen nasıl istersen."

Dudakları yukarı doğru kıvrılmış olsa da geri adım attığında bana gözlerini .
"İyi  anslar."

"Te ekk rl r."

O uzaklaştı, ben de saçımı bitirdim.

Ben banyodan çıktığımda Sienna ağaç şeklindeki  ekerli kurabiyelerin buzlarını çözüyordu.

Onları g rd ğ imde gözlerim parladı. "Bütün gün çalıştıktan sonra benim için mi pi irdiniz?"

"İhtiyacın var."  akacı bir şekilde söyledi. "Kalpli kurabiyeleri dondurucuya koydum, bitince bunları da ekleyeceğim.

Mutfağa geçip kollarımı ona doladım ve ölümüne . "Sen en iyisisin."

"Biliyorum."

Ben gülünce o da beni sıktı. "Bunun dünyanın sonu olmadığını biliyorsun."

"Ben biliyorum. Artık bir planım var."

Beni serbest bıraktı ve geri adım attığımda bana bir ka ını kaldırdı. "Ne oldu?"

"Sana söyleyemem. Bunun saçma olduğunu söyleyeceksin."

"Oh oğlum." Kurabiyelerini dondurmaya devam etti. "Boş ver. Bilmek istemiyorum."

Kabul ettiğimi belirten bir ses çıkardım.

Ama bar taburelerinden birine oturup bir kurabiye kendimi yine de konuşurken buldum. Sienna'nın hep böyle bir etkisi vardı. O sadece...

Güvenilirdi. Ve benimle aynı fikirde olmasa bile, bu konuda yargılayıcı değildi.

"Onun yanına taşınacağım, böylece ," dedim. Kaşları yukarı doğru kalktı ama bir şey söylemedi.

"Ona kendi odama ihtiyacım olduğunu söyleyeceğim, aramızda bolca mesafe olmasını sağlamak için. Sadece oda arkadaşı olacağız. Beni orada tutarak istediğini elde eder. Ben de aramıza özgürlüğümü elimden alamayacağı kadar mesafe koyarak istediğimi elde ederim."

Sienna'nın kaşları tahmin edebileceğimden çok daha fazla kalktı. "Vay canına."

"İyi plan, değil mi?"

Bana öyle bir baktı ki, bunun hayatında duyduğu en aptalca plan olduğunu açıkça söyledi.

Kurabiyemden bir ısırık aldım.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, "Sonunda ne yaptığınızı anladığında ne olacak?" diye sordu.

"İyi bir bahane bulacağım." "O bir moron değil, Tori."

"Öyle olduğunu hiç söylemedim."

"Hayır, ama ne yaptığının farkına varacak. O bir oda arkadaşı değil, *bir eş* istiyor."

"Biliyorum. Yine de onun eşi olacağım, sadece bunu kendi şartlarımla yapacağım." Başını sallayarak iç çekti. "Bu planı yeniden düşünmelisin." "Muhtemelen," diye kabul ettim.

Ama ikimiz de bu konudaki fikrimi değiştirmeyeceğimi biliyorduk.

Banyoda telefonum çaldı, ben de geri dönüp aldım.

Ekranda Ronin'den gelen yeni bir mesaj vardı.

ALFA

Kurdum çok huzursuzlanmaya başladı. Daha fazla uzak kalamayacağım.

Seçeneklerimi düşünerek bir dakika boyunca onu inceledim.

Eğer kurdunun beni takip etmesi planını gerçekleştirirsek, beni izleme ve biraz tanıma şansı olacaktı.

Yani... bu
dışarıdaydı.

Çok fazla.

BEN

Endişelenme. Beni takip etmesi konusunda fikrimi değiştirdim.

ALFA

Seni bırakmayacağımı daha kaç kere söylemem gerekiyor, kadın?

BEN

Zaten sahip olduğunuzdan daha az

Seni reddetmiyordum, sadece fikrimi değiştirdim.

ALFA

Ne hakkında?

BEN

Senin yanına taşınacağım. Kaçınılmaz gibi görünüyor, o yüzden bunu bir an önce halledebilirim.

ALFA

Ve sen hala benim kanımı içiyorsun.

BEN

Evet, artık bundan kaçış yok.

ALFA

İyi

Toplanmana yardım
edeceğim.

BEN

K

ALFA

Yakında
görüşürüz.

Telefonumu cebime soktum ve mutfağa geri döndüm. Hemen hemen her zaman akşam yemeği hazırlardım ve o akşamki yemeğin malzemeleri hâlâ buzdolabındaydı, bu yüzden bundan kaçınmanın bir anlamı yoktu.

Yemek yapmak beni rahatlatırdı.

Tarifi takip etmeye başladığımda kolay bir ritme kapıldım. Çok geçmeden kapı çaldı ve tavuklar başka bir tavada cızırdarken beni yaptığım sostan çekip aldı.

"Ronin arıyor," dedim Sienna'ya, hâlâ tenceremin içindekileri çırparken.

"Ben bakarım." Koridorda gözden kayboldu.

Beni beklediğini ve onu bulduğunu düşününce midem hafifçe gerildi.

Ya tutup öpseydi? Ya da-

Kahretsın, sakinleşmem . Beni

istiyordu.

Bu çok ama çok açıktı.

Sienna çok geçmeden Ronini de peşine takmış, oturma odasına dönmüştü. Omzumun üzerinden onları izledim.

Üzerine bir tişört giymemişti, hala duştan sonra değiştirdiği kot pantolonunu giyyordu. Omuzları gergindi ve kaşlarının arasında endişeli olduğunu belli eden bir kırışıklık vardı.

Bakışları üzerimde gezinirken vücudu gevşedi, giydiğim tayt ve atletin üzerinde aşağı yukarı kayıyordu. Pantolon siyah, üstüm ise açık mavi renkteydi. Göğüs bölgemde fazla bir şey olmadığı ve yine de rahat olmak istediğim için sütyenle uğraşmamıştım.

"Fırsatın olduğunda kurabiyeleri kaldırabilir misin, Tori?" Sienna sordu. "Ben sıcak bir banyo yapacağım."

Bakışlarımı ona çevirdiğimde, gülümsemesini gizlemek için dudağını ısırıyordu.

"Evet, sorun değil," dedim, bize yer verdiği için ona seslenmek yerine, ki bunu açıkça yapıyordu.

"Teşekkürler." Koridora ıktı ve bizi yalnız bıraktı.

"Kurabiyeleri getirdim," dedi Ronin, mutfağa girerken sesi gürölüyordu.

Sosuma yeniden odaklandım.

Kahretsin, gerekenden daha kalındı. En

azından yanmamıştı.

İnceltmek için biraz su ekledim, sonra ııptım ve bir kenara koyup tavuğa döndüm. "Buzdolabının yanındaki dolapta raflar var. Onları yerleştirin ve kurabiyeleri üzerlerine koyun, böylece kremanın sertleşmesi için zamanınız olur," diye talimat verdim, gözümü yemeğimden ayırmadan.

Onları buldu ve bahsettiğim şey olduklarından emin olmak için kontrol ettikten sonra kurabiyeleri hazırladı.

Tavuğu bir fırın kabına aktardım, üzerine peynir koydum ve sosumu dikkatlice üzerine döktüm. Bir dakika sonra fırına girdi ve ellerimi önlüğüme silerek yanımdaki pilav tenceresine baktım.

Yirmi dakika.

Mükemmel.

Pilav bitince tavuğu çıkarırdım.

Tezgâhın üzerine bıraktığım kirli tabaklara doğru dönerken durdum. Ve

kaşlarımı çattım.

Onları temizlemediğimi biliyordum.

Lavabonun aktığını fark ettim ve arkamı döndüğümde Ronin'in çoktan onları fıraladığını gördüm.

Lanet olsun.

Yani, bulaşık yıkamak zorunda olmadığım üzülmедim. Bu güzeldi.

Ama yine de, kahretsin.

Bana yardım ederek hayatıma girmemesi gerekiyordu. Bu planımın bir parçası değildi.

Ben olsam uyum
sağlardım.

Her nasılsa.

Son birkaç kirli bulaşığı da alıp lavaboya götürdüm. "Bugün bulaşıkları yıkamak konusunda zaten kavga ettiğimize eminim."

"Bir anlaşmazlık, belki. Ama iyi bittiğini
söyleyebilirim." Aklıma onun üzerine oturuşum geldi.

Evethh... *iyi* bir ifade oldu. Yüzüm ısındı.

"Anlaşmazlık, ben yemek yaparsam senin de temizlik yapman gerektiğini söylemenle ilgiliydi. Sen kendin ve Sienna için yemek yaptın, o yüzden ben temizliyorum."

"Hepimiz için yemek yaptım," diye düzelttim. "Sen de dahil."

Bakışları ısındı. "O zaman bulaşıkları yıkamama karşı çıkmak için hiçbir gerekçen yok."

"Tam bir baş , Alfa."

Dudakları hınzırca yukarı doğru kıvrıldı. "Güzel."

Sırtımı dolaplara yasladım ve ondan uzaklaştım.

"Yemekler inanılmaz kokuyor. Teşekkür ," dedi ve tabakları taşımaya devam etti.

"Bir değil."

"Yemek yapmayı sever misin?"

"Yapıyorum. Yeni şeyler denemeyi seviyorum, bu yüzden kendim ve Sienna için her zaman çeşitli yemekler planlıyorum. O da bunu seviyor ama çeşitlilik konusunda benim kadar tutkulu değil."

Başını salladı.

"Sürünüzde kaç kişi var?" Ben sordum.

"Altı kurdum var. Her birinin dünyanın dört bir yanındaki kurtadamlarla yakın teması var, bu yüzden herhangi biri bir yere uçabilir ve gerektiğinde güvendiğimiz şekil değiştirenlerden oluşan bir ekibi hızla bir araya getirebilir."

Huh.

"Yani sadece yedi kişisiniz? Aranızda kadın var mı?"

"Hayır. Hükümetteki dişi kurtadamların kendi ekipleri var. Yalnız çalışmayı tercih ediyorlar" dedi.

Onları gerçekten suçlamadım.

"Kurtların beni bulduğun için üzülecek mi?" diye sordum.

"Kıskançlık olasıdır ama öfke ya da kızgınlık değil. Eş bulmanın kolay bir yolu olsaydı, hepimiz uzun zaman önce eşleşmiş olurduk."

Onun bu yorumu, *herhangi bir* kadınla mutlu olabileceğini bilmekten hoşlanmayan bir yanıma dürttü. Onun için benim özel bir yanıma yoktu; ben sadece kaderin uyumlu ilan ettiği sıcak bir bedenim.

Ve bu gerçekten hoşuma gitmedi.

"Sürünüze katılmamı mı bekliyorsunuz?"

"Bir noktada, evet." Hoşuma gitmese de dürüst cevabı takdire şayandı.

"Şu anki sürümü seviyorum,"

dedim. "Sen de benimkini

seveceksin."

Ona sinirli bir bakış fırlattım ve o da bakışlarımı sabit bir şekilde karşıladı.

Gözlerimi onunkilerden ayırıp sobaya bakana kadar uzun bir an geçti.

Bir anlık sessizlikten sonra bir havlu aldım ve lavabonun suyuna batırarak ıslattım. Tezgahı sildim, geri kalanını temizledim.

Ronin sessizce bulaşıkları yıkarken.

Pilav tenceresi bittiğini haber vermek için bip sesi çıkarana kadar birlikte çalışırken sessizdik.

Ben yiyecekleri çıkardım, Ronin de çekmeceleri ve dolapları açarak üçümüze yetecek kadar tabak ve çatal bıçak buldu. Sienna'nın tabağını bir araya getirip teslim etmek üzere odasına yöneldim; ona pis bir bakış attım ve karşılığında şakacı gülümsemesini aldım.

Mutfağa döndüğümde Ronin masaya karşılıklı iki dolu tabak koyuyordu.

Yerime oturmadan önce bir süre ona baktım.

Kaplarını almadan önce benim de oturmamı bekledi.

Yemek yerken birbirimize bakmaya devam ettik, bakışlarımız gerektiğinde tabaklarımıza doğru kayıyordu.

Yemeğimiz bittiğinde, kaplarını yere bıraktı ve boğazını temizledi. "Çok lezzetliydi. Teşekkür ederim."

"Bir değil."

Tekrar konuşmadan önce bir an sessizlik oldu. "Bu bir tür kovboy çatışması gibi geliyor, Tor."

İsteksiz bir gülümsemeyi bastıramadım. "Öyle."

"Hadi düzeltelim." Kollarını masaya dayadı ve bana doğru eğildi. "Bunu senin için nasıl kolaylaştıracığımı söyle."

"Yapabilseydim yapardım," dedim dürüstçe.

"Neden sadece arkadaş olmakla başlamıyoruz?" diye sordu. "Çiftleşen bir çift her şeyden önce arkadaşça davranmalıdır."

Başımı salladım. "Pekala. Arkadaşlar."

"Güzel. Şimdi bana tabağını ver. Bulaşıkları yıkayacağım, sonra toplanmaya başlayabiliriz."

Ne kadar itiraz etmek istesem de edemedim.

Eğer planımı uygulayacaksam olmaz. Ben de kabul ettim.

OceanofPDF.com

sin

RONN

Tori'nin iki kutusunu da ön kapıdan içeri taşıdım, spor çantası omzumdan sarkıyordu. Her şeyi almaya çalıştığımda bana ters ters bakmıştı, ben de sırt çantasını taşımasına izin verdim. İçinde birkaç elektronik eşya vardı ve başka bir şey yoktu, bu yüzden çok ağır değildi.

Vücudum tam bir cankurtarandı.

Kurdum uyanıktı ve eşimizin yatağında olması fikriyle gururlanıyordu. Ona sarılmak.

Ona dokunmak.

Onu öpmek.

Bekleyemedim.

Ebeveyn yatak odasına doğru ilerlerken, gözüm ödüle o kadar odaklanmıştı ki, adımı ilk kez söylediğinde kaçırdım.

"Bekle Ronin," dedi Tori arkamdan. "Aynı odayı paylaşmak istemiyorum. Önce birbirimizi tanımamız gerek."

Odamızın kapısında durdum.

Benim odam.

Omuzlarım yine de gerildi.

"Gergin olma. Büyütülecek bir şey değil. Hâlâ aynı evde yaşıyor olacağız, sadece ilişkide bir sonraki adıma hazır olana kadar biraz zamana ihtiyacım var. Birlikte yaşamaya başlamak zaten büyük bir olay."

Uzun bir nefes verdim ve yüzümü ona döndüm. Yüz ifadesi sakin ama kararlıydı.

"Madem ayrı yaşamak istiyordu, neden taşınmayı teklif etti?" diye sordu kurdum kuşkuyla.

"Bilmiyorum." Bu fikirden ne kadar hoşlanmasam da, onu geri çevirmenin yeni bir kavga başlatmaktan başka bir işe yarayacağını düşünmüyordum. "Şu anda ana banyo üzerinde çalışıyorum. Yedek odayı bitirecek vaktim olmadı henüz."

Kaşlarını çattı.

Alnı kırıştı, sonra düzeldi. "Bitmemiş bir odada iyi olacağıma eminim."

"Hayır. Paylaşmak istemiyorsan, efendiyi alırsın." "Seni kendi odandan atmayacağım."

"O zaman bunu benimle paylaşmak zorundasın." Bakışları çelik gibiydi.

Benimki de öyleydi.

Uzun bir nefes verdi. "Tamam. Ama kurt formunda uyuyacaksın." Bu fikir kurdumun çok hoşuna gitti.

Öte yandan, ben yapmadım.

Ama odamda yaşamama izin veriyorsa, ben de ona izin vermeliydim.

Ben de başımı sallayarak onayladım.

Ve sonunda, beni odamıza kadar takip etti.

Bir şifonyer alma zahmetine hiç girmedığım için kutularını dolaba taşıdım.
Beni takip etmeyince omzumun üzerinden baktım.

Odayı kontrol ederken dudağı dişlerinin arasındaydı, hiçbir şeye fazla yaklaşmadan her şeyi inceliyordu.

Bakışlarım onun üzerinde kaldı.

Benim alanımda mükemmel görünüyordu.

Kurdum onaylarcasına gürlledi.

"Onaylıyor musun?" Kutuyu açarken dikkatimi tekrar kutuya vermeye zorlayarak ona .

"Muhteşem," diye itiraf etti.

Kurdum yine guruldadı.

"Sadece banyoya bakma," dedim.

Güldü ve tabii ki doğruca oraya gitti.

Ne bulacağını bilmek için onu takip etmeme gerek yoktu. Tam bir enkazdı. Sıhhi tesisat ve elektrik işleri tamamlanmış, alçıpan duvarlar örülmüştü ama hiçbir şeyin dokusunu ya da döşemesini yapmamıştım.

"Gerçekten iyi bir büyüklükte," diye seslendi banyodan. "Ve duşu sevdim. Devasa bir şey."

Bir dakika sonra dolapta bana katıldı ve hemen kıyafetlerini asmaya yardım etmeye başladı. "Şifonyer yok mu?"

"Hayır, onlar anlamsız."

"Tüm giysilerinizi asmak zorunda kalmadığınızda zamandan tasarruf edersiniz." İtiraf etmeyen bir ses çıkardım. "Benim her zaman bol bol vaktim olmuştur."

Tekrar konuşmadan önce birkaç dakika beni izledi. "Ölümsüz olmak nasıl şey?"

Kaşlarımı çattım. "*Sen* ölümsüzsün."

"Evet, ama daha yirmi üç yaşımdayım. Kendimi henüz ölümsüz hissetmiyorum." Hah.

"Uzun sürüyor," diye itiraf ettim. "Aklınızı başınızda tutmak için yakın olduğunuz insanlara güvenmeyi öğreniyorsunuz."

"Ailen var mı?"

"Hayır. Onları savaşta kaybettim. çok kurt kaybetti."

Beni incelemeye devam etti.

Onu durdurmadım. Gördükleri hoşuna gittiği sürece, bana ne kadar çok bakarsa o kadar iyiydi.

"Benim de ailem yok," dedi sonunda. "Love ve Sienna dışında. Ve Madd'le çiftleştikten beri Love'la işler değişti. O mutlu ama ben onu özledim."

"Eş bağından dolayı birkaç arkadaşımı kaybettim. Siz istemeseniz bile ilişki değişiyor."

"Aynen öyle."

Geri kalan eşyalarını sessizlik içinde yerleştirdik. Kokusu dolabı dolduruyordu ve beni huzur içinde tutmaya fazlasıyla yetiyordu.

"Sabah işe gitmem gerekiyor," dedi sonunda ve kışını düzelterek tozunu aldı. Kirli olmadığını anlayacak kadar çok bakmışım. "Bu gecelik bu kadar yeter."

Cebimden telefonumu çıkardım ve saate baktım. "Neredeyse sekiz oldu."

"Ben firinciyım," diye hatırlattı bana. "Erken saatlerde çalışıyorum." "Seni götürmek için kalkacağım."

"Teşekkürler ama benim arabam var. Ve burada bir sürü işin var." Bana küçük bir gülümseme verdi. "İyi geceler."

Ve bununla birlikte, yatağa doğru yola çıktı.

Banyoda bir süre durduktan sonra ışıkları söndürmesini ve ardından tayt ve atletiyle yatağa girmesini omzumun üzerinden izledim. İnce bluzu evine girdiğimden beri beni deli ediyordu. Meme uçları kumaşın üzerinden görünüyordu ve bu bende onlara dokunma isteği uyandırıyordu.

Ve tadına bak.

Ve siktir et
onları.

Ama ben olduğum yerde kaldım.

"Kesinlikle bir şeyler ," diye gürlledi kurdum. "Daha önce bizden kaçmaya çalışmasından sonra her şeyi çok kolay kabul etti."

"Belki de her şeyi sindirmek için gerçekten zamana ihtiyacı vardı."

Homurdandı.

Buna ben de inanmıyordum ama onu daha fazla zorlamadan önce sakinleşmesi için ona yeterince alan ve zaman tanıyacaktım.

OceanofPDF.com

seven

T RIO

Yaklaşık bir hafta boyunca Ronin'den uzak durmayı bir şekilde başardım. Ben yemek yaparken ve o temizlik yaparken birlikte biraz zaman geçirdik, ama bunun dışında birbirimizi yalnız bıraktık.

Çalıştım ve daha meşgul olmak için fazladan vardiya aldım.

Evde biraz ilerleme kaydetti ve aşırı çalıştığım için beni azarlamak istediğinde dudaklarını birbirine bastırdı.

Aslında oldukça huzurluydu.

Kurdu da çok tatlıydı. Kocaman, sıcacık bir oyuncak ayıydı. Beni sıcak tutmasına izin verdiğim için kesinlikle şikayet etmezdim.

Ronin sürüsüyle tanışmam için beni ikna etmeye çalışmadı. Ondan bunu istemedim ya da sürümden bahsetmedim.

Yine de garip değildi. Garip bir şekilde medeniydi.

Yedinci akşam geldiğinde onun oda arkadaşım olmasından gerçekten hoşlanabileceğimi düşünmeye başlamıştım.

Aç olmaktan ne kadar nefret etsem de, birkaç gün önce sinsice yaklaşmaya başladığından beri ona açlığım hakkında yorum yapmamıştım. Beslenmek

onunla seks yapmak anlamına geliyordu ve ben onunla seks çok hoşlanıyordum.

Ve daha fazlasını istediğimi düşünmesine neden olmadan ilişkimizin bu kısmını nasıl ilerleteceğimden emin değildim.

Bu yüzden, her zamanki iğrenç azgınlığımı görmezden geliyor ve kendimi Ronin'e atmamak için mücadele etmiyormuş gibi devam etmeye zorluyordum.

Midem guruldadığında yemeğimin son lokması ağzımın yarısına gelmişti.

Yüksek sesle.

Bir an durakladım.

Ronin'in -birlikteyken hep benim üzerimde olan- gözleri kısıldı.

Bir ısırık aldım ve çiğnedim.

Beni izledi.

Çatalımı tabağıma bırakırken ve kendime yapacak bir şeyler vermek için spor sütyenimin önündeki hiçbir şeyi fırçalamazken ona bakmadım.

Göz ucuyla kollarını masanın üzerine koyduğunu ve bana doğru eğilmeye başladığını gördüm.

Kahretsin.

Hemen bir şeyler yapmam gerekiyordu.

"Vardiya," diye mırıldandı kurdum.

"Kurdum kontrolü ele almalı çok uzun zaman oldu," diye ağzımdan kaçırdım. "Kaçmak istiyor. Ve hâlâ senin kurdunla tanışmadı."

Ronin'in göğsü guruldadı. Kurdu, eşiyle birlikte koşma ihtimalinden heyecan duyacak ve umarım dikkati dağılacaktı. Böylece guruldayan midemi sorgulamayacaktı.

Elbette bu konuda bir şeyler yapmalıydım. Ondan beslenmeliyim.

Ve bu sekse yol açabilir.

Ama en azından koşuya çıkmak bana biraz zaman kazandıracaktı. "Benden içtikten sonra yer değiştireceğiz," dedi Ronin. *"Kahretsin," diye fısıldadım kurduma.*

"Bu muhtemelen iyi bir fikir."

Aceleyle cevap verdim, "Buna gerek yok. Ben iyiyim."

"Açken yer değiştiremezsin." Sözleri açtı, ifadesi fikrini değiştireceğini düşünmeyeceğim kadar sertti. "Eğer seks yapmaya hazır değilsen bileğimden içebilirsin."

Yüzüm kızardı.

Tüm vücudum da öyle.

Bunun üzerine dişlerim aşağı indi.

Onunla seks yapma fikri beni bu kadar telaşlandırmamalıydı ama lanet olsun, telaşlıydım. Son seferinde ikimizin de kontrolümüzü kaybetme şeklimiz çok iyiydi.

"Peki," dedim.

Benimkinin yanındaki sandalyeye geçecek kadar uzun süre ayakta durdu ve . Yavaş ve kararsız bir nefes aldım.

Bileğini bana verdiğinde isteksizce aldım.

Kolunu ağızıma doğru kaldırırken parmaklarım hafifçe tenine bastırdı. Dişlerim onun kokusuyla zonkladı. Onun kokusundan bıkaçağımı hiç sanmıyordum.

"Bu sefer kendimi kontrol altında tutacağım," dedi

Ronin. Homurdanmamı bastıramadım.

Yanıt olarak yüzünü buruşturması koluna karşı
gülümsememe neden oldu. Ve sonunda onu ısırdım.
Tadı ağızıma dolduğunda inlemelerim odayı doldurdu.
Ronin boştaki eliyle masanın kenarını kavradı, kavradığım eli yumruk yaptı.
Ben hızlıca, derin ve sert çekişlerle içerken o koltuğunda kalmayı başardı.
Ben mi?
Onunla savaşmakta o kadar da iyi değildim.
Arzum sıcak ve yoğundu, ihtiyacım eziciydi. Ve onun
kanı ağızımdayken bununla savaşmak mı?
Bu neredeyse imkansızdı.
Kendimi ona uzanırken buldum.
Serbest elini tutarken.
Masadan çekiyorum.
Ve onu merkezime sürüklüyorum.
İnledi, parmakları taytımın önünden klitorisime doğru bastırıyordu.
Kalçalarım sallandı.
Elini pantolonumun kemerine doğru çektim.
Pençeler dar kumaşı yararak tangamı da kesti. Sıcak, sert
parmaklar kaygan merkezimi buldu.
Ve sonunda, bana dokundu.
Nazik değildi ama zalim de değildi.

Baskı sertti ama acı verici değildi.

Beni çalıştırdı ve bacaklarım daha da açıldı, beni zevkimin sınırına sürüklerken umutsuz sesler benden kaçtı.

Sonunda kalın bir parmağını kaydırđı, başparmağı hala klitorisimdeydi ve kendimi kaybettim.

Koluna doğru haykırdım, doruk noktam beni keserken dişlerim tenini serbest bıraktı. Göğsüm hızla inip kalkıyor, bedenim sarsılıyor ve ona karşı umutsuzca sallanıyordu.

Ben kendimden geçerken hareketleri yavaşladı ama parmaklarını çekmedi.

Sonunda gözlerimi açtım.

Ve onun bana sabitlendiğini
gördüm.

Alt yarımında değil, yüzümde.

Kolunu can havliyle kavrayışımı ve onu bırakışından sonra muhtemelen dudaklarıma bulaşan kanı.

Bakışları sonunda beni aşağı doğru sürükledi ve tepesinde durdu.

Benimkilerin de onu takip etmesine izin verdim ve durduklarında tüm
vücudum sıkıştı.

Parlak sarı tozluğum kalçalarımın ortasına kadar yırtılmış, kumaş şeritleri rastgele parçalara ayrılmış ve kıvrılmıştı.

Eli kaygan ve parlaktı; parmaklarından biri içimde kaybolmuş, başparmağı da klitorisimin üzerindeydi.

Yavaşça daire çizdi ve ben de nefesimi içime çektim.

Benim bakışlarım onun elinde sabit kalsa da onun bakışları tekrar yüzüme döndü.

İçimdeki parmak hassas bir şeyi sıyırdı ve kalçalarım tekrar sarsıldı.

"Muhteşemsin amına koyayım," dedi, sesi beni ürpertecek kadar alçak ve yumuşaktı. "Zehrin zihnimi bulandırmadan elimde tekrar doruğa ulaşmanı izlemek istiyorum Tor."

Başparmağı klitorisimin üzerinden geçti ve ben nefesimi içime çektim. "Pekâlâ." Sözcük yumuşaktı ama belirsiz değildi. Biraz bile değil.

Ronin'in başparmağı işkence edercesine yavaşça hareket etmeye devam etti. Kalçalarım sarsıldı.

Parmağı kıvrıldı, içimdeki o noktayı buldu ve ben paramparça oldum.

Kendimi kaybettiğimde çığlıklarım yine havayı yardı, zevkimi onun parmaklarına bıraktım. Göğsü memnuniyetle gümbürdedi ve ben de dayanacak bir şeye ihtiyaç duyarak sandalyeme yaslandım.

Bakışları sıcaktı ve üzerimde sabit kaldı. Parmakları yavaşlayıp dursa da gözleri hareket etmedi.

Benimkinde de yoktu.

Nefes alışım olduğumuz yerde kaldık. Bu... planın bir parçası değildi.

Kabul ediyorum, hiçbir zaman iyi bir planlamacı olmamıştım. Ve *inanılmaz* hissettirmişti.

"Teşekkürler," dedim sonunda ve parmaklarımı onun devasa bileğine doladım. Hafifçe çektiğimde elini kalçalarımın arasından çekti.

"Bana teşekkür etme." Elini ağzına götürdü ve dilini parmağının kaygan yüzeyinde gezdirdi. Göğsü yeniden, daha şiddetli bir şekilde gümbürdedi. "Bir dahaki sefere sana dokunmama izin verene kadar elimi senin görüntüne sokacağım."

Vücudum kızardı ve bacaklarımı hafifçe kapattım. Bu hareket beni örtmek için hiçbir şey yapmadı; sadece dikkatini tekrar aşağı çekti.

Nerede kaldığını.

"Bana yeni taytlar alabilirsin," dedim sonunda ayağa kalkarken. "Bunları giymeni tercih ederim." Ayağa kalkmadı.

Ona baktığımda kot pantolonunda bir çadır olduğunu gördüm, hem de çok büyük bir çadır. Acı verici gibi görünüyordu ama onun yerine ilgilenmeyi teklif edecek değildim. Bana yaşattığı orgazmın etkisiyle zihnim hâlâ dönüyordu ve kanının tadı hâlâ dilimdeydi.

"Bu tartışmaya açık bir konu değil," dedim ve sonunda arkamı döndüm.

Ondan uzaklaşırken kıkırdaması odayı doldurdu ve arkamda hissettiğim esinti bana orada da bolca ten gördüğünü söyledi.

Duruma rağmen, beni görme şeklinden en ufak bir rahatsızlık duymadım. Ve bu beni her şeyden daha çok endişelendirmiş olabilir.

KENDİMİ TEMİZLEDİM, sonra oturma odasına gitmeden önce bir çift yumuşak uyku şortu giydim. Her adımda kıkırmamda sallanıyordum.

Ronin bulaşıkları yıkamayı çoktan bitirmiş, tezgahı temizliyordu. Kot pantolonu hâlâ yırtıktı ama bunu fark etmemiş gibi davrandım.

Bakışları yavaşça üzerimde gezindi ama arka kapıya doğru yürürken onu görmezden geldim. Tezgâhı bırakıp kapıya ulaştığımda beni yakaladı ve ben fırsat bulamadan kapıyı açtı. İtiraz etmek yerine dışarı çıktım.

Eli belime indi ve beni büyük bir ağacın yanına götürdü. Ona dönüp baktığımda bakışlarının ormanı taradığını, alnının kırıştığını gördüm.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Sürümün etrafta olmadığından emin olmak için. Burada, herhangi bir piçin seni görebileceği bir yerde soyunman hoşuma gitmiyor." Dikkati bir kez olsun bana dönmedi. "Arkama geç. Çoğunlukla gizlenmiş olmalısın."

Vay canına.

Daha önce sürümle birlikte bir düzine kez yer değiştirmiştik ve kesinlikle payıma düşenden daha fazla erkek ve kadınla flört etmiştim. Bu kurt adam olmanın bir parçasıydı.

Ama savaşmaya değer miydi?

Hayır, değildi.

Ben de "Evet, Alfa." dedim.

Spor sütyenimin alt kenarını tutarken bana baktı. Durdum.

Ve bir kaşını kaldırdı.

Uzun bir nefes verdi ve tekrar ormana odaklandı. "Az önce seni parmaklarımla becerdim. Göğüslerini görmeme izin vermekten neden endişe duyduğunu anlamıyorum. Biz *dostuz*, Tor."

"*Ev arkadaşları*," diye düzelttim.

Bir anlaşmazlık sesi çıkardı.

Öfkelendim. "Tamam, biz arkadaşız. Ama hâlâ her şeye alışmaya çalışıyorum. Odamı tamir etmeyi ne zaman bitirirsin?"

"Ebeveyn banyosuna yaklaşıyorum. Çamaşır odası daha sonra gelmeli. Yatak odanız üçüncü olabilir."

"Çamaşır odası işlevsel," diye itiraz ettim. "Sızıntılar

var. Küflenme riskini göze alamam."

"Tamam." Sütyenimi başımın üzerinden sıyırdım ve şortumu çıkardım.

"Benim kurdum da en az benim kadar kararsız. Seninkinin onu bunalıtmadığından emin ol."

"O asla eşine zarar vermez," diye karşılık verdi Ronin.

"Elbette yapmaz, ama sen açıkça bir alfasın. Benim kurdum değil."

"Onunla *baş*a çıkabilirim," mırıldandı. "*Benim için endişelenme.*"

Yine de onun için hep endişelenirdim. Bizi yaratan klanla çok fazla karanlık şey yaşadık.

"O benden daha rahat biri. Onunla ilgilenecektir," dedi Ronin, öfkesi geçmişti.

Ona güvenmekten başka çarem yoktu.

Özellikle de kurdumun büyüğü içime işlediğinde.

Titredim ve bedenim anında değişirken omurgam uzadı. Kurdumun pençeleri orman zeminindeki toprakla buluştu ve zihnim aramızda var olan garip cebe kaydı.

Kürkünü silkelerken Ronin'in gözleri onun üzerindeydi. Olduğu yerde kalsa da merakla onu inceledi.

"Sevebilir miyim?" Elini onun önünde uzattı, açıkça onu sevip sevmeyeceğini soruyordu.

Tereddüt etti ve düşünceleri bana yöneldi. *"Senin sorun olur mu?"*

"Beni o eliyle becermesine izin verdim, kızım. Onunla ne istersen yapma özgürlüğüne sahipsin."

Sonunda ona doğru adım atmadan önce mizahını hissettim, başı avucuna değdiğinde durdu.

Kızın önünde çömeldi, hâlâ giyinikti ve parmaklarını kızın kürkünün içine sokup başını hafifçe okşadı.

"Seni yüzyıllarca bekledim. Benim için hayatta kaldığın için teşekkür ederim." İnsan formumda olsaydım boğazım şişerdi.

Neler yaşadığımı biliyordu, en azından temel düzeyde. Acı çektiğimi, hayatta kaldığımı biliyordu.

Arkadaşlarım ve ben bu konu hakkında hiç konuşmadık. Çok acı vericiydi. Ama birdenbire bunu onunla paylaşmak istedim, sırf beni kollarına alıp güçlü olduğumu söylemesi için bile olsa.

Tabii ki, bu arzuyla hareket edemezdim.

Ya da en azından ben *yapamazdım*.

Ama bu, umutsuzca istediğim gerçeğini değiştirmede.

Kurdum ona bir adım daha yaklaştı, ellerini kürkünde hissettiğinde neredeyse mırıldanıyordu.

"O güçlü biri," dedi.

"Son derece."

"Daha kötüsünü de yapabilirdik."

"Kuşkusuz." Kabul etmekten ne kadar nefret etsem de gerçek buydu.

Bir dakika sonra Ronin isteksizce bıraktı ve geri çekildi. "Kurdum sıranın kendisinde olduğunu söylüyor."

Benimki daha yüksek sesle mırıldandı.

Gömleğini ve ardından pantolonunu çıkarırken bakışları dostumuzun üzerinde kaldı.

Benimki de öyle.

Seks yapmış olsak da, bu çılgınca ve etki altındayken olmuştu. Yani onu daha önce hiç çıplak *görmemiştim*.

Ve lanet olsun, adam bir şaheserdi. Kalın,

yontulmuş kaslar.

Korkunç kalçalar.

Sert siki resmen beni selamlıyordu.

Ve o kollar.

Yumm.

"Şu anda yetkili sen olsaydın ağzın sulanırdı," diye hafifçe takıldı kurdum bana.

"Bunu inkar etmenin bir anlamı yok."

İçten içe kıkırdadı.

Ronin giysilerini verandaya atıp -benimkilerin ardından- yer değiştirirken benim hatırım için bakmaya devam etti.

Bir kalp atışı sonra, kurdu önümüzdeydi. Beklediğim kadar iriydi, koyu renkli kürkü insanının saçlarının tonuyla eşleşiyordu ve

Aynı elektrik mavisi gözler.

"Sonunda," diye gürledi, kurdumun görünüşüne bakarak. "Orada kal. Sana bakmak istiyorum."

Adam sanki bir avmış gibi yavaşça etrafında dönerken başını daha yukarı kaldırdı. Yardım edemedim ama onun için biraz endişelendim.

Ne de olsa lanet olası bir devdi.

"Mükemmel." Sesindeki onay o kadar yoğundu ki, kontrol bende olsaydı dizlerimin bağı çözülürdü.

Kurdumun yanına yaklaştı ve kürkünü onunkine sürttü. Kurdum uzaklaştı ve onu takip etmedi, ona alan tanıdı. *"Bir sürüye mi liderlik ediyorsun?" diye sordu.*

"Küçük bir şey," diye onayladı. Bir anlık duraksamadan sonra ekledi: "İnsanım bunun bizimle ilgili tek küçük şey olduğunu bilmeni istiyor."

Kurdum kahkaha attı, gülmeye en çok yaklaşabildiği an buydu. Ben de homurdandım.

"Ne kadar ?" diye sordu. Kuyruğu yavaşça sallanıyordu. Umutlu ve heyecanlıydı ve bu da kalbimi coşturdu.

"Senden daha hızlı." Dişleri havada şakacı bir şekilde şakladı.

Tekrar kıkırdadı, sonra ağaçların arasına daldı.

İçinde bulunduğumuz durum ne kadar berbat olsa da ve bundan kurtulmayı ne kadar istesem de, sıkışıp kaldığımız için mutluydum.

Çünkü bu onu mutlu ediyordu.

Bu da planımla ilgili her şeyi yeniden düşünmem gerekebileceği anlamına geliyordu. Eyvah.

Bu yarının sorunu olacak.

OceanofPDF.com

KURTLARIMIZ, nihayet evlerine dönmeden önce saatlerce ormanda koşup oynadılar. Adımları yavaştı, hareket ettikçe yanları birbirine yapıştıyordu. Gecenin bir yarısıydı ama saat umurumda bile değildi.

Kurdum eşiyle birlikteydi.

Arkadaşımla birlikteydim.

Bildiğim dünya sona erebilirdi ve ben çok mutlu olurdum, bunun bir önemi yoktu.

Evimize yaklaşırken kurdum bana *"Ev arkadaşı olmaktan bahsettiğini duydun mu?" diye sordu.*

Bunu düşündüm. *"Mutfaktayken mi?" "Evet."*

"Sanırım."

"O da böyle davranıyor. Sanki birlikte yaşıyormuşsunuz gibi." "Birlikte yaşıyoruz."

Homurdandı. *"Sanki sadece birlikte yaşıyormuşsunuz gibi. Sanki oda arkadaşısınız, eş değilsiniz."*

Ah.

"Hâlâ bana ısınmaya çalışıyor," dedim.

"Ve eğer izin verirsen yirmi yıl sonra bile sana ısınmaya devam edecek. Seni bilerek bir kol boyu uzakta tutuyor."

"Bu kötü bir şey değil. Bağ kurmadan önce bir süre birbirimizi tanımak sağlıklıdır."

"Birbirinizi tanımaya başladınız mı?" diye sordu kurdum.

Ben soruyu düşünürken o eve ulaştı ve biz geri dönerken konuşmayı sonlandırdı.

Ben verandanın basamaklarını çıkana kadar Tori'nin seksi, çıplak kıcı, parmaklarından sarkan giysileriyle evin içine adım atıyordu.

Kapıyı kapanmadan hemen önce yakaladım ve tam zamanında seslendiğini duydum: "Yatmadan önce hızlıca bir duş alacağım. Yarın sabah erken kalkacağım."

"Bu hafta her gün çalıştın," dedim, kelimeler niyet ettiğimden daha huysuz çıktı.

"Fırıncı hayatı bir sürtük!"

Banyo kapısı kapandı ve arkasından kilitlendi. Lanet olsun.

Bir elimi saçlarımın arasında
gezdirdim. Belki de kurdum
haklıydı.

BİRKAÇ GÜN DAHA GEÇTİ.

Ne kadar hızlı yürüdüğüne ve bana doğru ne kadar hızlı döndüğüne dikkat ettikçe, benden kaçtığından o kadar emin oluyordum.

Ama bu konuda ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Ondan daha az saat çalışmasını isteyemezdim. Bu aptalca bir hareket gibi görünüyordu ve benden hoşlanmasına ihtiyacım vardı.

Ayrıca onu bana daha hızlı ısınmaya ya da insan formlarımızda yatağına paylaşmaya zorlayamazdım.

Zaten ev konusunda salyangoz hızında ilerliyordum. Sonunda, ana banyoda fazla ilerleme kaydetmediğimi fark edecekti. Tadilatı ne kadar çabuk bitirirsem, yatak odamızdan o kadar çabuk taşınacaktı.

Yavaş çalışmaktan başka, çok zorlamadan ondan nasıl daha fazlasını alabileceğimden emin değildim.

Kişisel cehennemimin sekizinci gününde, Madd arabayı arkamdan çekti. Dışarıda otururken *Kahve & Şekerleme & Kek*.

Kayda değer bir şey yapıyor muydum?

Hiç şansı yoktu. O her gün çalışırken eşimden uzaklaşmak neredeyse acı vericiydi. Paraya ihtiyacı yoktu, ona ihtiyacı olan her şeyi ve çok daha fazlasını verirdim.

Ama
oturdum.

Ve
bekledim.

Kamyonetinin ön koltuğuna oturdu ve bir süre bana baktıktan sonra kaşlarını bana doğru kaldırdı.

Yüzümü buruşturdum.

Park alanını geçti ve beni yukarıdan inceledi. Sonunda "Bok gibi görünüyorsun" demeden önce bir dakika geçti.

. "Fark etmemiştim."

Uzun bir nefes verdi, sonra kendini betona bıraktı. "Eşinle ilgili bir sorun mu var?" demeden önce bir dakika daha geçti.

İtiraf etmeyen bir ses çıkardım. "Kan kurtları tam bir belası." Bu konuda anlaşabiliydik.

"Aşk, tanıştıktan sonra onu bırakmam için beni ikna etmeye çok çalıştı," dedi. Bakışlarım ona doğru kaydı. "Öyle mi yaptı?"

"Evet."

"Vay be. Hiç tahmin etmezdim."

"Onu ben kaçırdım. İşe yaramasını sağladık." Bakışları ormanda oyalandı ve ben de ormana baktım. "Cehennemden geçtiklerini biliyorsun."

"Biliyorum. Onu zorlamamaya çalışıyorum."

Fırının arka kapısı açıldı ve Love dışarı çıktı. Çene hizasındaki dalgaları yüzünün etrafında sallanıyordu ve Madd'in tüm vücudu gevşeyerek ona baktı.

İzin isteme zahmetine girmeden onun kucağına oturdu. "Hey, Arch."

Kahretsin, ben de dostumdan bunu istiyordum. Rahatlık.

Güven.

göğsüne doğru sürükledi, kolu sahiplenici bir şekilde etrafına sarıldı. "Hey, Vee." Onun yanağını öptü ve dudakları yukarı doğru kıvrıldı.

Sahip oldukları şey için adam öldürebilirdim.

"Neden ?" diye merak etti. "Zor kadınlar," dedi

Madd.

Yüzümü buruşturdum.

"Tori zorluk çıkarıyor, ha?" Sesi çok .

Yine de hiçbir şeyi doğrulamadım ya da inkar etmedim. Kadınımın güvenini boşa çıkarmayacaktım. Özellikle de en iyi arkadaşlarından biriyle.

"Ona bir tavsiyen var mı?" Madd sordu.

Gülümsedi. "Tori eğlenmeyi ve yeni şeyler denemeyi seviyor. Ayrıca Wildwood'da kapana kısılmış hissediyor. Onu yeni bir yere götürürseniz size açılabilir."

Bu...

Eğer işe yarasaydı, harika bir fikir olurdu.

Sadece işe yarayacağından emin değildim.

"Benimle *tatile* çıkacağını mı sanıyorsun? Kadın tanıştığımızdan beri her gün çalışıyor."

Madd homurdandı. "İlk tanıştığımızda Love da aynı şeyi yapmıştı."

"Evet, daha fazla çalışma saati almak kolay," dedi. "Ve patronumuz çok iyi biri. Eğer tatil konusunu açarsan, Tori'nin programı sihirli bir şekilde netleşecektir. Yıllardır buradan gitmek istiyor ama burası bizim için güvenli değil. Özellikle de onun için."

"Neden 'özellikle o'?" Sözlerim hırıltılı çıktı.

"Sakin ol," diye uyardı Madd, göğsü hafifçe gümbürdüyordu. Kolu Love'ın ortasına dolanmıştı ve parmakları sanki onu rahatlatıyormuş gibi kolunun üzerinde hafifçe geziniyordu.

"Ben iyiyim," dedi ona, bana dönüp bakmadan önce. "Tori'ye sorman gerekecek. Bu onun paylaşacağı bir sır. Ama inan bana, tatil işe yarayacaktır. Eğer izin alamayacağını söylerse, Zander Villin'i ara. Arkadaşı kahve dükkanının sahibi. Madd onu tanıyor, eminim sen de tanıyorsundur. Patronumuz Tori'nin izin alması konusunda ısrar ederse ve planlanmış bir tatil varsa, hayır diyeceğini sanmıyorum."

Villinler, hayatlarını insan öldüren vampirleri avlayarak kazanacak kadar çılgın üç iblis kardeşti. Onlarla arkadaş olduğumu söyleyemem ama dosttuk.

"Teşekkürler." Elimi saçlarımın arasında gezdirdim.

"İyi şanslar," dedi Madd, Love'la birlikte ayağa kalkarken. Çok geçmeden kamyonetine binip uzaklaştılar ve beni ormana bakarken bıraktılar.

Arkadaşımla tatile çıkmak eğlenceli olurdu. Özellikle de yakında kanımı içmesi gerektiği için. Dudaklarım hafif hınzırca yukarı doğru kıvrıldı.

Onu zorlamama izin veremezdim... ama benim olmayı kabul ederse sahip olacağı özgürlükle onu baştan çıkarabilirdim.

Bana bir oda arkadaşından başka bir şeymişim gibi davranmasına izin veriliyorsa, benim de kirli oynamama izin .

OceanofPDF.com

nine

T RIO

Fırından topallayarak çıkarken ayaklarımdaki acıdan dolayı yüzümü buruşturmamı engellemeye çalışmadım.

Ama kapı aralığında durduğumda yüzümdeki ifade hemen kayboldu.

Hurda arabamın kaputunda oturan ve ayaklarının dibinde iki spor çantası olan güzel adama baktım. Yüzünde bir güneş gözlüğü ve başında bir şapka vardı.

Zihnim önümdeki manzaraya mantıklı bir açıklama getirmek için çabaladı.

Taşıyor muydu?

mı taşıyordu? Beni terk mi

ediyordu?

Evet, doğru.

Hiçbir şeyim yoktu.

Sonunda ayaklarımı tekrar hareket etmeye zorlamadan önce uzun bir nefes verdim. Kahretsin, acıyorlar.

Ne kadar bitkin olduğumu anlamaması için normal hızımda ilerlemeye çalışarak yürürken yüzümü buruşturdum.

"Sorun ne?" sözleri alçak sesle söylenmişti ama sesinde midemi geren bir gerginlik vardı.

Ve dişlerim iniyor.

Gerçekten daha iyi bir beslenme programına geri dönmem gerekiyordu. Ama ondan kaçmak ve kanını içmek birbiriyle uyumlu hedefler gibi görünmüyordu.

"Sadece yorgunum," dedim gülümsemeye zorlayarak.

"Artık yalan söyleme alışkanlığımız mı var, Tor?"

Gülümsemem kayboldu. "İyi, göründüğüm kadar kötü hissediyorum. Beni terk mi ediyorsun? Eğer öyleyse, bunu halledebilir miyiz?" Sinirle elimle çantalarını işaret ettim.

Alnı kırıştı. "Ne oluyor lan? Seni terk etmiyorum. Tatile çıkıyoruz."

Göz kırptım.

Bu beklenmedik bir şeydi.

Alnındaki kırıxıklık derinleştı. "Neden seni terk edeceğimi düşünüyorsun?"

"Ne tatili?" Sorusunu duymazdan geldim.

Bir yere gitmekten bahsedince kalbim hızla çarpmaya başladı.

Wildwood ya da Scale Ridge dışında herhangi bir yer harika olurdu.

"Büyük kalesi olan tema parkı. Sonrasında sahilde birkaç gün geçireceğimizi düşündüm ve-"

"Hadi gidelim." Arabama doğru yürümeye

başlamıştım bile. "Ben sürerim."

Başka bir gün olsa tartışmayı düşünebilirdim. Ama uzun mesaim ve uzun birkaç *haftam* düşünüldüğünde, biraz araba kullanmak bile istemedim.

Anahtarları ona fırlattım ve zahmetsizce yakaladı. Tıklayıcı çalışmadı, bu yüzden o kapının kilidini açarken arabanın dışında bekledim, sonra benimkini açmak için düğmeye bastım.

"Kahretsin," dedi kontağı çevirirken aracın etrafına bakınarak.

"Orası bok çukuru. Biliyorum. Fırın iyi para vermiyor." Kapıyı arkamdan kapattım.

Ve bir ay önce tüm paramı Sienna'ya çok daha güvenilir bir araba almak için harcadığımdan bahsetmedim. İtiraz etmişti ama gözlerindeki yaşlar ve sesindeki minnettarlık, buna ihtiyacı olduğunu bildiğimi teyit ediyordu.

Birikim hesabım yavaş yavaş toparlanıyordu zaten.

Ve arabam çalıştı. Sadece garip kokuyordu ve çalışırken garip sesler çıkarıyordu.

"Sorun yok. İyi bir temizliğe ihtiyacı var, hepsi bu." Geri vites taktı ve çıkardığı gıcırta sesiyle irkildi. "Ve belki bir ayar."

"Daha güvenilir bir şey almak için param olur olmaz satacağım. Bu hurda yığınının bağlı değilim," dedim, ayakkabılarımı çıkarıp çoraplı ayaklarımı gösterge paneline dayayarak. Ani bir rahatlamayla içimden bir inilti kaçtı.

Ronin park yerinden çıkarken, "Çok çalışıyorsun," dedi.

"Evet." Başımı koltuğa yasladım ve bakışlarımı pencereden dışarı çevirdim. "Beni tatile götürmek için nereden ilham aldın?"

"Aşk."

Göz kırptım.

Vücudum gerildi.

O ilan etmiyordu... Kutsal

cehennem.

, değil mi?

Ama birbirimizi çok az tanıyorduk! Ve ben o kız değildim-

"Arkadaşın Love," diye açıkladı, anlaşılan ani ruh hali değişikliğimi fark etmişti. "Bana seni bir tatille baştan çıkarmamı söyledi."

İçimden iç çektim.

Tabii ki öyleydi.

"Bunlar tam olarak onun sözleri değildi," diye açıkladı. "Baştan çıkarma kısmı benim yorumumdu."

Lanet olsun.

Eğer beni baştan çıkarmaya çalışsaydı, kesinlikle başarılı olurdu.

"İşe yarıyor gibi görünüyor," dedim sonunda, biz yol alırken bakışlarım hâlâ ormandaydı.

"Sinirlenme. Beni kendinden uzaklaştırıyorsun."

"Senden kaçıyordum," diye düzelttim. "Kurt adamdan kaçmanın bir sanatı olduğunu bana söyleyen Love'dı. Bunu anlamaya çalışıyorum."

Kıkırdadı. "Madd'den gerçekten iyi kaçtı."

"Biliyorum." Sesim asıktı.

Ama yorgunluğuma rağmen hâlâ heyecanlıydım.

Çünkü Wildwood'dan ayrılıyordum. Yeni bir yere gidiyordum. "O

kadar mutlu görünmemeye çalış, Tor."

Dudaklarım hafifçe yukarı doğru kıvrılrsa da, "Mutlu olamayacak kadar yorgunum. Uçak ne zaman kalkıyor?"

"Telefonumda." Telefonu bardak tutucusundan aldı ve bana uzattı. Başparmağım rakamların üzerinde geziniyor, şifre konusunda ve şifreyi sorma konusunda kararsız kalıyordum.

Bu biraz samimiydi, değil mi?

Ne de olsa ona şifremi vermek istemedim.

"Saat 11:11. Ablam dilek tutmayı unutmadığımdan emin olmak için bana her gün 11:10'da mesaj atardı. Mesajlar bazen gün ortasında, bazen de gece geç saatlerde gelirdi ama kaçırdığı tek gün yavrularının doğduğu günlerdi. Ve ben o günlerde hastanede onlarla tanışmak için bekliyordum."

Dudağımı ısırdım ve kodu yazdım.

Daha fazla bilgi istemek için can atmama rağmen, çelik bir tuzak olmam gerekiyordu. İlgilenmiyorum.

Soru yok.

Hayır-

"Neden durdu?" Kelimeler ağızımdan kaçtı.

Bir şeyle ilgilendiğimde kendimi kontrol edemezdim.

"Savaşta öldü."

Ona doğru baktım ve yüz ifadesini acı tatlı buldum.

"Uzun ve mutlu bir yaşam sürdü ama eşi ve oğullarıyla birlikte savaştı. Neredeyse tüm dişi kurtlar öyle yaptı. Hiçbiri mantığı dinlemedi. Üç oğlundan biri hayatta kaldı. Vander. O benim betam ve en yakın arkadaşım," diye itiraf etti Ronin.

"Özür dilerim," dedim yine dudağımı ısırarak.

Kesinlikle sormamalıydım. Şimdi, bir insan gibi görünüyordu.

Duyguları olan biri.

Bu da ondan uzak durmamı zorlaştırıyordu.

"Bu senin hatan değil." Elini direksiyona götürmeden önce kısa bir süre dizime dokundu. "Biletler havayolu şirketinin uygulamasında olmalı."

Konu değişikliği istedi.

Tanrıya şükür.

Uygulamayı buldum ve bilgileri çektim. Çok erkenciydik ve biletlere bakmak beni daha da heyecanlandırdı.

"Love senin kanınla ilgili bir şeyden bahsetti," diye ekledi Ronin. "Mümkün olduğunca çok şey bilmem gerekiyor ki Wildwood'un dışındayken kime ve neye dikkat edeceğimi bileyim."

Doğru.

Hoşuma gitmese de bu mantıklıydı.

"Vampirleri Love ve Sienna'dan biraz daha farklı etkiliyorum. Sanırım daha . Kimse nedenini bilmiyor. Kokum onları çok daha uzağa çekiyor ve kanımın tadı da daha güzel."

"Lanet olsun."

"Evet." Bir an için gözlerimi kapattım ve yüzümün istediği gibi izin verdim.

"Bu yüzden size daha kötü mü davrandılar?"

"Elbette yaptılar." Kelimeler kendiliğinden döküldü.

Mantiken ihtiyacım olduğunu bilsem de ondan sır saklayamayacak kadar yorgun ve rahattım.

Sessizdi, ama ona baktığımda parmaklarının direksiyonu sıkıca kavradığını gördüm.

Öfkesinin bu küçük işareti beni daha fazlasını söylemeye teşvik etmek için yeterliydi.

"Love ve Sienna'yı elimden geldiğince karanlıkta tuttum. Bilmeleri gerekmiyordu ve ben de bu konuda konuşmak istemiyordum. Sadece dışarı çıkmak istedim. Sadece istedim ki..." Cümleyi Ronin'i incitmeyecek şekilde nasıl bilemediğimden sözümü yarıda kestim.

Ve her ne kadar bir eş istemesem de, yine de onu incitmek istemiyordum. İstemediğim o değildi. Bağlılık. Kalıcılık. Tuzaktı.

"Özgürlük," dedi sessizce, düşüncemi benim yerime tamamladı.

Uzun bir nefes aldım. "Evet."

"Duymak istediğın bu değil ama eşim olarak bensiz olabileceğinden çok daha özgür olabilirsin," dedi.

Alnım kırıışmış olsa da bakışlarım içinden geçtiğımız ormana geri dönmüştü. "Bunu nasıl anladın?"

"Mühürlü bir bağla, vampirler seni beslemek için beni almadan kanın için seni alamazlar. Kimse bir kez içmek için bir kan kurdu yaratmaz ya da almaz. Sen kolay, istikrarlı, eskimeyen ve üstelik tadı harika olan bir besin kaynağısın. Yeniden doldurulabilir bir tabak biftek."

"Teşekkürler," dedim, onun ne demek istediğini anladığımı itiraf etmek istemeyerek.

"Ben ciddiylim, Tor. Sen biftaksin ve vampirler seni istiyor. Ama bağımızı mühürlersek, sana sahip olamazlar. Beni de almadan olmaz. Ve eğer beni alırlarsa, kurtlar onların üzerine cehennemi yağdırır. Hükümet tarafından desteklenen yüzlerce doğaüstü varlık da peşlerine takılır. Benim olsaydın kimse sana zarar verecek kadar aptal olmazdı." "Benim olduğunda." demeden önce bir kalp atışı geçti.

Eklediği her şeyle kalp atışlarım biraz hızlandı.

Eğer bağımızı mühürlersek, seni alamazlar.

Beni de almadan olmaz.

Benim olsaydın kimse sana zarar verecek kadar aptal olamazdı.

"Ve bilginiz olsun, bir düzine ölümsüz yaşamda harcayabileceğimizden daha fazla paramız var. İsterseniz geri döndüğümüzde arabanızı değiştiririz ya da tamir ettiririz. İstedüğimiz yere gidebilir, istediğimizi *yapabiliriz*. Eğer bu özgürlük değilse, nedir?"

Ona verecek bir cevabım yoktu.

En azından kendimi inandırabileceğim bir şey değildi. Çünkü o haklıydı.

Onunla çiftleşmek para demektir.

Güvenlik

.

Güvenlik

.

Arkadaşlık.

Tatil.

Ve eğer bu özgürlük değilse, neydi?

Havaalanına giden yolun geri kalanında ve güvenlikten geçip kapımıza doğru ilerlerken aklımda bu düşünceler dönüp durdu.

Başımı Ronin'in omzuna yaslayıp, kolunu belime dolayarak uykuya dalana kadar oyalandılar.

Ve her şeyin canı cehenneme, onunla bir hayat hayal

ettim. Özgür ve eğlenceli bir hayat.

Eğer ondan uzak durmak istiyorsam, kışımı yırtarak çalışmam gerekecekti.

Ve potansiyel olarak kendime

yalan söyleyeceğim. Yaşasın.

Altımda hafif bir sarsıntı hissetmeden hemen önce SICAK PARMAKLAR saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı.

Sersemlemiş gözlerimle boğuştum.

"Daha yeni indik," dedi Ronin ve alnımdan öptü. Bu

yumuşak jest içimi ısıttı.

"Ölü gibi uyudum," diye mırıldandım, ağzım kurumuş ve garip bir tat alıyordum.

"Fark ettim. Al bakalım." Elime bir su şişesi tutuşturdu. "Sahile varmadan önce susuz kalmanı istemiyorum."

"Evet, Alfa," diye .

Kıkırdadı. "Eğer senin alfan olsaydım, son birkaç saattir üzerime salya akıtmana izin vermezdim, Tor."

Başımı omzundan çektim ve gömleğindeki ıslak lekeyi gördüğümde gözlerim büyüdü. "Vay anasını. Özür dilerim."

"Üzülme. Bu hayatımın en iyi uçuşuydu." Saçlarımın birkaç vahşi tutamını parmaklarıyla taradı. "Ve şimdi sen de tam anlamıyla sikilmiş gibi görünüyorsun. Bizi gören herkesin gömleğimdeki bu ıslak noktanın ne olduğunu düşüneceğini hayal et."

Onu göğsünden dürttüm. "*Berbatsın.*"

Güldü - tüm bedenimi ısıtan, göbekli bir kakhaha. Bu sesi olması gerekenden daha çok sevdim.

Bu iyiye işaret gibi görünmüyordu.

Sırtışı geniş ve rahattı. "Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum."

Çok geçmeden uçaktan indik, bir tanesini almaya çalışmış olmama rağmen iki çantamız da onun omuzlarından sarkıyordu. Şekerleme bana umduğum kadar enerji vermemişti, bu yüzden oldukça kötü bir şekilde sarkıyordum. Adımlarım yavaştı ve ayaklarım da hâlâ ağrıyordu.

Sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca havaalanında yürüdük.

Bir noktada, beni çekebilmek için bir parmağını tozluğumun kemerine doladı. O kadar yorgundum ki yardımını takdir ettim.

"gidebilirsin," dedim.

Bana gözlerini devirdi ve cevap verme zahmetine girmedi.

"Ben ciddiylim. Neyim var bilmiyorum, kendimi bok gibi hissediyorum."

"Açlığını görmezden geliyorsun."

Gözlerimi kırptım, hâlâ aynı hızda ilerliyordum.

"Öyle miyim?" "Öylesin," diye onayladı.

Lanet olsun.

O bahsettiğinden beri, iş yerinde guruldayan midemi görmezden geldiğimi hatırlıyordum...

"Acıkmadan önce yemek yemelisin. Buradayken bir rutin oluşturuyoruz. Ve seni bu konuda rahat ettirmek için ne gerekiyorsa yapacağız."

Bütün vücudum kızardı.

Onu biraz boğmak istememe neden olsa bile, saçma sapan ses tonunu sevdim.

Biraz boğulmanın zararı olmaz, mi? Ben hayır
diyecektim.

Ve ne kadar beni etkilemesine izin vermemeye çalışsam da, onun "ne halimiz varsa görelim" sözü aklımı mutfağındaki o ilk güne geri götürdü.

İçimde nasıl hissettiğini.

Ben ondan içerken o beni nasıl aldı. Yol-

Aklımı geçmişten kurtarmam gerekiyordu. Aramıza mesafe koymak için yeni bir yol bulmak için zaman tükeniyordu. Daha fazla fikre ihtiyacım vardı, acilen.

OceanofPDF.com

ten

T RIO

Ronin taytımın kemerinden tutarak havaalanında sürüklenirken telefonumu cebimden çıkardım ve arkadaşlarıma mesaj attım.

BEN

Bana bir kurt adamdan kaçma sanatını öğret, Aşk

Lütfen

Burada boğuluyorum.

AŞK

LOL Benim Madd'den kaçtığım kadar sen de ondan kaçtın zaten.

Ve sen bana her zaman eşinle tanıştıktan sonra ondan kaçmayı bırakacağını söyledin. Artık ondan kaçmak yok.

BEN

Kendi mantığımı bana karşı kullanmayı bırak, kadın.

Benim tarafımda olman gerekiyordu!

AŞK

Ben aşkın tarafındayım

Ve evet, o korkunç şaka kasıtlıydı.

SIENNA

Ne oldu? Neden boğuluyorsun?

AŞK

Seni tatile götürmüyor mu?

BEN

Evet, işten çıktığımda elinde iki çantayla fırının önünde bekliyordu. Sanırım birinin içinde kıyafetlerim vardı. Belli bir lunaparktan bahsettiğinde, arabadaydım ve soru sormayacak kadar hızlı gitmeye hazırdım.

Ya da bir bahane uydur

SIENNA

Hep oraya gitmek istemiştin!

BEN

Biliyorum. Ona bunu da söyledin mi, L?

AŞK

Hayır, sadece seni yumuşatmak istiyorsa onunla tatile gitmeni istemesini söyledim.

yarıyor, değil mi?

BEN

Aman Tanrım, senden nefret ediyorum.

Tabii ki beni yumuşatıyor.

Donmuş tereyağı gibiyim.

AŞK

Donmuş tereyağı nasıl sikilir?

SIENNA

LOL

BEN

Ben gidiyorum.

SIENNA

tereyağı için bir açıklama yapmadan olmaz.

Ofladım ve Ronin'den eğlenen bir bakış kazandım. Omzumun üzerinden mesajları okuyamayacağından emin olur olmaz dikkatim tekrar telefonuma yöneldi.

BEN

Donmuş tereyağı hızlı erirken, diğer bazı donmuş şeyler sonsuza kadar erir. Şimdi pek mantıklı gelmiyor ama yazdığım da mantıklıydı.

SIENNA

Hahahahaha

AŞK

Belki de erimeye değer ;P

SIENNA

Aww

BEN

STOPPP

Sadece ondan nasıl kaçacağımı söyle.

AŞK

Kötü haber verdiğim için üzgünüm, ama bu noktada yapabileceğinizi sanmıyorum

SIENNA

Tatilden döndüğünde kurabiye göndereceğim.

AŞK

Çiçek göndereceğim, böylece başka bir adamın seninle flört ettiğini düşündüğünde ne kadar sahiplenici olduğunu görebilirsin.

BEN

Çiçek yok. Bu lanet bir cenaze değil.

... mi?

Yardıma ihtiyacım var.

Tereyağı tekrar dondurulmalı

SIENNA

Hiç eritilmiş tereyağını buzdolabında saklamayı denediniz mi? O şey asla eskisi gibi olmaz.

TORI

SIZIN BENİ DAHA İYİ HİSSETTİRMENİZ GEREKIYORDU.

Sienna ağlayan birine sarılan birinin gif'ini gönderdi. Love bir başkasının sırtını sıvazlayan birini gönderdi.

Ronin tozluklarımı sertçe çekerek beni kendisine doğru çekti ve yan tarafım başka bir kadınlıkine değince dikkatim tekrar gerçekliğe döndü.

Hay aksi.

"Teşekkürler," dedim ve telefonumu cebime geri koydum. Birkaç kez daha titreşti ama mesajları daha sonra okuyacaktım.

Kalabalık bir havaalanının ortasında olmadığım zamanlarda.

"Sorun değil." Bu fırsatı kullanarak tozluklarımı çözdü ve parmaklarını benimkilerin arasına sokarak elime sahip oldu.

Daha önce hiç bir erkekle el ele tutuşmamıştım.

Birkaç kez öpüşmüştüm ve neredeyse bir o kadar da seks yapmıştım... ama hiç el ele tutuşmamıştım.

Yabancıydı ama güzeldi. Rahattı.

Sıcak da.

Ben
beğendim.

Bagaj teslim noktasına varıp bavulları beklerken kolum hafifçe onunkine değdi. Bagaj arabası sonunda çantalarımızı çıkarana kadar daireler çizerken kendimi ona yaslanmış buldum.

Her ikisini de tutacak kadar elimi bıraktı ve bir dakika sonra tekrar yanıma geldi, elimi tekrar tuttu ve beni kiralık araba alanına doğru çekti.

Çok geçmeden çantalarımız arka koltuktaydı ve otelimize doğru yol alıyorduk.

Ronin yollarda manevra yaparken elimi tekrar tuttu. Temasla bedenim ısındı ve geri çekilmedim.

Hala bir eş istemiyordum.

Ama onun elini tutmaktan zevk alabilirim, değil mi?

"Bugün için planın nedir?" Gözlerim yeni manzaranın üzerinde gezinirken ona sordum. Sabahın erken saatleriydi ve sabah güneşi manzaranın üzerinde sevdiğim bir şekilde parlıyordu.

"Önce otele yerleşeceğiz. Sen karnını doyurduktan sonra kahvaltıya ineceğiz ve şehri keşfedeceğiz. Öğle yemeğinden sonra da sahilde birkaç saat geçiririz diye düşündüm."

Dudağımı ısırdım, heyecan beni aydınlatıyordu. "Kulağa eğlenceli geliyor. Gerçi beslenme kısmını atlayabiliriz."

Yola yeniden odaklanmadan önce bana "siktir git" der gibi bir bakış attı.
"Yemek yemen tartışmaya açık değil."

Lanet olsun.

"Zaten düzgün beslendiğinde daha enerjik olacaksın. Ve daha eğlenceli."

Buna karşı çıkamazdım. Haklı
olduğunu bildiğim halde.

Çok geçmeden otele vardık ve giriş yaptık. Ronin'in arkasından odamıza
girdim, bakışlarım odada geziniyordu.

Çok büyük değildi -Ronin'in bulabildiği en pahalı odaya tonla para dökbiri
olduğunu sanmıyordum- ama rahattı. Banyoda kocaman bir küvet ve şaşırtıcı
bir şekilde iki yatak vardı.

Her iki yatağın ayakucuna birer çanta koyarken, "Beni sana sokulmaya
zorlayacağını düşünmüştüm," dedim.

"Hayır. Seni bir gün için yeterince zorladığımı ve kurt formumda uyumaktan
yorulduğumu fark ettim." Tişörtünü kafasının üzerinden çekti ve gözlerim
hemen çıplak göğsüne takıldı.

Vay anasını.

"Sen benden beslenmeden önce hızlıca bir duş alacağım. Uçak
yolculuklarından sonra kendimi hep kirli hissedirim." Bana hızlı bir
gülümseme verdi ve banyoya girdi.

Dikkatim onu banyoya kadar takip etti ve kapıyı açık bıraktığında kapı
aralığında oyalandı.

Bu açık bir davetti.

Dudağımı ısırdım ve sessizce yana doğru bir adım attım, böylece
pantolonunun düğmelerini açıp o devasa kalçalarından aşağı indirişini
izleyebilecektim.

Kıçı gerçek dışıydı. Mükemmel, sıkı bir baloncuk.

Ona dokunma isteğimle savaşıırken yumruklarım sıkılaştı.

Vücudum sıcaktı ve sadece onu gördüğüm için kalçalarımın arası ıslanmıştı.

Onu istediğimi inkar edemezdım. Ve bunu

görmezden gelmekten çok yorulmuştım.

Telefonumu çıkardım ve mesajlarıma baktım.

SIENNA

Her şey yoluna girecek <3

AŞK

Bunu başarabilirsin! Biz sana inanıyoruz!

Teşvik edici sözlerine rağmen, Ronin duşa girdikten sonra arkamı dönmek için kendimi zorladım ve çantalarından birinin fermuarını açtım.

Parlak renklerin bolluğu bana onun benim olduğunu söyledi.

Sahip olduğumu düşünmediğim parlak turuncu bir renk gözüme iliştiğinde dudaklarım aşağı doğru kıvrıldı. Kumaşı çıkardım ve etiketleri üzerinde yepyeni bir çift tayta baktım.

Etiketinde pahalı bir markanın sembolü vardı. En sevdiğim taytımınkiyle aynıydı. Benimkiler ikinci el mağazasından alınmaydı tabii.

Ama onları giydiğimi fark etmiş olmalı.

Ve en son onu beslediğimde yırtıklarını değiştirmesi gerektiğini söylediğimi hatırladı.

Hatırlatma karşısında yüzüm kızardı.

Kumaşı yere bıraktım -bu jesti takdir ettiğimi göstermek için giymeyi planlıyordum- ama gözümün ucuyla aynı etiketi gördüm.

O giysi parçası bir kalp atışı sonra elimdeydi. Benim

tercih ettiğim tarzda, parlak sarı bir spor sütyeni.

Onu turuncu taytın üzerine bıraktım ve bir sonraki giysiyi aldım.

Ve bir
sonraki.

Ve bir
sonraki.

Her şeyi yerleştirmeyi bitirdiğimde duygularım boğazımda düğümlendi. Her
şey yeniydi.

Kumaş yumuşak ve tereyağlıydı.

Sevdiğim renklerde ve tarzdaydı.

Harcayacak param olsa bile kendime asla almayacağım şeylerdi ve bu jest
benim için o kadar anlamlıydı ki söyleyecek söz bulamadım.

Çantanın ceplerini açtım ve daha fazla yeni şey buldum. Uzun,
titrek bir nefes verdim ve kıyafetleri katlamaya başladım. Yine
de aklım çok hızlı çalışıyordu.

Ronin iyi bir adamdı. Bariz baskınlığına ve alfa olmasına rağmen nazik de bir
adamdı.

Beni önemsiyordu.

Ve bir eş istemesem de, arkadaş olmaktan zarar gelmezdi. Ya da
arkadaştan daha fazlası.

Kararımı vermeden önce iki parça giysiyi daha katladım. Sonra geri kalanları
kanepeye bıraktım ve banyoya doğru yürüdüm.

Dışarıdan sakın görünsem de içimden kalbim hızla çarpıyordu.

Yapmak üzere olduğum şeyin geri dönüşü yoktu.

Odanın duşu büyüktü ve çok güzel döşenmişti ama ben hiç dikkat etmedim.

Cam duvar, saçındaki şampuanı yıkarken Ronin'in omuzlarındaki kalın kasları ortaya çıkardığında değil. Ya da yontulmuş sırtından aşağı yuvarlanan köpükler gözlerimi kıcına çektiğinde.

Lanet olsun, ne göt ama.

Sütyenimi başımın üzerinden çıkarmaya başlamadan önce onu içime almak için kendime bir an verdim ve "Sence duş iki kişi için yeterince büyük mü?" diye seslendim.

Omzunun üzerinden baktı ve bakışları yavaşça, açlıkla çıplak göğsümün üzerinde gezindi. "Her zaman."

Taytımı çıkardım ve içeri girerken birlikte yere bıraktım.

Sıcak suyun altında bana yer açtı, yüzünü bana döndü ama ellerini kendine sakladı.

Ereksiyonu kalın ve sertti, bana doğru çıkıntı yapıyordu.

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı ve elimi ona doladım.

İniltisi alçak ve hayvani, elleri iki yanında kenetlenmişti. Elim

yavaşça boyundan aşağıya doğru sürükledim.

Elimde sıcak ve ağır bir şekilde zonklarken küfür etti. "Sana dokunmama izin ver." Sesi gergindi.

"Seni boşalttıktan sonra, tamamen seninim."

Onu tekrar yavaşça okşadım, ellerinden birini tutup göğsüme doğru kaldırdım. Beni kavramakta tereddüt etmedi, tutuşu sertti ama acı verici değildi.

Diğerini, onu çalıştırırken belime doğru kaldırdım.

Beni geriye doğru götürmeden önce kalçamı sıktı. Kürek kemiklerim duşun duvarına çarptı ve beni duvara doğru bastırırken vücudumdan aşağı su damladı.

Eli kalçamdan ayrıldı ve ben tutuşumu hafifçe başının üzerinde yuvarlarken küfrederek yana doğru küçük bir adım attı.

"Lanet , bunu nasıl yapacağını sana kimin öğrettiğini bilmek istemiyorum," homurdandı.

Parmakları kalçalarımın arasından kayarak klitorisimin üzerinde gezinirken yüksek sesle haykırdım.

Basınç mükemmeldi.

Nasırlı parmaklarının hafif pürüzlülüğü de öyleydi.

Kalçalarım sallandı ve onu daha hızlı çalıştırdım.

O da aynısını yaptı.

Sonunda doruğa ulaşip hırlayana kadar. Kendini kaybettikçe dokunuşu daha da sertleşti ve beni de kendisiyle birlikte uçurumun kenarına sürükledi. Çıglıklarım yüksek ve çaresizdi ve onları klitorisime daha da fazla baskı yaparak ödüllendirdi, her şeyi daha yoğun hissettirdi.

"Lanet olsun," diye nefes aldım, göğsüm hızla yükselip alçalıyordu. Aldığı zevk karnımdan ve göbeğimden aşağı yuvarlanıyordu ama umursamayacak kadar iyi hissediyordum.

"İnanılmazsın." Hırıltısı beni yeniden ateşlendirdi.

Kalçalarımın arasındaki parmakları da buna yardımcı oldu.

"Teşekkürler." Duşa yaslanarak gözlerimi kapattım. "Bunu bir ara tekrar yapmalıyız."

"Eğer istediğim zaman sana dokunmama izin vermenin yolu buysa, bu konuda daha açık olman gerekecek. Bundan geri dönüş olmayacak. Benim için olmaz."

Arzu karnımda sıkıştı. "Tek bir karar için çok fazla baskı var. Bunu düşünmek için biraz zamana ihtiyacım olacak."

"İstediğin kadar zamanın var, Tor." Parmakları hâlâ kalçalarımın arasındaydı. -Gözlerimi açtığımda dikkati sıcaktı ve tamamen vücuduma odaklanmıştı.

"Bana öyle bakamazsın," dedim.

"Ne gibi?"

"Sanki şimdiye kadar gördüğün en seksi şeymişim gibi."

Kıkırdadı, sesi alçak ve gürdü. Tüylerim diken diken oldu. "Sen şimdiye kadar gördüğüm en seksi şeysin. Ya da dokunduğum. Ve sonunda ağzıma aldığında, tattığım en seksi şey de sen olacaksın."

Vücudum ısındı. "Daha önce kimse bana oral seks yapmamıştı."

Göğsü onaylayarak gümbürdedi. "O zaman seni dillerine doladıkları için kimseyi öldürmek zorunda değilim."

"Senin olmadan önce benimle herhangi bir şekilde yattığı için birini öldürecek değilsin."

"Sen hep benimdin. Sadece seni sahiplenmek için henüz orada değildim." Eli, kalçamı tekrar kavrayacak kadar uzun bir süre için göbeğimi terk etti. Beni çevirdiğinde arzularımla kayganlaşmıştı. "Seni parmaklarımla sikerken kıcını bana yaslamayı istiyorum. Seni arkadan aldığında nasıl görüneceğini görmek istiyorum."

Ohhh kahretsin.

Göğüslerim sırtımın bastırıldığı sıcak kiremitle buluştu ve ellerimi teker teker kaldırarak yüzümün iki yanına koydu.

Eli tekrar kalçalarımı bulduğunda, parmakları önce klitorisimin, sonra da giriş deliğimin üzerinden geçti.

Sonunda kalın bir parmağını içime sokmadan önce bir anlığına benimle alay ettiğinde nefesimi içime çektim.

Bu ani his karşısında nefesim daraldı.

İçime girmeyeli çok uzun zaman olmuştu, bedenim buna alışkın değildi.

Ronin sırtıma doğru adım attı, göğsü sıcak ve sert bir şekilde bana doğru bastırıyordu. Boştaki eliyle kıcımın pozisyonunu ayarladı, ta ki devasa siki yanaklarımın arasına sıkışana kadar. Nedense bu beni daha da tahrik ediyordu.

"Bu nasıl bir his?" Parmağını yavaşça içimde gezdirirken başparmağı klitorisimin üzerinde gezindi.

"Güzel."

"İyiden daha iyisini yapabiliriz, Tor." Parmağını dışarı kaydırды ve içime geri itmeden önce bir tane daha ekledi.

Bu his karşısında bir nefes aldım.

Klitorisimi okşadı. "Daha iyi misin?"

"Evet." Sözcükler soluk soluğaydı.

Dilini çıkardı. "Duymak istediğim bu değildi."

Parmakları beni tekrar terk etti ve onları tekrar içeri kaydırдыğında, bir üçüncüsünü eklemişti.

Parmak eklemeni kanalımın duvarına, tam da ona ihtiyacım olan yere sürttüğünde dizlerim birbirine vurdu.

Orgazm beni sert ve hızlı bir şekilde vurduğunda haykırdım.

Başparmağı beni yavaşça okşadı, parmakları içime yerleşti. "Bu iyi hissettirdi mi?"

"İnanılmaz," diye inledim.

"Benim aletim daha iyi olacak. Beni istediğini söyle."

"Seni istiyorum." Kelimeler ağzımdan o kadar hızlı çıktı ki kıkırdadı.

"Ben seninim, Tor." Parmaklarını içimden çıkardı ve yavaşça karnımdan yukarı doğru sürükledi. Bedenim onun için daha fazlasını istiyordu ama onun acelesi yoktu.

Yavaşça, kaygan parmakları meme uçlarımı teker teker dolaştı. Sonra, göğüslerimin üzerinden kaydılar.

"Ne ?" Benimle alay etmeye devam edince homurdandım. "Bu kararı vermek için zaman istedin. Ben de sana zaman veriyorum."

Arkamı döndüm, hâlâ onunla duvar arasında sıkışmıştım. Göğüslerim onun göğsüyle buluştu ve siki karnımda zonklamaya başladı. "Seni becermek için bir karar vermeme gerek yok."

Gözleri hâlâ sıcaktı.

Kaygan parmakları sırtımdan aşağı kayd, kığımın etrafını sardı ve kık yanaklarımın arasına kaymadan önce sıktı.

Kaygan parmaklarının arka giriş kapımın üzerinde yavaşça sürüklenmesi kalçalarımın sıkılmasına neden oldu.

"Alfa," diye homurdandım.

"Tori." Parmaklarıyla kığımın okşamaya devam etti. "*Ronin*."

Bu kelime çok sertti.

"Benim sana ait olduğum kadar senin de bana ait olduğuna dair bana söz verene kadar seni becermeyeceğim." Sözleri basitti ama yumuşak değildi.

Bu konuda taviz vermeyecekti.

"Sana bunun sözünü veremem." Parmağı arka girişime daldırıldığında kalçalarım kalktı.

Kahretsin, beni tekrar doruğa çıkaracaktı ve neredeyse hiç çaba göstermiyordu.

"O zaman sikimi alamazsın." Serbest eli aramıza girdi ve klitorisimi tekrar bulduğunda yemin ettim.

"Beni manipüle edemezsin," diye karşı çıktım.

"Eşitlik talep etmek manipölasyondan çok farklı bir şey, Tor."

Başparmağını klitorisime doğru salladı ve neredeyse orgazm oluyordum. Çok ama çok yaklaşmıştım.

"Kahretsin, Ronin!" diye bağırdım. "Bana dokunmayı kes." Elleri hemen hareketsiz kaldı.

Aleti karnımda zonkluyordu. "Evet, *Alfa*." Ben bir alfa değildim.

Benim kurdum benden bile daha azdı.

Ama lanet olsun ki bir şey anlatmaya çalışıyordu.

olanlardan ben sorumluydum. Aramaları ben yapıyordum ve o da beni dinliyordu, istemese bile.

Bir alfa değildim, ama emrime amade bir alfa vardı. Bu da aynı şey sayılır.

Aklım kanepenin üzerindeki kıyafetlere gitti.

Soyunma ve duşa girme şeklime.

Ondan uzak durmak için kendimle savaşmaktan yorulmuştum.

Ve dürüst olmak gerekirse?

Daha fazlasını istedim.

Ben de yavaş bir nefes aldım.

Sonunda dedim ki, "Bedenim senindir. Şu anda sana başka bir şey için söz veremem ama bedenim senin."

Bir an bana baktı. Uzun, çok uzun bir an.

Kabul etmeme ihtimali midemi gerdi. Teklif ettiğim şeyi reddedeceğini. O-

"Şimdilik bu kadar yeter." Başparmağını yavaşça hareket ettirerek tekrar klitorisime bastırdı ve kendimi kaybettim.

Lanet bir bomba gibi patladı.

Ona karşı sallanırken çığlıklarım çılgıncaydı ve o da beni hayal kırıklığına uğratmadı.

Parmağının ucu kıcımlı terk etti, kalçalarımı ayırdı ve bana çarparken beni duvara yasladı.

Ani duygularla aldığım zevkin sesleri boğazımda düğümlendi.

Doluydum, çok doluydum.

Çaresizdim, çok çaresizdim.

İçime girerken ona karşı sallandıkça çığlıklarım arttı, orgazmımı sürükledi ve bir tane daha başlattı.

Şimdiye kadar yaşadığım en yoğun olanıydı.

Onun sikinin üzerinde doruğa ulaştığımda adını haykırdım, kanalım onu cehennem gibi sıkıyordu.

Kükredi, ben bunu yaparken o da beni zevkle doldurdu.

Sonunda bittiğinde kemiksiz kalmıştım ve onun kollarına yığıldım. Vücudu hafifçe titrese de beni zahmetsizce ayakta tuttu.

"İyi misin?" Hâlâ nefesim kesikken başardım.

"İnanılmaz." Kelimeleri saçlarıma doğru mırıldandı ve vücutlarımız arasında boşluk bırakmadan pozisyonumu ayarladı. "Seksin böyle hissettirebileceğini hiç düşünmemiştim."

"Ben de öyle," diye itiraf ettim.

"Bunun için şükürler olsun," diye gürledi. "Eğer başka bir erkek seni benim kadar memnun edebilseydi, onu avlamak zorunda kalırdım."

"Yapmazsın." Topuğumun tersiyle kıkına hafifçe vurdum. Kahretsin, kalın bir kıcı vardı.

Yine de dokunmak istedim.

"Daha önce Madd'in sürüsünden biriyle yattın mı?" diye sordu.

Gerçekte ne sorduğunu anlamak için satır aralarını okuyabiliyordum. "Hayır, daha önce hiç doğaüstü bir varlıkla seks yapmadım. Ve sen birlikte olduğum insanlardan çok daha büyüksün."

Omuzları gevşedi.

"Madd'in sürüsünden biriyle yattın mı?" Ben sordum.

"Hayır. Birlikte olduğum tek kadın insandı ve yüzyıllar boyunca sadece bir avuç kadardı. Yalnızlık her beş ya da altmış yılda bir zirve yapıyor ve kendime bir sebepten dolayı hayatta olduğumu hatırlatacak bir şeye ihtiyacım vardı."

Midem sertçe sıkıştı. "Kadınlarla yatmak hayatta kalmak için bir sebep gibi mi geliyordu?"

Homurdandı. "Hayır. Kurdum, eşim olmayan bir dişiyle seks yapmama asla izin vermezdi. Onları boşaltmak bana istediğim zaman memnun edebileceğim bir kadını beklediğimi hatırlatıyordu. Ve evet, bunun çarpık olduğunu biliyorum."

Ama değildi.

Yalnızdı ve yalnızlık insanları umutsuzluğa düşürürdü.

"Anladım." Ellerimi saçlarının arasına sokup yumuşak, ıslak tellere gömdüm. "Vücudun mükemmel, bilgin olsun."

Beni kavrayışını ayarladı, açısını biraz değiştirdi. Bunu yaptığında, aleti bana farklı bir şekilde çarptı ve zevk omurgamın eğilmesine neden oldu.

"Isır beni, Tor." Kıcıımı sıkı. "Şimdi."

Benden bir kahkaha kaçtı ama dudaklarımı omzuna indirdim ve onu ısırdım. Bir kalp atışı sonra ikimiz de şehvetin içinde kaybolmuştuk.

eleven

T RIO

SONUNDA duştan ıkabildik. Ronin erken bir le yemeği sipariş etti, çünkü belli ki kahvaltı için dışarı ıkmamıştık, ben de saçlarımı kuruttum ve birkaç bukle yaptım. Ardından makyajım geldi ve yeni kıyafetlerimden biriyle banyodan çıktığımda kendimi yeni bir insan gibi hissediyordum. Yemekler yeni gelmişti, bu yüzden mükemmel bir zamanlamaydı.

"Eee?" Bir elimi kalama koydum ve yeni kıyafetlerimi işaret ettim.

"Cehennem kadar seksi," dedi Ronin, sesinde kalın bir onay vardı. "Daha iyi görünmenin tek yolu her şeyini çıkarmış olman."

Yüzümü ona , o da sırtarak yatağın üzerindeki yiyecek kutularını açtı. Bir masa vardı ama ikimiz de oturmaya zahmet etmedik.

Omuzları hiç görmediğim kadar rahattı.

Yüz ifadesinde de daha önce hiç görmediğim bir memnuniyet vardı. Bunu yaptığımı fark ettiğimde gülümsememi engellemek için dudağımı ısırarak

zorunda kaldım. /

onu iyi hissettirdi. Kanlı bir kurt tarafından evcilleştirilen, hayattan daha

büyük bir alfa. Besin zincirinin en altında olmak buraya kadarmış.

Yatağın üzerinde karşılıklı oturduk ve göreceli bir sessizlik içinde yemeğimizi yedik. Yine de huzurlu bir sessizlikti. Rahat bir sessizlik.

Ondan önce bitirmiştim. "Yani, biraz keşif, sonra plaj?"

"Mmhm." Yemeye devam etti.

"Çantada mayo görmedim."

"Benimkinin yan cebi." Kendi spor çantasını işaret etti.

Çantasını karıştırmak yanlış geldi ama bu hissi görmezden geldim ve oraya doğru adım atarak cebini açtım.

İlk bikiniyi gördüğümde içimden bir geçti.

Neon pembesiydi ve şimdiye kadar gördüğüm en küçük mayoydu.

Öte yandan, klan beni almadan önce mayo giymemiştim ve o zamanlar başkalarının ne giydiğine dikkat edemeyecek kadar gençtim.

Ama yine de, bu şey çok küçüktü.

"Gerçekten mi Ronin?" Kumaş şeridini bağılı ipten tutup kaldırdım.

Sırıışı hınzırcaydı. "Madem sahile gidiyoruz, manzaranın tadını da çıkarabiliriz."

Ona orta parmağıını gösterdim ve sıırıışı genişledi.

Altındaki mayonun göğüslerinde ve kasıklarında ülkemizin bayrağı vardı ve en az ilki kadar küçüktü. Belki daha küçüktü. "Bir şekilde daha da kötüleşti."

Güldü ve ben de gülümsememi bastırmak için dudağıını ısıramadım.

Üçüncü mayo biraz daha mütevazıydı. Spor sütyenine benzer bir şekli vardı ama kumaşı çok daha ince ve küçüktü. Üst kısmı yarı parlak mavi, yarı parlak yeşildi ve alt kısmı da aynıydı, ancak renkler ters konumdaydı.

Ve bir tangaydı.

"Sürü arkadaşlarının beni değıışirken göreceğini düşününce neredeyse felç geçiriyordun," dedim. "Sahildeki insanlar beni bu halde gördüklerinde ne hissedeceksin merak ediyorum." Tangayı kaldırdım.

Sırtışı kayboldu.

"Cenazen." Banyodaki bir yığının içinde fark ettiğim bir plaj havlusuyla birlikte eşleşen üst kısmı aldım.

"Siktir," diye mırıldandı. Bir sonraki ısırığı çok daha şiddetliydi.

Plaja varmadan önce birkaç saat etrafta DROVE yaptık. Otelimizin özel bir plajı vardı, bu yüzden kuma gitmeden önce orada takım elbiselerimizi giydik.

Ronin beni mayomun içinde görünce nefesinin küfretti ve sonra elini kıcıma koydu.

Beni korumaya çalışıyordu ama her birkaç adımda bir avuç almaktan da kendini alamıyordu.

Güzel bir gün olmasına rağmen plaj boştu. Düzinelerce sandalye kumların üzerine yayılmıştı ama hiçbirinde tek bir kişi bile yoktu.

Gözlerim en sağımdaki bir sandalyeye takıldı. Bir tanesinde bir ruh vardı.

Yaşlı bir adam şezlonglardan birinde uyuyordu, üzerindeki şemsiye o kadar büyüktü ki onu zar zor görebiliyordum.

"Sanırım kıskanman konusunda endişelenmemize gerek yok," dedim. "Çok şükür," diye mırıldandı nefesinin altında.

Beyaz kumlara ve dalgalara baktım. Sakin değildi ama çılgınca da değildi.

Öte , okyanusu daha önce hiç şahsen görmemiştim. Durumu hakkında soru sormak için doğru kişi değildim.

Gözlerimi suyun genişliğinden ayıramıyordum. Daha önce tanık olduğum hiçbir şeye benzemiyordu. Geniş, güzel ve vahşi. Orman gibi, ama daha enerjik.

"Burası çok güzel," diye mırıldandı kurdum.

"Öyle," diye itiraf ettim.

"Belki de Ronin'i buraya taşınmaya ikna etmeliyiz. O bunu bizim için yapar."

"Sanki onunla sonsuza dek baş başa kalacakmışız gibi konuşuyorsun."
Sözlerim gönülsüzdü.

Kurt gibi gülümsemesi yumuşaktı.

Bana eş bağından kurtulmanın bir yolu olmadığını söylemedi ama söylemesine de gerek yoktu.

"O senin için iyi," dedi onun yerine. "Değişimden korkmuyor ve çok seyahat ediyor. Ayrıca sana iyi davranıyor."

"Şşş. Bana gerçeği söyleme."

Sevindi ama beni ikna etmeye çalışmadı. İnkâr etmek

benim için kapana kısılmış hissetmekten daha iyiydi.

"ister misin?" Ronin kontrol etti, liderliği benim almamı bekliyordu.

Belki de bir dakikalığına alfayı oynamama izin vermesi hoşuma gitmişti.

"Henüz değil." Dalgalara doğru yürüdüm. Bu hareket kıcıımı ondan uzaklaştırdı; böylece bana yetiştiğinde elimi tuttu ve parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi.

Suya giderken havlularımızı şezlonglara attık ve birlikte içeri girdik.

Tabii ki su ayak parmaklarıma değdiği anda çığlık atıp geriye doğru sıçradım.
"Lanet olsun, bu çok soğuk!"

Ronin homurdandı. "Sıcak olacağını mı düşündün?"

"Evet!"

Sırıttı. "Öyle değil."

Ona homurdandım ve isteksiz bir adım atarak tekrar yanına gidip elini tuttum.

Benimkini hafifçe sıktı ve ikinci dalga ayaklarımızın üzerinden geçerken kendimi destekledim.

Aynı soğukluktaydı.

Daha da aıldık ve yavaş yavaş vücudum buza alışmaya başladı.

Bu beni Ronin' yanına yaklaşmaktan ya da soğuğa alışmak için beklerken (ve beklerken ve beklerken) eline yapışmaktan alıkoymadı.

Muhtemelen dışarı çıkamadan donarak ölecektim ama en azından Wildwood'dan çıkmıştım ve bir kez olsun *yaşıyordum*.

Suyun göğüsüme kadar ulaştığı yere birkaç dakika durduk.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Ronin sordu.

"Elbette eminim. Sadece üşüyorum." Bir an durakladım, sonra sordum, "Nasıl?"

"Öyleyim. Fırında tanıştığımız günden beri ilk kez sertleşmiyorum, bu yüzden tadını çıkarmaya çalışıyorum. Soğuğun bazı avantajları var."

Çok güldüm.

Kelime oyunu

yaptım.

Ronin bana o muhteşem sırtışıyla baktı ve beni kollarına çekti.

Ona sarıldım, biraz şiddetli bir şekilde titriyordum. "Bunun daha farklı olacağını hayal etmiştim."

"Hangi kısmı?" Elleri sırtımda hafifçe aşağı yukarı hareket etti.

"Plaj kısmı. Daha önce hiç gitmedim," diye itiraf ettim.

Beni sıktı. "Soğuğa rağmen eğleneceğiz. Zaten çoğu insan sahilde oturup kestiriyor ya da kitap okuyor."

"Şekerleme mi yaparsın, kitap mı okursun?"

"Genelde plaja gitmem."

"Bu çok üzücü."

"Daha önce birlikte gideceğim kimse olmamıştı." Beni tekrar sıktı, biraz daha sertçe. "Şimdi manzaranın tadını çıkarmayı ve dostumla uyuklamayı planlıyorum."

Kulağa hoş geliyor.

Özellikle de buz banyosundan sonra.

"Önce sana tam bir plaj deneyimi yaşatmalıyım," diye ekledi.

Kaşlarımı çattım.

"Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Nefesini tut!" demeden önce yüz ifadesi bir kalp atışı kadar alaycı bir hal aldı.

Sonra beni de onunla birlikte suya batırdı.

Nefes nefese kaldım, her yerimden buz gibi su damlıyordu. "Ronin!"

Güldü. "Cildinizde ve saçınızda tuz yoksa, plajı doğru düzgün yapmamışsınız demektir.

"Sen diyorsun." Ona su sıçrattım ve o da tam zamanında eğilerek sudan kurtuldu.

O geri sıçradı ve ben de küçük dalgadan kaçınmak için altına girdim.

Tabii ki buzlu su yüzüme çarptığı anda pişman oldum ama olan oldu.

Ronin beni belimden tutup sudan çıkardı ve havaya fırlattı. Aşağı inerken yüksek sesle güldüm ve suya düştüğümde onu tekrar ıslattım.

Ne kadar aptalca olsa da oyunumuz dişlerim takırdamaya başlayana kadar devam etti. Sonra kuma geri döndük.

Ronin sudan çıkmadan birkaç metre önce beni omzunun üzerinden attı ve beni sandalyelerimize doğru koştururken güldüm. Sandalyelerimizden birini

Havlular şezlongun üzerinde -orada acınacak kadar küçük görünüyordu- yere yığılmadan önce beni de kendisiyle birlikte aşağı çekti ve ikinci havluyu örttü.

Göğsü benimkine karşı nefis bir şekilde sıcaktı, bu yüzden daha da sokuldum. Beni göğsüne çekti, kollarını sırtıma doladı ve beni sıkıca tuttu.

Gerçekten ısınmam biraz zaman alsa da titremem çabucak yatıştı.

İkimiz de orada uzandıkça daha da rahatlıyorduk. Dalgaların sesi neredeyse doğaüstü bir şekilde sakinleştiriciydi ve bunu o kadar çok seviyordum ki, bunu ifade edecek kelimeler bulamıyordum.

Belki de kurdum sahile taşınma konusunda haklıydı.

Ama Love ve Sienna'yı çok özlerdim. Belki de daha sık tatile çıkmam gerekiyordu.

Sonunda başımı Ronin'in göğsünden kaldırıp ona baktığımda ne kadar zaman geçtiğinden emin değildim. Nefes alış veriş i düzgündü, bu yüzden uyanık olup olmadığından emin değildim.

Yine de muhteşem mavi gözleri hemen benimkilerle çarpıştı ve dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Kumsal sana çok yakışıyor."

"Sana da çok yakışıyor." Sesim yumuşak ve . Adam biraz kızardı.

Kahretsin, iltifat alma konusunda bu kadar kötü olmasına bayılıyordum. Gözlerim dudaklarına takıldı ve orada oyalandı.

Çok şey yapmıştık ama hiç öpüşmemiştik. Ve ben onun tadının nasıl olduğunu bilmek istiyordum.

Ben de ağzımı onunkine doğru kaldırdım ve onu öptüm.

Bu hareket onu hazırlıksız yakaladı ama hemen toparlandı ve dilini ağzıma soktu. Elleri çoğunlukla çıplak olan kırımın etrafına dolandı ve beni göğsünün daha da yukarisına çekmek için tutuşunu kullandı.

Başımı eğdim, ellerim saçlarına dolanırken kendime daha iyi erişim sağladım.

Dillerimiz savaşıırken, birbirimizin ağzının her santimini keşfederken kıcıımı yoğurdu. Ereksiyonu göbeğime karşı sertti ve beni ona doğru hareket ettirdi.

Sürtünme, yaşadığımız sabahtan sonra beni boşaltmaya yetecek kadar yakın değildi, ama yine de iyi hissettirdi. Ve bundan daha fazlası, eğlenceliydi.

Boş bir kumsalda öpüşüyorduk. Okyanus arkamızda bir yerlere çarparken. O sırada-

Sırtıma bir şey çarptı ve ani hareket dengemi bozunca irkilerek sıçradım. Beni yakalayamayacağı kadar hızlı bir şekilde Ronin'in üzerinden yuvarlandım ve nefesimi kesecek kadar sert bir şekilde kuma çarptım.

"Ne be?" Ronin homurdandı. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim."

Öyle olduğumdan emin olmak için beni baştan aşağı süzdü, sonra kumdan bir köpük ayakkabı aldı. Bana çarpan şey bu olmalı. Ayağa kalktı ve bir kalp atışı sonra sahilde fırtına gibi esmeye başladı.

"Kahretsin," diye mırıldandım, kendimi ayağa kaldırdım ve Ronin'in peşinden koştum.

Uzun bacaklarım vardı ama sinirli bir erkek kurt adama yetişecek kadar uzun değildi.

"Kim bir kadına ayakkabısını fırlatır ki?" Ronin hırladı, söz konusu ayakkabıyı havaya kaldırırken yumruğunu sıkıca sıkıyordu.

Yaklaştıkça konuştuğunu anladım. Uyuyan yaşlı adamlar.

Aman Tanrım.

İçimden bir ses, kadim kurtadamlara, insanların çocukken olduğu gibi saygı duymalarının öğretilmediğini söylüyordu.

Daha hızlı koştım, zıplamasını engellemek için bir kolumu göğsüme doladım. Göğüslerim büyük değildi ama yine de biraz zıplayabiliyorlardı.

"Bu bir köpük ayakkabı. Birini öldürmesi zor," dedi huysuz bir erkek sesi. "Şemsiyeler duvar değildir. İstiyorsan bir oda tut-"

"Ne olduğı umurumda değil, bir kadına fırlatamazsın," diye hırladı Ronin.

"Çok özür dilerim," dedim hızlıca, Ronin'in sözlerini bastırmak için yüksek sesle konuşuyordum. Yanına yaklaştığımda boştaki eli kalçamı yakaladı ve sıkıca kavradı.

Ayakkabıyı elinden aldığımda bir saniye sürdü ama sonunda bıraktı.

Tatlı bir gülümseme takındım ve sesimi olabildiğince neşeli hale getirdim. "Odamıza geri dönmeliydik. Sahilde işlerin bu kadar ilerlemesine izin vermek kabalıktı. Araya girdiğiniz için teşekkürler. İşte ayakkabın." Onu hâlâ kumun üzerinde duran diğerinin yanına koydum. "Arkadaşım için de özür dilerim. Kurt adamlar biraz aşırı korumacıdır." Ona göz kırptım.

Adam tavrım karşısında şaşırmış görünüyordu, ki planım da buydu zaten.

Onları kaçmaya yetecek kadar etkilemek. Klanla birlikteyken beni fazladan bir sürü acıdan kurtarmıştı.

"Şimdi gidiyoruz. Bu kadar anlayışlı olduğunuz için tekrar teşekkürler." Ona son bir kez gülümsedim, sonra Ronin'in kolundan tuttum ve kelimenin tam anlamıyla onu adamın yanından uzaklaştırdım.

Çenesi sıkılı olmasına ve gözlerinde öfke olmasına rağmen, topuklarını sıkmadı ya da beni durdurmaya çalışmadı.

geçmeden adamın görüş alanından çıktık ve uzun bir nefes aldım. "Yaşlı bir insanın üzerine böyle gidemezsin Ronin."

"Sana zarar verebilirdi."

"Köpük bir ayakkabıyla
mı?"

"Lanet olası şezlongdan düştün!" Elini sahile doğru savurdu, kolunu tuttuğum yerden çekti ve adım attığımız lobide volta atmaya başladı.

"Benim hatamdı. Herkesin içinde bu şekilde öpüşmemeliydik," diye itiraz ettim.

Aramızdaki mesafeyi iki adımda kat etti ve yüzümü ellerinin arasına alarak gözlerimin içine baktı. "*Herhangi bir şey* fırlatabilirdi, Tor. Kolayca yaralanabilirdin."

"Ama ben ," diye .

"Ama olabilirdin," diye hırladı. "Ama

değildim."

"Bu konuda tartışmayacağız." Beni belimden yakaladı ve omzunun üzerinden fırlattı.

OceanofPDF.com

twelve

T RIO

RONIN beni yatağa bıraktı ve kapıyı arkasından çarparak banyoya girdi.

Kapandığında iç çektim ve parmaklarımla şakaklarımı yoğurdum.

Ayakkabılarımız da dahil olmak üzere hiçbir eşyamızı plaja getirmemiştik, bu yüzden havlulardan başka hiçbir şey geride kalmamıştı. Ve gördüğüm tabelalara göre, o havluları alması için birilerine para ödenmişti.

Bu da odadan kaçmak için bir bahanem olmadığı anlamına geliyordu.

Uzun bir süre sonra nihayet telefonumu aramaya koyuldum ve fazla zorlanmadan buldum.

Love'ın hemen yanıt vereceğini ve bazı tavsiyelerde bulunacağını (muhtemelen tartışmalı olsa da) bilerek ona bir mesaj gönderdim.

BEN

Madd ile bir konuda anlaşmazlığa düştüğünüzde ne yaparsınız?

AŞK

Duruma göre değişir. Ne tür bir şey?

BEN

Delicesine aşırı korumacı davrandı ve bunun mantıksız olduğunu söylememden hoşlanmadı.

AŞK

Ah

Evet, olur böyle

şeyler. Geçer.

BEN

Bilmiyorum.

AŞK

Sahiplenme genellikle bir tür korkudan kaynaklanır. Kurtadam erkekler tüm hayatlarını eşlerini arayarak geçirirler, bu yüzden onu başka bir erkeğe ya da başka bir şeye kaptırmaktan korkmaları doğaldır. Geçen ay nezle olduğumda Madd'in nasıl olduğunu hatırlıyor musun?

BEN

Evet

O deliydi.

Yetişkin bir adamın, sırf soğuk algınlığına dikkat etmek için kadınının iş yerinde bu kadar uzun süre oturduğunu hiç görmemiştim.

AŞK

Biliyorum. Benim için endişeleniyordu. Tuhaflığa rağmen, benimle bu şekilde ilgilenmesine izin vermek gerçekten acı veriyor muydu?

BEN

Sanmıyorum.

AŞK

Eşler birbirlerine iyi bakar. Bir alfabla eşleştiğinizde, bazen onunla ilgilenmek, sırf daha iyi hissetmesini sağlayacağı için saçmalamasına izin vermeyi gerektirir.

BEN

Ama Ronin kelimenin tam anlamıyla yaşlı bir insana bağırdı.

AŞK

Tamam, bunun tam hikayesine ihtiyacım olacak.

BEN

Sahilde yalnız olduğumuzu sanıyorduk. İşler kızıştı. Yaşlı bir adam bana köpükten bir ayakkabı fırlattı. Ronin hışımla gelip ona bağırdı, ben de aceleyle gidip ortalığı yatıştırdım. Müdahale ettiğim için kızdı.

AŞK

Kahretsin, hadi Vex.

Biri bana bir şey fırlatsa Madd kesinlikle kendini kaybederdi. Bir kadın olsaydı muhtemelen bağırmaıdı, ama bir erkek sözlü yıkımdan sonra %100 altına işerdi. Adam sana zarar verebilirdi.

BEN

Köpük bir ayakkabıydı!

AŞK

Mesele ayakkabı değil, Tori. Sana her şeyi fırlatabilirdi.

Vex seni koruyamadığı için üzgün. Eğer biri sana zarar vermeye çalışsaydı, başarırđı.

BEN

Beni her şeyden koruyamaz.

AŞK

Hayatınızın geri kalanında bir evde kilitli kalmak istemiyorsanız, bunu erkek bir kurt adama söylememenizi tavsiye ederim

BEN

Sanırım gidip onunla konuşmalıyım.

AŞK

Eğer artık ondan kaçmaya çalışmıyorsanız, kesinlikle tavsiye ederim.

Ne yaparsanız yapın, iyi şanslar!

BEN

Teşekkürler

Telefonumu yatağın üzerine bıraktım, sonra banyo kapısına doğru yürüdüm ve düğmeyi denedim.

Kilitliydi.

Kahretsin, gerçekten üzgündü.

Ve düşün çalıştığını duyabiliyordum, ki bu benim inim olabilirdi.

Kapıyı çaldım ve yüksek sesle seslendim, "Bana o duşta her zaman iki kişiye yetecek kadar yer olduğu söylendi."

"Birkaç dakikaya ihtiyacım var," diye karşılık verdi.

"Peki, sen benimle konuşmaya hazır olana kadar bu son derece rahatsız fayans zeminde kışımın üzerine oturacağım," dedim. "Kışım muhtemelen bir süre ağrıyacak.

günler, ve-"

Kapıyı çekip açtı.

Adam çıplaktı ve vücudundan damlayan su onu kesinlikle lezzetli gösteriyordu.

Yine de ona bakmama izin vermedim. Ve
ne söyleyeceğimden emin değildim.

Ben de ona doğru bir adım attım ve kollarımı boynuna doladım, parmak uçlarımda yükselerek kumlu, bikinili bedenimi onun sıcak, güçlü ve ıslak bedenine sardım.

Bir an geçti.

Ronin'in kolları sonunda sırtıma dolandı ve yavaşça etrafımda sıkılaşıp bedenimi onunkine doğru daha sert çekti.

Burnu boynumla buluştu ve yavaşça içine çekerek beni içine çekti.

Omuzlarındaki ve tutuşundaki gerginlik bana geri adım atmamam gerektiğini söylüyordu. Sarılmak muhtemelen bir konuşma kadar iyi değildi ama ona yardımcı oluyordu.

Ve hala konuşmaya nasıl başlayacağımdan emin
değildim. Özür dileyerek mi?

Samimi görünmeyecekti ve onun yarım yamalak bir özrü kabul edecek türden bir adam olduğunu düşünmüyordum.

Belki ona anladığımı söylemek işe yarar? Yine
de gerçekten anlamadım.

Umarım sarılmak yeterli olur.

Beni bırakıp duşa geri dönmeden önce kabaca sıktı.

Bakışlarım kıcını takip etti, sonra onu banyoya, ardından da duşa kadar izledim.

Sırtı bana dönüktü.

Bir şey söylemem gerekiyordu.

Ve bu düşünce ağzımdan sözcüklerin dökülmesine neden oldu.

"Özür dilerim. Yaşlı bir adamı tehdit etmeni engellediğim için değil, bunu yaptığımda seni incittiğim için. İstedğim bu değildi. Ona neden saldırdığını anladığımı söyleyemem ama genelde akli başında biri olduğunu biliyorum. Bunun arkasındaki mantığın sana mantıklı geldiğine inanıyorum."

Uzun bir nefes verdi. "Sebebini bilmiyorum. Sana bir şey çarptı ve bu beni çok korkuttu. Sadece bir ayakkabı olduğunu biliyorum ama daha kötüsü de olabilirdi. Yaralanabilirdin. Seni kaybedebilirdim."

"Bu bana mantıklı geliyor. Seni korkuttu."

"Korkmuyordum. Ben sadece..." diye devam etti. "İyi. Siktir. Korkmuştum."

"İçgüdün beni savunmaktı. Sanırım kurt gibi ortaya çıkıp o adamı parçalamadığın için memnun olmalıyım." Sesim daha yumuşak ve biraz da şakacıydı.

İç çekti. "Aklımdan geçti."

Arkasından yaklaştım ve kollarımı ortasına doladım. Arkasını döndü ve beni sırtı yerine göğsüne çekti.

Başımı eğerek ona baktım ve gözlerinde duygu fırtınaları gördüm. "Seni kaybedemem. Daha aramızdaki bağı mühürlemedik bile, seni kaybedersem aklımı kaybederim. Hayata bir daha yalnız devam edemem. Sana sahip olduktan sonra olmaz."

Sözleri savunmasızdı.

Boğazım şişti.

Bir eş istemiyordum... ama onun incinmesini de istemiyordum. Ya da korkmasını.

"Böyle bir şey olmayacak Ronin. Beni kaybetmeyeceksin. Seninle tatildeyim, Tanrı aşkına."

"Seni karşılaştığın vampirlerden korumak isteyen her erkekle tatile çıkarsın, Tor."

Beni kandırdı.

"Senden sadece vücuduna sahibim, hatırladın mı?" Kahretsin, o konuda da beni kandırdı.

"Bu teknik olarak doğru, ama-"

"Bana saçmalama." Sesi kaba değildi ama nazik de değildi. Tıpkı geri kalanı gibi sertti.

Uzun bir nefes verdim. "Peki, haklısın."

"Biliyorum. Kendimi kaybettiğim için özür dilerim. Şu anda düşüncelerimle biraz yalnız kalmak istiyorum." Beni tutmayı bıraktı, bir adım uzaklaştı ve arkasını döndü.

Boğazım daha da şişti.

Duygularım gözlerimi yaktı.

Bir havlu alıp hızla odadan çıktım ve kapıyı arkamdan .

Gözyaşlarım gözlerimi yakmaya devam ediyordu ve öfkeyle onlara baktım.

Benden uzak durmak istediği için incinmeyecektim.

Beni evine sürükleyen oydu, sonra da bana yanına taşınmaktan başka seçenek .

Beni boktan oda arkadaşlığı durumumuza zorlayan oydu. Birlikte kalmamız için ısrar eden oydu!

Şimdi de onun beni önemsemediği gibi onu önemsemediğim için mi kızgındı?

Siktir et onu!

Cinsel anlamda da değil.

Yataktan tişörtünü alıp başımın üzerine geçirirken öfke hareketlerimi sertleştirdi. Telefonumu ve odanın anahtar kartını aldım, sonra da hışımla dışarı çıktım.

Aslında fırtına koparmadım.

Gittiğimi fark etmemesi için kapıyı sessizce kapatmam gerekiyordu, bu yüzden fırtına gerçekten bir seçenek değildi.

Ama yine de öfkeyle yürüdüm.

Asansöre giderken Love'ı aradım ve hemen cevap verdi. "Konuşmamızdan bu kadar kısa süre sonra aramanın iyiye işaret olduğunu sanmıyorum."

"Öyle değil." Sözlerim kesik kesikti. "Ona sarıldım, üzgün olduğumu ve çıldırmasının bir nedeni olduğuna inandığımı söyledim. Beni kaybetmeyi kaldıramayacağını söyledi. Sonra, ona gerçekten onun olmadığını söylediğimi anlattı.

-Ve bana gitmemi söyledi!"

Bir an sessizlik oldu. "*Gitmek* mi, gitmek mi? Otel odasından çıkıp gitmek gibi mi? Eğer seni otel odasından atarsa, bir kalp atışında kışını tekmelemek için orada olacağımı biliyorsun."

Öfkem hafifçe söndü.

Sadece birazcık.

"Şey, hayır. Otel odasından ayrıldım ama bana düşünceleriyle baş başa kalmaya ihtiyacı olduğunu söyledi." Asansörün düğmesine bastım ve bana doğru yükselirken rakamların yanmasını izledim.

"Bu beni daha iyi hissettiriyor. Kış tekmelemeye gerek yok."

İkimiz de Love'ın Ronin'in kışını tekmeleyemeyeceğini biliyorduk. Ama herhangi birinin kışını işaret edebileceğinden ve tekmeleme kısmını arkadaşının halledeceğinden oldukça emindim.

"Peki en çok neye üzülyyorsun?" diye dürttü. "Çünkü sesin incinmiş gibi geliyor ve seni incitmek genellikle oldukça zordur."

Dudağımı ısırırken zihnim konuşmaya geri döndü. Gözlerim yine yaşardı. "Ona beni kaybetmeyeceğini söyledim ama bana inanmadı. Bana inanmadı.

Temelde sadece seks için burada olduğumu söyledim, Aşkım. Onu istemediğimi, istediğimi açıkça belirttiğimi düşünüyorum."

"Bir bir eş istemediğini açıkça belirtiyorsun." Sözleri nazik ama dürüsttü.

Gözlerim daha fazla yaşla doldu ve asansör çaldığında hayal kırıklığı içinde onları sildim.

İçinde insanlar vardı -ki bu harikaydı. İçeri girdiğimde

hepsi bana bakıyordu.

Bok gibi göründüğümü biliyordum. Ağlıyordum. Mayom Ronin'in tişörtünü garip yerlerinden ıslatmıştı. Saçlarım garip, tuzlu yumaklar halinde kurumuştı.

"Gitmem gerek," dedim Love'a.

"Bekle, Tori, ben-"

Asansör kapıları kapanırken telefonu

kapattım. Sonraki dakikalar yavaş geçti.

Yemin ederim, bir saat gibi geldi.

Sonunda zil tekrar çaldı ve dışarı çıktım.

Gözlerim otelin küçük barına takıldı ve o yöne doğru ilerledim. Çoğunlukla boştu, bu yüzden orada çok fazla rahatsız edilmeyecektim.

Kendimi boş bir köşeye attım. Biri gelip bir şey isteyip istemediğimi sorduğunda menüye şöyle göz attıktan sonra en üstteki içkiyi ve en alttaki tatlıyı sipariş ettim.

Bir iki dakika sonra telefonum tekrar çaldı ve ekrana bakarken kanepeye yaslandım.

Sienna.

Aşk onu aramış olmalı.

İsteksizce telefonu kulağıma götürdüm. "Lütfen beni daha iyi hissettirmeye çalışmayın."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Bunun benim uzmanlık alanım olmadığını biliyorsun. Bunun hiçbirimizin uzmanlık alanı olduğunu sanmıyorum."

Aldığım kanepeye yaslanarak rahatladım. "Aşk sana ne olduğunu anlattı mı?"

"Eşi olmayan birinin ne söyleyeceğini kendisinden daha iyi bileceğini düşündü."

İçimi çektim.

Sessizdi.

Sonunda dedim ki, "Pekala, ne düşündüğünü

söyle." "Bence ondan hoşlanıyorsun."

Onun sözleri üzerine gözlerimi sıkıca kapattım. "Yardımcı olmuyor."

"Özür dilerim. Ama biliyorsun, ona karşı bir şeyler hissetmekte sorun yok. Eğer hissedersen dünyanın sonu gelmez."

"Bana karşı hisleri var. Aynı şekilde hissetmediğim için incindi," diye karşı çıktım. "Bu durum benim ne istediğimle ilgili değil. Hiçbir zaman ne istediğimle ilgili olmadı. Ne istediğimi hiç sormadı ya da-

"Ne istiyorsun, Tori?" Sorusu

beni susturdu.

"O sormadı ama ben soruyorum. Bugün, yarın ya da gelecek hafta herhangi bir şey yapabilecek olsaydın, ne yapardın?"

Kendimi bunu düşünmeye zorladım.

İstediğim her şeyi yapabilseydim, yarının görüneceğini hayal etmek için.

Gözlerimi kapattım ve kendimi lunaparkta gördüm.

Yalnız değil, bir şeyler yapmayı sevmezdim.

Kendimi orada Sienna ile hayal etmeye çalıştım ama dürüst hissetmedim. Orada Love'la ya da sürüdeki diğer kadınlardan herhangi biriyle olduğumu hayal etmek dürüstçe gelmiyordu. Ya da sürüdeki herhangi bir erkekle.

Kendimi orada Ronin'le gördüğümde doğru

olduğunu hissettim. İstedğim şey buydu.

Kendimi bir sonraki haftayı düşünmeye zorladım.

Tatilden döndüğümüzde kendimi işe giderken gördüm... Sonra da eve dönerken.

Ronin'in evine.

Sienna ile paylaştığım yere geri döndüğümü hayal etmeye çalıştığımda midem bulanıyordu.

"Kahretsin," diye fısıldadım telefona, gözlerim hâlâ kapalıydı. "Onu istiyorum... ama hala bir eş istemiyorum."

"Bir eş istemiyor musun, yoksa henüz ona bağlanmaya hazır değil misin?" Bu sözler beni çok etkiledi.

Daha da eğildim. "Bilmiyorum."

"Sadece bir düşün. Seni sevdiğimizi biliyorsun ve ne düşündüğün ya da nasıl hissettiğin önemli değil, senin için buradayız."

"Biliyorum." Sözlerim yumuşak ama dürüsttü. "Ben de seni seviyorum. Hoşça kal."

Telefonu kapattık ve ben de telefonumu koltuğumun önündeki sehpaye bıraktım.

Ne olursa olsun her zaman birbirimizin arkasını kollardık. Ne olsun bu asla değişmeyecekti. Ama duygularım beni korkutuyordu.

Ronin'in söyledikleri yüzünden hâlâ incinmiş hissediyordum. Daha doğrusu, bana inanmadığı için.

Birisi şekerli, alkollü içeceğimi, üzerinde biraz reçel olan iştah açıcı olmayan tereyağlı kurabiyelerimi ve peynirli kızartmalarımı bıraktı.

Çantamın yanımda olmadığı aklıma gelmeden önce bardağın yarısını ve patates kızartmasının üçte birini bitirmiştım.

Bu da hiç param olmadığı anlamına

geliyordu. Kahretsin.

Oda anahtarına baktım.

Bir dahaki sefere sunucu geldiğinde, bunun işe yarayıp yaramayacağını sorardım. Olmazsa, yardım için Ronin'i aramak zorunda kalırdım.

Ki bu kesinlikle berbat olurdu.

Umarım kart yeterli olur.

Patates kızartmasının geri kalanını yedim ve içeceğimi de bitirdim. Tadı görüldüğünden biraz daha iyi olan reçelli kurabiyeleri kemirdim.

Sunucu geri gelip başka bir içki isteyip istemediğimi sorduğunda, korktum ve oda anahtarımı sormadım.

Onun yerine iki içki ve bir tabak daha peynir kızartması sipariş ettim. Ve

biraz da sürgü.

Umarım alkol beni bu kadar incinmeyecek kadar sakinleştirirdi... ya da Ronin'le tekrar konuşmaya bu kadar şiddetle karşı çıkmazdım.

Onlar yemeğimi getirmeden önce tanımadığım bir adam bara girdi.

İnsan olamayacak kadar uzun boyluydu ve bir şekil değiştiren olmak için yeterince mürekkepli değildi. Bazılarımızın dövmesi yoktu ama neredeyse hepimizin vardı.

Bu da onun büyük ihtimalle bir iblis, fae ya da vampir olduğu

anlamına geliyordu. İlklerinden biri olması için dua ettim.

Ama tabii ki odaya girer girmez burun delikleri alevlendi ve bakışları bana yöneldi.

Vampir.

Sıcak gözleri vücudumda gezindi ve gözlerindeki memnuniyeti gördüm. Kokum beni mükemmel bir yemek gibi kokutuyor ve dağınık görünüşüm beni mükemmel bir hedef gibi gösteriyordu.

İkisi de benim için iyiye işaret değil.

Beklendiği gibi, birkaç uzun ve tembel adımla odayı geçti. Ve hemen yanımdaki kanepeye oturdu.

"Plajın tadını çıkarıyor musun güzelim?" diye mırıldandı.

"Görünüşe göre." Kendimi işaret ettim, içinde bulunduğum durumda en iyi hamlenin ne karar vermeye çalışıyordum.

Ronin'i aramak kesinlikle gereksizdi. Halkın içindeydik, yüzden vampir bana saldırmazdı. Önce beni baştan çıkarmaya çalışacaktı.

Yapabileceğim en iyi şey, yatağına ya da yemeğine girmeye ikna edebileceği biri olmadığımı ona kanıtlamaya çalışmak olurdu.

Kıkırdadı ve bir elini ustaca şekillendirilmiş saçlarının arasından geçirdi. "Hayatımda bu eğlenceden biraz kullanabilirim. Sana bir içki daha ısmarlayabilir miyim?"

Gülümsedim, benim de bir vampir olduğumu görmesi için dişlerimi aşağı indirmeye zorladım. "Eşimin bununla bir sorunu olurdu."

Bakışlarındaki ilgi daha da yoğunlaştı. "Ben bir eş göremiyorum."

"Doğüstü varlıkların bile arada tuvalete gitmesi gerekir. Ne olduğunuza bakılırsa bunu bilmenizi beklerdim." Ona elimle işaret ettim.

Bana hınzırca bir sırıtış fırlattı. "Peki sen nesen? Kokun bana ya benim olduğunu ya da çok daha cazip bir şey olduğunu söylüyor."

Boktan bir kraker.

"I-" Saçma sapan bir şeyler uydurmaya başladım ama telefonumun çalmasıyla kurtuldum.

Ronin'in adı ekrandaydı.

"Üzgünüm, o benim eşim olurdu." Vampire bir kez daha gülümsedim ve telefonu kulağıma . "Hey, Alfa."

OceanofPDF.com

thirteen

RONN

"HEY, ALPHA." Tori'nin sözleri şakacıydı ama sesi öyle değildi. Bir şeyler yanıltı.

"?" Telefona doğru hırladım, kalbim göğsümde sertçe atıyordu.

Arkadaşımdan beni yalnız bırakmasını istediğim için pişman olmam uzun sürmedi.

Diğer odada olduğunu ve muhtemelen bana sinirlendiğini bilmek kendimi bok gibi hissetmeme neden oldu.

Ama öfkemin geçtiğinden emin olana kadar kendimi duşta kalmaya zorladım ve onu, onun beni önemsemediğinden daha fazla önemsemediğim gerçeği konusunda daha sakin hissettim.

Onun kalbini kazanmak bir süreçti. Bunu unutmamalıyım.

Ve odaya girip onu gitmiş olarak bulmak? Ödüm koptu.

Güldü.

Ses zorlamaydı.

"İçkilerimiz her an gelebilir. Yakında görüşürüz."

Bununla birlikte telefonu yüzüme kapattı.

Ne haltlar dönüyordu?

Odadan hışımla çıkarken kot pantolonumu kalçalarımın kadar çekip düğmelerini ilikledim, sadece onu otelin barında bulamazsam tekrar arayabilmek için telefonumu alma zahmetine girdim. Bir şeyler olduğu belliydi, ama sözleri beni oraya yönlendiriyor gibiydi.

Asansörün düğmesine bastım ama hemen yükselmeye başlamayınca asansörü bırakıp koşarak merdivenlere yöneldim.

Her seferinde üçer tane alarak kısa sürede dibe ulaştım ve bir süre sonra bardaydım.

Kanepede kadınımın yanında başka bir adamın oturduğunu gördüğümde hırlamamı zorlukla bastırdım.

Ona doğru yürüdüğümü gördüğünde gözlerindeki rahatlama, kendimi tamamen kaybetmemi engelledi.

Ben yaklaşırken ayağa kalktı ve kolumun altına girerek yakınımın sokuldu. "Hey, Yakışıklı."

"Ne oluyor lan?" Bakışlarım diğer adama yönelmişti.

O da ayağa kalktı ve boğazını temizledi. "Bir yanlış anlaşılma oldu," diye başladı. "Aslında gitmem gerekiyor. Sizinle tanışmak güzeldi... Adınız ne demiştiniz?"

"Tori Vex." Gülümsemesi parlaktı ama bakışları keskindi.

Soyadımı sadece kendini korumak için kullandığını bilsem de, dudaklarından duyduğumda hissettiğim gurur dalgasına engel olamadım.

Tori Vex.

Her boş dakikamda zihnimde tekrar tekrar dinliyor olurdum.

Bakışları bana doğru kaydı ve gözlerinde bir farkındalık belirlediğini gördüm.

Başını sert bir şekilde salladı ve bardan kaçtı. O gittiğinde

Tori'ye baktım.

Ben konuşmadan o konuştu. "Sen çıldırmadan önce, onunla sohbet başlatmadığının ya da yanıma oturması için davet etmediğimin bilinmesini isterim. O bir vampir. Buraya gelir gelmez kokumu aldı ve kendini kanepemde evinde gibi hissetti. Buraya sadece seni yalnız bırakmak için geldim."

Uzun bir nefes aldım.

Yüz ifadesi meydan okur gibiydi ama bakışları...

endişeliydi. Ona inanmayacağımı mı düşünüyordu?

Kendimi kaybetmeyeceğimi anlaması için onu tekrar kanepeye yönlendirdim.

"Ne dedi o?"

"Hiçbir şey, gerçekten. Sadece onu beslemem için beni baştan çıkarmaya çalışıyordu. Ona bir eşim olduğunu söyledim ve o da senin gerçek olup olmadığını sorguladı."

Burun deliklerim alevlendi. "Beni aramalıydın."

"Yalnız kalmak istedin."

Çenemi sıktım.

Bir sunucu iki içki, bir tabak patates kızartması ve küçük bir tabak sürgü ile geldi.

"Sana yiyecek ve içecek mi aldı?" diye homurdanmadan önce garson gidene kadar bekledim.

"Hayır. Kendime yiyecek ve iki içki aldım. Teknik olarak üç. Sadece birkaç dakikalığına buradaydı." İçkilerden birini kaldırdı ve uzun, yavaş bir yudum aldı.

Dilinin kayarak bardağın kenarında gezinmesini ve şeker ya da tuz olması gereken şeyi yalamasını izledim.

Dudaklarında tatmak istedim ama kendimi bu dürtüyü görmezden gelmeye zorladım.

Onu en son toplum içinde öptüğümde işler pek iyi gitmemişti.

"Tori Vex?" Bakışlarımı onun ağzından çekmeyi başardığımda sordum.

"dostuz, değil mi? Bu noktada adım değişirmeden gitmeme izin vereceğini düşünemiyorum." Tepsiden bir kızartma aldı, en çok peynir ve pastırma parçasıyla kaplı olanı seçti. "Her ne kadar daha yumuşak ve tatlı biriyle birlikte olmayı dilesen de."

Göz kırptım.

Kızartmasından bir ısırık aldı.

Az önce ondan başka birini istediğimi mi söylemişti? Söyledi, değil mi?

Gözlerim kısıldı.

Kızartmanın geri kalanını ağzına attı.

Tezgâhın üzerine eğilerek odanın diğer ucuna doğru yürüdüm. Kasadaki insan benden uzaklaştı, belli ki cüssemden korkmuştu. "Kanepedeki kıvı saçlı henüz ödeme yapmadı mı?"

İnsan endişeyle ekranına baktı. "Hayır..."

"Yedi-on iki numaralı odaya şarj edin. Ronin Vex. Ücret neyse ekleyin ve hepsini iki biftek ve bir avuç dolusu garnitürle birlikte bir arabada gönderin. Ne kadara mal olacağı umurumda değil."

İnsan hızla başını salladı. "Elbette."

"Ona ve kendinize hizmet edenlere de bahşış verin. Yüzde otuz." Gözleri parladı. "Teşekkür ederim."

Minnettarlığını görmezden geldim ve Tori'nin hâlâ patates kızartmasıyla uğraştığı kanepeye doğru yürüdüm.

Başka bir şey söylemeden onu belinden yakaladım ve omzuma attım. Çığlık atmak yerine bana ofladı. "Yemek yiyordum, Ronin."

"Odamızda yiyeceksiniz."

Birkaç adım attım ve benim gömleğimi giydiğini fark ettim.

Karnına doğru kayıyor, tangasını ve seksi küçük poposunun büyük kısmını dünyanın geri kalanının görmesi için sergiliyordu.

Bir küfür mırıldanarak kumaşı arkasına doğru çektim ve merdivenlere yöneldim.

O kış benimdi.

OceanofPDF.com

Otel odasında kalmalıydım.

Eğer oradan ayrılmamın aç bir vampir tarafından dövülmeme ve sonra da kış üstü odaya geri götürülmeme neden olacağını bilseydim, gitmeye zahmet etmezdim.

Yine de patates kızartması *gerçekten çok* iyiydi.

Ronin'in barın önüne gittiğinde her şeyin parasını ödediğinden emindim, bu da iyiydi. Garsona yanımda para olmadığını söylemek zorunda kalacağım o garip anı dört gözle beklemiyordum.

Ama yine de.

Kalmak daha iyi bir karar olurdu.

Ronin kapıyı arkamızdan çarptı, sonra beni yatağa yatırdı. İnişim nazik değildi ama acı da vermedi. Onun bu kadar sert olmasını hep sevmişimdir.

"Konuşmamız gerek," dedi.

"Kulağa uğursuz geliyor." Bir elimi saçlarımda gezdirmeye çalıştım ve parmaklarım tuzlu düğümlere takılınca yüzümü buruşturdum. Bu biraz

çıtır çıttırdı, ki bu hiç çekici değildi. "Sana söyledim, o adamı cesaretlendirmedim. Beni orada onunla bulmanı istemeseydim bir şeyler uydururdum. Bunun yerine, ona haber vermeden nerede olduğumu söyledim-"

"Vampir hakkında değil." Kelimeleri homurdandı... sonra yavaşça bacaklarımın arasına diz çöktü, böylece neredeyse yüz yüze geldik. Yatağın yüksekliği sayesinde aslında benden biraz daha aşağıdaydı. Onu altımda görmek bana biraz güç verdi, ancak mantıken isterse beni hala parçalayabileceğini biliyordum.

Elleri hafifçe dizlerimin üzerine indi. "Özür dilerim Tor."

Tekrar göz kırptım.

Az önce özür mü diledi?

Yanlış duymuş

olmalıyım.

"Sen *nesin*?" Soru ben tekrar düşünmeden ağzımdan kaçiverdi. Sorduğuma pişman olduğumda, geri almak için çok geçti.

"Özür *dilerim*." Özrünü vurgulayarak ne söylediği konusunda hiçbir şüphe bırakmadı. "Sahilde olanlar beni korkuttu. İyi tepki veremedim. Duşta seni itmemeliydim ya da yaptığım şeyden bahsetmemeliydim. Özür dilerim."

Bu... aslında iyi bir özürdü.

Ama yine de söyledikleri konusunda kendimi mahcup hissediyordum. Bana inanmama şekli hakkında -özellikle de tatile gitmek anlamına geliyorsa herhangi bir erkeğin rastgele davetini kabul edeceğimi düşünmesi hakkında. Bu çok inciticiydi.

Ona açılmamış ya da ilişkimizi yoğunlaştırmaya çalışmamıştım ama başka biriyle de flört etmemiştim. Ya da onu aldatmayı düşünmedim bile.

Onun arkadaşı olmak istememiştim ama bu, arkadaş olduğumuza gerçekten inanmadığım ya da buna karşı aktif olarak çalıştığım anlamına gelmiyordu.

"Anlıyorum. Duyguların seni ele geçirdiğinde öfkelenmek çok kolay." Elini okşadım.

Alnı kırıştı.

"Sanırım duş sıramı alacağım." Sesim hafıftı, ancak mutluluk taklidi yaptığımın bir zerresini bile hissetmiyordum.

Sadece kafam

karışmıştı. Bunalmıştım

da.

Belirsiz mi?

Kesinlikle.

Peki bu konuda ne yapmam gerekiyordu? Onunla konuşmak mı? Beni incittiğini mi söyleyecektim?

Bu, onu da incitmek ve bu sũreçte başka hiçbir şey başarmamak işin iyi bir yol gibi gũrũnũyordu.

Alnındaki kırışıklıklar derinleşti ama gitmeme izin verdi.

Banyoya girdim ve kapıyı arkamdan kilitledim. Uzun bir nefes alarak odayı geçtim ve duşu açtım, ardından ısınması işin dışarı çıktım.

Ronin'in gũmleđini başımın ũzerinden sıyırırken bir şey duydum.

Ayak sesi gibi bir şey mi?

Kaşlarımı çatarak kapıya doğru yũrũdũm ve kulağımı kapıya .

Kesinlikle ayak sesleri.

Benden uzaklaştılar, sonra tekrar bana doğru

yũrũdũler. Uzaklaştılar ve geri dũndũler.

Uzaklaş ve geri

dũn. Uzaklaş ve

geri dũn. Volta

atıyordu.

"ũzrũnũ gerçekten kabul etmedin," diye mırıldandı kurdum. "Eminim bir şeylerin yanlış gittiğini anlayabilir. O aptal değil."

"Yine de bu konuda konuşmak istemiyorum," dedim.

"Muhtemelen o da bunun farkındadır."

İçimi çektim, sonra geri çekildim ve mayomu çıkardım.

Duşa girmeden hemen önce yumruğu kapıya vurdu. "Tori?"

Lanet olsun.

"Öyle mi?" Sesimi neşeli çıkarmaya çalıştım.

"Ben..." diye devam ettikten sonra boğazını temizledi ve "İçeride iki kişilik yer var mı?" diye seslendi.

Kendi sorumu bana karşı kullanıyordu. Zeki, zeki pislik.

Eğer onu geri çevirirsem, bir şeylerin yanlış gittiğini anlayacaktı. Eğer geri çevirmezsem, muhtemelen daha fazla konuşmak isteyecekti ve ben gerçekten konuşmak istemiyordum.

Ama içeri girmesine izin verirsem, onu iyi olduğuma *da* inandırabilirdim.

Onu her şeyin yolunda olduğuna ikna etme şansı benim için yeterliydi. "Tabii, bana bir saniye ver." Tamamen ıslanmıştımdan emin olmak için düşün altına girdim, sonra dışarı çıktım ve ona kapıyı açtım.

Bakışlarının vücudumda gezinmesini bekliyordum.

Bunun yerine, yüzüme indi ve orada kaldı.

Kahretsin, üzgün olduğumu anlayacaktı. Onu geri çevirmeliydim.

Bunun için çok geçti, ben de duşa geri döndüm.

Pantolonunu çıkarıp bana katılmak yerine lavaboya yaslandı ve benim tekrar içeri girmemi izledi.

"Benimle duş almak istediğini sanıyordum." Sesim zorlayabildiğim kadar şakacıydı.

"Önce konuşmak istiyorum. Belli ki üzgünsün."

Uzun bir nefes verdim. "Seni konuşmak için içeri alRonin. Ben iyiyim."

"Bana yalan söyleme," diye uyardı. "Bu önemli, Tor. Neden kızgın olduğunu bilmek istiyorum."

"Kızgın değilim," diye karşılık verdim. "Sadece söyle bana."

"Senin Alfa saçmalığın bende işe yaramayacak Ronin."

Pantolonunun fermuarını açtığını duydum ve bir an sonra göğsü sırtıma yaslandı.

Ereksiyonu omurgamla buluştuğunda ve elleri karnımın ve göğüslerimin üzerinde kaydığında keskin nefesimi durduramadım.

Sırtım eğildi ve elleri yavaşça hareket etmeye devam etti.

"Seni üzdüğümü bilmekten nefret ediyorum. Lütfen söyle bana. Baktan da olsa gerçeği istiyorum."

Gözlerimi kapattım ve başımın arkasını omzuna yasladım. "Uzun bir gün oldu. Bunu yarın çözelim."

Bir anlaşmazlık sesi çıkardı. "Bunu şimdi çözelim, böylece seninle bu duşta sevişebilirim, sonra da sen ziyafet çekerken seni yiyebilirim."

Odamızın kapısı çalındı ve birisi boğuk bir sesle "Oda servisi!" gibi bir şey söyledi.

"Yatak odasına bırak," diye karşılık verdi Ronin, sesi gürleyerek.

Kapının klik sesiyle açıldığını ve bir dakika sonra tekrar kapandığını duydum.

Olduğu yerde kaldı ve dikkati bana dönmeden önce o kişinin odadan çıktığından emin olana kadar bekledi. "Ne diyordum ben?"

"Ben ziyafet çekerken sen beni yiyip ..." Çekinerek söyledim.

"Peynirli patates kızartması," diye açıkladı. "Ve biftek. Biftek sipariş ettim."

Yumm.

"Bana sorunun ne olduğunu söyle, böylece onunla başa çıkabilir ve gecenin o kısmına geçebiliriz," dedi, elleri vücudunun üzerinde yavaş, şehvetli hareketlerine devam etti.

"İstemiyorum"

"O zaman en kötüsünü düşünmek zorundayım." "En kötüsü ne?"

"Daha önce tanıştığın vampire deliler gibi aşıksın, bu yüzden onu avlayıp boğazını kesmem gerekiyor," dedi kesin bir ifadeyle.

. "Evet, doğru."

"Bana söylememenin tek mantıklı nedeni bu." Başımı salladım. "Önemli değil."

"Benim için öyle."

"Bu işin , değil mi?"

"Söz konusu sen olduğunda değil." Avucunu kalça kemiğimin üzerinde gezdirdi ve parmaklarının hafifçe üzerinde gezinmesine izin verdi, test etti ve hissetti. Duş neyse ki bunu gizlemiş olsa da beni ıslattı.

Öfkelendim. "Peki, Ronin. Gerçeği mi istiyorsun? Burada *seninle* olmak istediğime inanmaman beni incitti. Sürüdeki başka bir adamla da burada olabileceğimi söylediğinde."

Vücudu hareketsiz

kaldı. Elleri de

öyle.

Taşkın kapıları açıldı, bu yüzden daha fazla kelime fişkırdı. "Seninle tanışmadan önce bu kesinlikle doğrudu ama birlikte olduğumuzdan beri sadık biriyim. Benimle flört etmeye çalışan erkekleri geri çeviririm. İnsanları kontrol etmem. Biri bana tatil teklif etse, ona bir eşim olduğunu söyledim. Sen buna inanmadığını, bana inanmadığını açıkça belli ettin ve bu beni bok gibi hissettiriyor."

Hemen cevap vermedi.

Yardım edemedim ama sessizliği doldurdum. "Evet, ilk tanıştığımızda bir eş istemedim. Hâlâ da kendimi sana adamaya hazır hissetmiyorum. Ama buradayım, değil mi? Deniyorum. Deniyorum. Belki umduğun ve hayalini kurduğun her şey olmaya değil ama özgürlüğümü tamamen elimden almadan seni tatmin etmeye ve sana eşlik etmeye yetecek kadar olmaya."

"Hayal edebileceğimden çok daha uzun süredir yalnız olduğunu anlıyorum, tamam mı? Anlıyorum. Ama ben hayatımın büyük bölümünde kapana kısıldım. Kullanıldım, incitildim ve bir nesneymişim gibi tükendim. Sadece yaşamak istiyorum Ronin. Sadece bir şeyler görmek, maceralara atılmak ve hayatı tecrübe etmek istiyorum. Bir eş istemedim çünkü özgürlüğümü istedim ve bunun hayatını mahvetmesine üzıldüm. Ama bunu değiştiremem. Senin için kim olduğumu silemem. Ve istemiyorum da."

"Ben de bunu istemiyorum, Tori." Sesi alçaktı. "Hiçbir zaman değişmeni istemedim. Seni mutlu etmek istiyorum."

"Ve beni senin yapman için."

"Tabii ki. Bu benim damarlarımda var. Ama benim olduğunda çok daha özgür ve güvende olacaksın. Her yere gidebiliriz, her şeyi yapabiliriz. Nerede olduğum umurumda değil, yeter ki sen de orada ol."

"Bunun farkına varmaya başlıyorum ama bu bir gecede zihnime yerleştirebileceğim bir şey değil."

"İhtiyacın olan tüm zamana sahipsin, Tor."

"Anladığımı sanmıyorum. Bugün, şu anda sunabileceklerimin sizin için yeterli olmadığını açıkça ifade ettiniz."

Alay etti. "Cehennem gibi değil."

"Mutlu değılsin Ronin."

"Sahilde olanlardan sonra mutlu değıldim ama genel olarak senin yanımda olman beni daha mutlu ediyor. Benden kaçtığın zamanlarda bile. Benim için yeterli değılmişsin gibi hissettirdiğim için özür dilerim, bir daha olmayacak."

"Bilmiyorum."

"Sana bunu kanıtlamama izin ver. Tatilin geri kalanı lanet bir rüya olacak."

"Yoruldum, Ronin."

"Onu da halledebilirim. Akşam yemeği yardımcı olur. Seni tatmama izin vermen de işe yarayacaktır." Vücudum ısındı. "Bunu henüz kabul etmedim."

"*Yine de*, anahtar kelime."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Daha önce kimse benimle yatmamıştı."

"Biliyorum. Bana daha önce söylediğinden beri bunu düşünmeden edemiyorum. Eğer o piç kurusu sözümüzü kesmeseydi seni sahilde dilime dolayacaktım."

Benden bir kahkaha kaçtı. "Bu kadar huysuz olmana şaşmamalı."

Kıkırdadı, göğsü sırtıma çarparak gürlledi. "Hadi seni yıkayalım, böylece seni besleyebilir ve seninle sevişebilirim."

"Burada protesto yok."

Ronin bedenimi onunkinden uzaklaştırdı, sonra doğru bir adım attı. Elleri yüzümü yakaladı ve eğilirken başımı eğdi.

Dudakları benimkilerle buluştu ve öpücük yumuşaktı. Yavaştı.

Ruhu sızlatacak kadar tatlı.

BizimDİLLER taşındı Birlikte, ve Dans aksine herhangi bir şey Ben olsamdaha önce hiç yaşamadım.

Savunmasız

.

Samimi.

, hafif yoğunluğundan başım dönüyordu.

"Ben vücudunun tadını saçlarını yıka," diye mırıldandı, tekrar arkama geçti ve ellerinin bir kez daha gövdemin üzerinde kaymasına izin verdi.

"Evet, Alfa," takıldım ama hiç ısırick yoktu.

Yıkanırken bana dokundu, beni heyecanlandırmak için değil, sadece beni hissetmek için. Kendimi hiç bu kadar arzulanır ya da biri için bu kadar önemli hissetmemiştim.

Böyle hissetmeye kesinlikle alışabilirim.

Duştan çıktığımızda Ronin bornozumu giymeme yardım etti ama kendi bornozunu giyme zahmetine girmede. Bir çift boxer külot giydiğinde onunla alay ettim, ama manzara inanılmazdı.

Hala yatakta karşılıklı oturarak huzur içinde birlikte yemek yedik ve bu son yemeğimizden bile daha rahattı.

Yemek bittiğinde, azgınlıktan o kadar uzaklaşmışım ki, gülünçtü.

"Bu gece planladığımız aktivitelere başlamadan önce bir film izlemeye ne dersin?" diye sordum. "Konuştuğumuz şey için... çok tokum."

"Kulağa hoş geliyor." Yatağındaki battaniyeleri geri çekerek ikimiz için de yer açtı, sonra yan yattı ve yanındaki yatağı okşadı.

Battaniyenin altına girmekte tereddüt etmedim.

Sırtımı göğsüne doğru çekti ve kumandayı bana uzattı. Ben birkaç kez izlediğim bir kadın filmini açarken, eli kalçamın üzerinde, hâlâ üzerimde olan bornozun üstünde gezindi.

"Ne yapıyorsun?" Film başladığında mırıldandım.

"Seninle ne istersem." Boynumu hafifçe ısırdı ve dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

Elleri bornozumun üzerinde, göğüslerimin, karnımın ve göbeğimin üzerinde gezinmeye devam etti.

Filmin aşkları birbirine girerken -kelimenin tam anlamıyla- sonunda bornozumu çözdü.

Sıcak parmakları göğsümü okşarken nefesimi içime çektim. Meme uçlarımla etrafında teker teker dolaştılar ve tüm vücudum ısındı.

Eli sonunda karnımdan aşağıya, göbeğime doğru kayd. Kıvrımlarımı bulduğunda ve klitorisimin üzerinden geçtiğinde nefesimi tutamadım.

"Çok seksisin," dedi kulağıma doğru. Boştaki eli bornozumu yakaladı ve eğilirken arkasını yukarı doğru çekti. Sadece boxer-şortunun ince kumaşıyla örtülü ereksiyonu kık yanaklarıma yaslandı.

Klitorisimi okşamaya devam etti, beni yavaşça çalıştırdı. Arzum yoğunlaşmasına rağmen Ronin'in acelesi yoktu. Arka planda film oynuyordu ve gözlerim filmde olmasına rağmen, onun dokunuşunun telaşında kaybolmuştum.

Sonunda parmakları beni terk etti.

Şikayet etmeye fırsat bulamadan başı battaniyenin altında, yüzü kalçalarımın arasındaydı.

Bu his karşısında haykırdım.

Dilinin beni takip etmesini, beni okşamasını.

Parmakları beni açıp doldururken, ağzıyla beni delicesine hızlı bir şekilde kenara sürükledi.

Ben onun üzerinde paramparça oldum, o da beni

daha çok çalıştırdı. Daha hızlı.

Ronin beni tekrar, tekrar ve tekrar boşalttı.

Parmakları ve ağzı artık bana yetmediğinde, "Sana ihtiyacım var," nefes aldım.

"Henüz değil." Dişleriyle klitorisimi ısırdı ve kalçalarımın sarsılmasına neden oldu. "*Şimdi*, Ronin."

"Evet, Alfa." Seksi ses tonu beni nefes nefese güldürdü.

Kendini doğru kaldırdı, iri vücudu sırtımı yatağa bastırdı.

Sikinin başını klitorisimin ve yarığımın üzerine sürdüğünde inledim.

Girişime doğru hafifçe sallandığında inledim.

Ve sonunda içime girdiğinde haykırdım.

Mutluluktu.

Mutluydu.

Mutluyduk.

...Belki de her şeye rağmen bir eş istiyordum.

Sonunda bitkin ve yapış yapış bir halde birbirimizin kollarına yığıldığımızda televizyon karanlıktı ve otel sessizdi.

"Diğer yatağa gitmemi ister misin?" Ronin mırıldandı.

Kolları en iyi şekilde ağırdı, vücudu da sıcaktı.

"Bu gece olmaz." Sözlerim boştu ama onu bırakmayı düşünmedim bile.

"Güzel. Sen buraya aitsin."

Kendimden geçerken dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

OceanofPDF.com

Haftanın geri kalanı eğlence ve yorgunluk içinde geçti. Yanında da tabii ki seks.

Yine de odak noktası bu değildi.

Tema parkının farklı bölümlerini keşfederek beş gün geçirdik, açılmadan önce geldik ve her gün bizi dışarı attıklarında ayrıldık.

bineğe en az iki kere bindik. Çocuk olanlara bile. En iyilerine kaç kez bindiğimizin sayısını .

Önünden geçtiğimiz her eşsiz atıştırmalık veya ikramdan en az bir tane aldık. Müzik çaldığında dans ettik.

İşçilerin yaptığı aptalca gösterilerdeki korkunç şakalara güldük, eğlendik ve kahkahalar attık.

Hediyelik eşya dükkanlarında satılan sevimli aksesuarları giydik. Ronin bunu isteksizce yaptı, bense hevesle yaptım.

Birlikte yüzlerce fotoğraf çektik, hatta daha fazlasını sadece birbirimiz için çektik. *Şimdiye kadar* yaşadığım en eğlenceli şeydi.

Ve günler geçtikçe, kendim için Ronin Vex'i içermeyen bir gelecek hayal etmekte çok ama çok zorlanmaya başladım.

Eve döneceğimiz gün neredeyse öğlene kadar uyuduk. Ronin uykusunu alabilmek ve yola çıkmadan önce sahilde bir kez daha durabilmek için geç bir uçuş seti.

Kalktıktan sonra çantalarımızı topladık ve otelin restoranına doğru yola çıktık. Uzun ve rahat bir öğle yemeği yedikten sonra çantalarımızı resepsiyona bıraktık ve sahile doğru yürüdük.

Yan yana iki şezlong kurarken ikimiz de sessizdik. Elimi tuttu ve parmaklarını benimkilerin arasından geçirerek yanlarımız birleşene kadar kaydırdı.

Dalgaların arpışını izledik, ikimiz de sessizdik. Zihnim son birkaç günü gözden geçirdi ve gördüğümüz ve yaptıkımız her şeyin parçalarını hatırladıkça dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

Başparmağı parmak eklemimin üzerinde ritmik bir şekilde gezindi, dokunuşu hafıf ve rahatlatıcıydı.

Bir süre geçtikten sonra nihayet sessizliği bozarak "Teşekkür ederim," dedim.

"Ne için?" Başparmağı hiç acele etmeden hareket etmeye devam etti.

"Beni buraya getirdi. Böyle deneyimler yaşamak istiyordum ama bunu gerçekleştirmenin hiçbir yolu yoktu. Bu... mükemmeldi."

İ içe geçmiş ellerimizi ağzına götürdü ve parmak eklemlerimin üst kısmını öptü. "Bu sadece başlangıç, Tor. Sonsuzluğun geri kalanına sahibiz."

Başımı salladım ama tekrar okyanusa baktıkımızda dudağımı ısırđım.

Sonsuzluk korkutucuydu.

Wildwood'a döndüğümüzde balayı dönemi sona erecekti ve yeni dinamiklerimizle birlikte nasıl yaşayacağımızı bulmamız gerekecekti.

Kolay olmayacaktı.

Keşke sonsuza kadar tatilde kalabilseydik.

Mantıklı değildi... ama kesinlikle kulağa hoş geliyordu.

Gitme vakti gelene kadar olduğumuz yerde kaldık, sonra kiralık arabamıza atladık ve havaalanına geri döndük.

Wildwood'a
dönüyoruz.

Ve gerçeğe dönelim.

Ronin'in araba yoluna girip garaj kapısına yaslanmış dev gibi bir adamla karşılaşana kadar her şey normal seyrinde devam etti. Açık kahverengi bir teni ve sıkı, koyu bukleleri vardı.

Alnım kırıştı. "Kim o?"

Ronin'in gözleri kısılmıştı. "Vander, benim betam. Evimin önünde takılmak gibi bir alışkanlığı yok. Ben neler olduğunu anlayana kadar kamyonunda kal."

O kapısını açtığı anda, kendiminkini açmadan önce otuz saniye kadar bekledim.

"Sorun nedir?" Ronin herhangi bir saçmalıkla uğraşmadan doğrudan konuya girdi. Yolcu kapısını arkamdan kapattığı anda bana uyarıcı bir bakış fırlattı ama görmezden geldim.

"Birkaç gün önce kasabanın sınırına yakın bir yerde bir vampir görüldü. Kan kurtlarını aradıklarını düşünüyoruz. Sürümüz şimdilik Wildwood infazcılarıyla birlikte devriye geziyor."

"Neden bana haber verilmedi?" Ronin'in sesi alçaktı, öfkesi güçlkle bastırılıyordu.

"Eşinle vakit geçirmeye ihtiyacın vardı. Bu arada merhaba." Vander Ronin'e yeniden odaklanmadan önce başını bana doğru eğdi. "Madd ve Love sana şimdilik sürülerinin mahallesinin ortasında bir ev önerdiler."

"Peki." Ronin'in cevabı kısa ve kesikti.

"Yaralanan oldu mu?" Kamyonun önüne çıkarak sordum. "Hayır.

Hâlâ sadece bir vampir gördük. Sen güvendesin." Ronin'in burun delikleri alevlendi.

Tatilde olsaydık, onu biraz sakinleştirmek için elini tutardım. Tatilde olmadığımız için ne yapacağımı bilemedim.

Ona dokunmak mı?

Ona yer açmak

mı? Hiçbir

fikrim yoktu.

"Bize haber verdiğin teşekkürler," dedim, kollarımı karnımın üzerine sararak daha az mantıklı bir şey yapmadım. "Yakında Madd'in topraklarına doğru yola çıkacağız."

Vander başını eğdi, sonra evin arkasından dolaşarak doğruca ormana doğru ilerledi. Onu bahçemizden uzak tutacak bir çit yoktu ve olsa bile, eğer gerçekten Ronin'in betasıysa bunu kullanırdı.

Arkadaşımın eli belimdeydi ve betası kaybolduğu anda beni evin içine doğru itti. Sırtımı göğsüne yaslayarak kapıyı açtı ve hemen arkamızdan kilitledi.

Benden uzaklaştığında telefonu çoktan kulağına dayanmış, yüz ifadesi öldürücü bir hal almıştı.

"Aklından ne geçiyordu?" diye hırladı telefonda, yatak odamıza doğru yürürken. "Bunu benden saklamaman gerektiğini en iyi sen bilirsin Madd." Saniyeler içinde dolaptan bir spor çantası daha çıkardı ve tuvalet malzemelerini hızla içine attı.

Madd ile tartışmasını ve daha fazla eşya toplamasını sessizce izledim. Biraz benimkileri, biraz da onunkileri. İşe giderken giymekten nadiren rahatsız olduğum iş gömlekleri çantaya girdiğinde, tam olarak neler olduğunu anladım.

Ronin *panikliyordu*.

Tehlikede olduğumu biliyordu ve bu onu korkutuyordu.

Ama bu konuda ne yapmam
gerekiyordu? Her zaman tehlikede
olacaktım. Her zaman.

Güvenliğim asla garanti edilemez.

Ben bir kan kurdudum. Vampirler beni her zaman canlı bir kan torbası olarak
kullanmak isteyeceklerdi ve bundan kaçış yoktu.

Mühürlü bir eş bağı, Ronin ve benim paketlenmiş bir anlaşma olmamızı
sağlayabilirdi, ama bazı vampirlerin sonunda ikimizi de almaya
çalışmayacağını kim söyleyebilirdi?

Ben kanım için, o da beni hayatta tutmak için mi?

Eğer benim risk altında olmamı kaldıramazsa, *ebedi* bir *eş bağı* boş bir
hayaldi.

O bizim için toplanırken ve sürünün mahallesine giderken Madd'le telefonda
devam ettiğinde sessizdim.

Ronin, çantalarımızı bize teklif edilen eve taşıyacak kadar uzun süre
konuşmasına ara verdi, sonra bana veda öpücüğü verip dışarı çıktı ve beni
olduğum yerde kalmam konusunda uyardı.

Bakışlarım nötr renkli mobilyaların ve sakın dekorun üzerinde gezindi.

Güzeldi ama Ronin'in evinde olmayı tercih ederdim.

Bizim evimiz.

Parmaklarımı buklelerimin arasında gezdirdim, sonra cebimden telefonumu
çıkardım ve arkadaşlarıma mesaj attım.

BEN

Neredesiniz çocuklar?

AŞK

Benim evimde ev hapsinde.

Sienna yaklaşık bin tane şekerli kurabiye yaptı.

SIENNA

üç yüz

AŞK

Bunu halletmek için onları
sayacağım.

BEN

Sana doğru geliyorum.

SIENNA

Vampir olayını sır olarak sakladığımız için bize kızgın mısın?

BEN

Hayır, sadece
minnettarım.

AŞK

Ronin'in seni hemen uçağa bindirip buraya getireceğini biliyorduk.

BEN

Ona söylemediğine sevindim.

Çok eğleneliydi.

İkisi de mesajımı beğendi ve ben de evden sıvıştım. Ronin eve benden önce gelirse çok kızar ve paniğe kapılırdı, ben de ondan önce dönmeye çalışırdım.

Muhtemelen.

Ama beni terk etme şeklini takdir etmemiştim. Ya da gitmeden önce fikrimi sormamasını. Durumun uzmanı o olsa bile, ne istediğimi sormalı ya da en azından planı konusunda rahat olduğumdan emin olmalıydı.

Yani, belki de denemezdim.

Bu, gelecekteki benliğimin çözmesi gereken bir karardı.

Evden çıktım, Love'ın evine giderken arkadaş olduğum birkaç sürü kadının yanından geçtim. Her zamankinden daha fazla insan dışarıdaydı, bu ya iyiye ya da kötüye işaret gibiydi. Ya da her ikisinden de biraz.

Ben geldiğimde Bauther verandada bir sandalyede oturuyor, belli ki evi (ve içindeki kadınları) gözetliyordu. Bana başıyla selam verdi.

"Bebek bakıcılığı görevinde misin?" Verandanın merdivenlerinden çıkarken ona takıldım.

"Onun gibi bir şey." Sesi alçak ve gürültülüydü ama bana hiçbir şey ifade etmiyordu. Ronin'le birlikte olduktan sonra, başka birinin sesinin bunu nasıl yapabileceğini anlamıyordum.

"İyi eğlenceler," diye seslendim omzumun üzerinden, Love'ın kapısını çalıp içeri girerken.

Normal bir günde, birinin cevap vermesini beklemeden içeri girmeye cesaret edemezdim. İkisinin ne tür garip işler çevirdiğini kim bilebilirdi ki? Ama Sienna'nın orada olduğunu ve ev hapsinde olduklarını düşünürsek, oldukça güvenli görünüyordu.

"Hey!" Sienna beni görünce gülümsedi. elinde şekerli bir kurabiye, diğerinde ise bir tüp krema vardı. Kurabiyeler pati izi şeklindeydi ve onları gerçek pati izlerine hiç benzemeyen eğlenceli renklerle süslüyordu.

Onları sevdim.

Love mutfaktaki adada bir bar taburesinde oturuyordu ve beni görünce hemen tabureden kaydı. Kollarını bana doladı ve ben de ona sıkıca sarıldım, duygularım aniden boğazımda düğümlendi.

"Gerçekten tehlikede , değil mi?" Ben sordum.

Aşk alay etti. "Tabii ki hayır. Ben ve Sienna çalışırken vampir *Coffee, Toffee, & Cake'e* girdi ama Madd'in her zaman ön taraftaki bir masada oturan en az bir kurdu vardır. Vampir kokularımızdan birine hafifçe tepki verdi ve kurt ona şehir dışına kadar eşlik etti. Eşim ortaya çıkıp bizi buraya sürükleyene kadar ikimiz de bir şey olduğunu fark etmedik bile."

"Bu ne kadar önceydi?" Kontrol ettim.

Sienna, "Üç gün oldu," dedi.

Kaşlarım yukarı doğru kalktı. "Madd döndü mü?"

"Girip çıkıyor. Asla uzun süre kalmıyor. Kendini kaybetmemeye çalışıyor," diye açıkladı Love. "Vampir ortaya çıkmadan önce hiç yalnız kalmamıştık, o yüzden yakında sabrının sonuna geleceğinden eminim. Beni özleyor."

Bunu kolay bir şekilde söylemesi boğazımın düğümlemesine neden oldu.

Beni özlüyor.

Ayrı olduğumuzda Ronin'in beni özlediğini bilmek nasıl bir his olurdu? Benim için endişelendiğini ya da bana dokunmak istediğini değil, beni *özlediğini*. Kişiliğimi özledi, gülümsememi özledi, *beni* özledi.

Hiçbir fikrim yoktu ama kulağa hoş

geliyordu. Hatta iyi bile *hissettirdi*.

Ve dürüstçe?

Onu şimdiden özledim. En azından tatilde sahip olduğum halini. Benimle şakalaşan, eğlenen ve gülen versiyonunu. Nerede olursak olalım ya da başka ne olursa olsun beni hep isteyen versiyonunu.

Ama beni özlemediyse, gerçekten bir önemi yoktu, değil mi?

"Sabrının sonuna geldiğinde ne olacak?" Tekrar oturduğumuzda Love'ın yanındaki tabureyi alarak sordum.

"Başta yapması gerektiği gibi devriyeleri infazcılara bırakacak. Senin ve benim sürülerimiz arasında, kasabaya göz kulak olmak için fazlasıyla yeterli insan gücümüz var. Ve tek ihtiyaçları olan biz ayrılırken birinin bizi takip etmesi; vampirler Sienna'nın kurabiyeleri için burada değiller ki."

"Gerçi olmalılar," dedi Love'a bir parmak tabancası doğrultarak.

"Öyle olmalı," diye kabul ettim ve uzanıp bir kurabiye aldım. "Bu kurabiyelerin hepsi eşleşiyor, bu yüzden bir durum olduğunu varsayıyorum."

"İsa'nın bebek partisi bugün," diye açıkladı Sienna. "Arkadaşlarından biri bana ödeme yapmayı teklif etti. Parayı reddetmeye çalıştım ama ısrar ettiler."

"Şimdiden üç tane daha bebek partisi ve iki tane de gelin partisi ayarladı," diye ekledi Love, kurabiyemi çalıp bir ısırık alırken gözleri parlıyordu. "Eğer bu hızla devam ederse, bizi evde yalnız bırakacak."

bir an önce fırına . Bu arada üç yüz elli dokuz tane kurabiye var. Ben saydım."

"Üç yüz tane sipariş ettiler. Paket çok büyük, bu yüzden elli tane fazladan var ve her ihtimale karşı bir avuç daha var."

Kurabiyemi Love'dan geri aldım ve lezzetli tadına bakarak iç geçirerek ısırdım. "Oh, bunu özlemişim."

"Yolculuğunuzda burada olduğundan çok daha fazla eğlendiniz," dedi Love. "Bize bundan bahset."

"Bu bir emir miydi?" Alay ettim.

"Hayır, alfalar emir veremez." Bana göz kırptı. Gözlerimi devirdim. "Ben bir alfa değilim."

Love elimi okşadı. "Tatlım, sen Ronin'le çiftleştin. Bu seni sürünün alfa dişisi yapar."

Sienna, "Teknik olarak aralarındaki bağ mühürlü değil," diye .

"Öyle mi?" "*Kesinlikle* hayır."

Sienna homurdandı.

Love gözlerini devirdi. "Dramatik olma. Çiftleşme eğlencelidir, eminim geçen hafta bunu deneyimlediniz."

Onun hatırlatmasıyla yüzüm ısındı ve zihnimde görüntüler canlandı. Birlikte güldüğümüz, birbirimize takıldığımız, yatakta birlikte olduğumuz anılar...

"Balayındaydık. Döner dönmez her şeyin değişeceğini biliyordum," dedim sonunda. "Sadece bu şekilde değişeceğini beklemiyordum. Hiçbir konuda fikrimi sormadı, kararını verdi ve hışımınla evi terk etti."

Love, "Eğer izin verirsiniz erkek kurtadamlar her şeyi kontrol edecektir," diye onayladı. "En azından alfalar. Nelerden ödün vermek istediğinize karar vermeli ve kendinizi savunmalısınız. Madd vampirlerin icabına bakılana kadar onun yanında kalmamı istedi ama ben reddettim, bu yüzden burada bir bekçi köpeğiyle kalmamın kabul edilebilir olduğu konusunda anlaştık."

"Bu konuşmayı yapacak kadar uzun süre durmasını nasıl sağladın?" Merak ettim.

"Onu küvete sürükledim."

Gözlerimi kırptım.

Sienna da öyle.

"Birlikte banyo yapıyoruz. Bu bir şey." Omuz silkti. "Küvette birlikte olduğumuzda ikimiz de kapana kısılıyoruz. Ve çıplaklık eğlenceli. Banyolar bizi ileriye atılmak yerine bir şeyler hakkında konuşmaya zorluyor."

Sanırım işe yaradıysa, önemli olan buydu.

"Bauther nasıl bu arada?" Love bana sordu.

"O iyi. Muhtemelen bir kurabiye iyi gelir," dedim dalgın dalgın. Sienna,

"Herkesin bir kurabiyeye ihtiyacı olabilir," diye karşılık verdi.

"Kesinlikle. Ona da bir tane getirmelisin." Love kaşlarını Sienna'ya salladı ve Sienna kızardı.

Gözlerim büyüdü. "Aranızda bir şey mi var?"

"Hayır." Sienna'nın sesi kararlıydı. "Aşk öyle olmasını istiyor ama öyle değil. Bana çok fazla bakıyor. Bu sinir bozucu."

"Seksi sinir bozucu mu yoksa ürkütücü

sinir bozucu mu?" "Ürpertici," dedi çok

hızlı bir şekilde.

"Yalancı." Love uzandı ve tepside bir kurabiye kaptı. "Bunu ona vereceğim ve *senin kurabiyenle* ilgilenip ilgilenmediğini soracağım."

Sienna inledi.

Homurdandım.

"Sıradan seks eğlenceli olabilir," diye belirttim. "Eğer hâlâ parfüm kullanıyorsan, kokunu yeterince gizlemiş olmalı ki bir deneyelim."

"Bunu tartışmayacağız." Sienna kurabiyeyi Love'ın elinden aldı. "Ve bunu ona kendim vereceğim, müstehcen bir yorum *yapmadan*."

"Herkesin hayatında biraz daha müstehcenliğe ihtiyacı vardır," diye seslendi Love omzunun üzerinden.

"Sen hariç," diye karşılık verdi

Sienna. Ben güldüm ve Love

sırıttı.

"Onların eş olduğunu , değil mi?" Ben sordum.

"Hayır. Sienna'nın sakın biriyle evleneceğini düşünüyorum. Bauther alfalarımızdan daha rahattır ama gerektiğinde gözünü kırpmadan sürüye liderlik edebilir. Üçümüz arasında ruh eşinden birkaç haftadan fazla uzak durmayı başarabilecek tek kişi o, biliyorsun."

"Onu geri çevirme konusunda bizden daha kibar davranırdı," diye kabul ettim. "Ne yapacağını bilemezdi."

"Tabii bu konuda onun kadar sakın

değilse." "Bauther'ın olamayacağı gibi mi?"

Kontrol ettim.

Onu çok iyi tanıımıyordum ama birkaç kez konuşmuştuk. Bana oldukça rahat görünmüştü.

"Hayır." Love kurabiyemi çaldı ve bir ısırık daha aldı.

Sienna bize homurdanarak mutfağa geri dönerken ön kapı kapandı. "Bana dik dik bakacağını söylemiştim."

"Güzel bir kadından gözlerini kaçırmayacak kadar akıllı olduğu için onu suçlayamazsın," diye takıldı Love.

Sienna kaşlarını çattı ve ben bir kahkaha daha atmaktan kendimi alamadım.

Ronin'le tatilde ne kadar eğlenmiş olsam da evde olmak çok güzeldi.

Ev şu anda biraz belirsiz olsa bile.

sixteen

T RIO

Bebek partisine gittik ve telefonum çaldığında Love'ın evine doğru yürüyorduk. Beni kimin aradığını anlamak için ekrana bakmama bile gerek yoktu.

Diğer kızlar bana bilmiş bilmiş bakıp evin içine girdiler, bense verandada kaldım. Bauther arkamdaydı ve daha önce oturduğu sallanan sandalyeye doğru ilerliyordu.

"Alo?" Sanki kalp atışlarım bir ders beklentisiyle hızlanmamış gibi telefona "Alo?" dedim.

"Neredesin lan sen?" Ronin'in hırıltısı tam da beklediğim gibiydi, kelimesi kelimesine. "Evde kalacağını söylemiştin."

"Geçici olarak kiraladığımız evde kalacağımı söylemiştin," diye düzelttim. "Ben *kalmasını* emredebileceğin bir köpek değilim."

"Neredesin?"

"Beni terk ettiğinden beri Love ve Sienna ile birlikteyim. İki saat öncesine kadar Love'ın evindeydik, sonra bir bebek partisindeydik ve şimdi tekrar Love'ın evindeyiz."

Gergin bir sessizlik anı yaşandı.

"Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, Bauther bütün gün bize bakıcılık yaptı" diye ekledim.

"Senin evde olduğunu sandığım bir anda başka bir adamın bütün gün gözünün üzerinde olduğunu bilmek beni daha iyi hissettirmiyor," diye hırladı.

"Belki de birkaç dakikanızı ayırıp bana kibarca bütün günümü yabancı bir evde hiçbir şey yapmadan geçirmek isteyip istemediğimi sormalıydınız."

Sert bir nefes verdi. "Seni görmem gerek."

"Beni nerede bulacağını biliyorsun. Ve eğer buraya gelersen, geldiğinde bana hırlamasan iyi edersin."

"Bana tavrımı değiştirmemi mi söylüyorsun, Tor?" Sesindeki hayal kırıklığının bir sınırı vardı. Neredeyse... şakacıydı.

gibi, ama arkasında çok daha fazla stresle. "Evet. Üstesinden

gelebileceğini varsayarsak, yakında görüşürüz."

"Yapacaksın, Alfa."

Gülümsememi gizlemek için dudağımı ısırdım ve telefonu kapattım. Bir saniye sonra telefonum titredi.

RONIN

Telefonu yüzüme kapatmadan önce bir hoşça kal duymak istiyorum.

BEN

O zaman belki de bana yerimde kalmamı ve gitmemi emretmeden önce aynı nezaketi göstermelisiniz

RONIN

Seni öptüm.

Bu neredeyse aynı

BEN

Ve yakında görüşürüz demem neredeyse veda etmekle aynı şeydi.

RONIN

Bu tartışmayı sen kazanıyorsun gibi hissediyorum.

BEN

Eğer benim dostum olmak istiyorsan, buna alışman gerekecek.

RONIN

Başka bir sürünün mahallesinde yürürken beni zorlamayın

BEN

LOL

Telefonumu cebime soktum ve sonunda kapıya doğru döndüm. Bakışlarım Bauther'ınkilere takıldı ve yüzünde bilmiş bir ifade vardı.

"Arkadaş edinme," dedim ona, saçımı biraz daha karıştırarak. "Bu her şeyi daha da karmaşık hale getiriyor."

Kıkırdadı. "Sonuç, büyüme sancılarına değer." Bu yaklaşımı sevdim.

Büyüme sancıları.

Bunları anlaşmazlık ya da boktan bir iletişim olarak görmek yerine bu şekilde düşünmek çok daha romantikti.

Ve büyük değişiklikler her zaman büyüme sancılarıyla birlikte gelmez mi?

Love ve ben klandan ayrıldıktan hemen sonra hayatı anlamaya çalışmak zor olmuştu. Birkaç kez, en azından karnımızı doyuracak kadar yiyeceğimiz olduğunu bildiğimiz onlara geri dönmemizin daha iyi olup olmayacağını bile düşünmüştüm.

Verdiğim mücadeleye milyonlarca kez değmişti. Özgürlüğüm için gözümü kırpmadan tekrar acı çekerdim.

Wildwood'da kalmaya karar verdiğim için hiç pişman olmamıştım. Ronin beni fırından kaçırdıktan sonra bile.

Bu da düşünülmesi gereken bir şeydi sanırım.

Ama evet.

Büyüme
sancıları.

Bu hoşuma
gitti.

Love'ın telefonu çalmadan önce bir dakikalığına Love ve Sienna'nın mutfaktaki kurabiye dağınıklığını toplamasına yardım ettim.

Gözlerinin parlaması onu kimin aradığını gösteriyordu.

Diğer odaya geçerken şakacı bir sesle, "Hey, Archie," dediğini duydum ve dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

"Daha mutlu görünüyorsun," dedi Sienna, sertleşmiş krema parçalarını tezgâhtan avucuma silerken. Çöp kutusundan daha kolay taşınabilirdi.

"Ne zamandan daha mutlu?" Ben sordum.

"Sen bekarken." Bana yumuşak bir gülümseme fırlattı. "Seni mutlu ediyor, değil mi?"

"Hayır demek isterdim." Çöpe doğru yürüdüm ve krema parçalarını çöpe attım. "Ama yalan söylemiş olurum. Beni kızdırıyor, sinirlendiriyor, çıldırtıyor... ama beni mutlu da ediyor."

"Güzel." Lavaboya giderken bana kalçasıyla vurdu ve ben de sııttım.

"Şimdi bir eş mi arayacaksın?"

"Hiç şansım yok. Bir erkek için dünyamın yıkılmasını izlemek gibi bir arzum yok. Yine de bir kedi almayı düşünüyorum."

Güldüm. "*Kedi* mi?"

"Mmhm. Az bakım gerektiriyorlar, değil mi?"

"Hiçbir fikrim yok. Bir kedi almayı hiç düşünmedim."

"Sanırım bunu yapacağım. O zaman asla bir erkek aramayı düşünecek kadar yalnız olmayacağım."

Kapı hızla çalındı ama açılmadan önce hiç duraksamadı.

Sienna bana takılarak, "Bu *senin* erkeğin olmalı," dedi.

Ona gözlerimi devirdim ama gülümsemem hiçbir yere gitmedi. Belki de onun benim olduğunu bilmek hoşuma gidiyordu.

Ronin bir kalp atışı sonra mutfaktaydı, hafifçe gevşemedi önce yoğun bakışları vücudumda geziniyor, hala bana doğru yürüyordu.

Ve kahretsin, ne kadar büyük olduğunu unutmayı başarmıştım. Ne kadar güzel olduğunu da.

O kalın kaslar ve o dağınık siyah saçlar... Nefis.

Beni kollarının arasına aldı, göğsüne doğru çekti ve sıkıca kavradı. Tek kelime etmese de, aslında söylemesine gerek yoktu. Ne hissettiğini biliyordum.

Rahatlam
a.

Konfor.

Minnettarlı
k.

Bunu itiraf etmek bana ne kadar acı verse de, beni kaybetmekten neden korktuğunu anlıyordum. Gerçekten anlıyordum. Hayatını eşiyle tanışmayı bekleyerek geçirmişti, bu yüzden beni kaybetmekten korkması mantıklıydı.

Daha önce benden istediği şeyi yapmamı bekleme şeklini takdir etmesem de bunun için onu suçlamadım.

"Her şeyi berbat ettiğim için özür dilerim. Benimle eve gel ki bunu çözebilelim," diye mırıldandı saçlarıma, sözleri Sienna'nın duyup duymayacağını bilmediğim kadar yumuşaktı.

Özür mükemmel olmasa da benim için yeterince iyiydi. "Pekâlâ," diye kabul ettim.

Love odasından geri adım attı, bakışları bana ve Ronin'e dikilmişti. "Siz gidiyor musunuz?"

"Evet." Kendimi arkadaşımın elinden ve o da isteksizce beni .

"Madd zaten eve gidiyor. Sonunda yeterince devriye gezdiğine karar verdi." Gülümsemesi parlaktı ve gözleri daha da parlaktı.

Sienna, "Sen söyledin," diye alay etti.

"Tabii ki yaptım." Saçlarını kabarttı. "Onu herkesten daha iyi tanıyorum."

Sienna güldü ve ben de gülümsedim.

Ben de Ronin'i herkesten daha iyi tanımak istiyordum.

Sienna, "Yoldan sapıp eve dönerken bir kedi evlat edineceğim," dedi. "Belki bu sayede Bauther peşimi bırakır."

Love ve ben homurdandık.

Love, "Seni izleme şekline bakılırsa, bu pek mümkün değil," dedi. "Sana söylüyorum, adam senin vücudunu yakından tanımak istiyor."

Sienna yüzünü buruşturdu. "Ben bundan bahsetmiyorum."

Ronin'in kolu belime dolandı ve beni hafifçe kapıya doğru çekti.

Arkadaşlarımın yanında olmayı ne kadar sevsem de -aslında onlar daha çok kız kardeşim gibiydi- eşimle konuşmam gerektiğini biliyordum.

Ben de vedalaştım ve yola çıktık.

Kaldığımız eve doğru yürürken bir yanım aramızda bir gariplik olmasını bekliyordu. Oteldeki plaj sevişmesi konusunda küçük bir anlaşmazlık yaşamıştık ama onun dışında nasıl anlaşmazlık yaşayacağımızı pek bilmiyorduk.

Ama Ronin parmaklarını parmaklarımın arasından geçirip yanımda yürüdüğünde bu beklentiyi ortadan kaldırdı. Hareket ederken kollarımız birbirine sürtündü.

"Konuşmak ister misin?" Bauther'ın bizi duymayacağı kadar evden uzaklaşır uzaklaşmaz ona sordum.

"Sokaklardan çekilene kadar olmaz. Madd'in sürüsünün her şeyimizi bilmesini istemiyorum."

Bana iyi bir karar gibi geldi.

Orada oldu Hayır ihtiyaç için yayın bizim *büyüyor acılar* için ve Bütün mahalleyi. Aramızda olanlar *ikimizin* arasındaydı.

Eve yürürken sessizdik. Beklediğim gibi garip değildi. Sadece... sessizdi.

Ve belki biraz da sakın.

Umarım, sorunu çözmeye ve yolumuza devam etmeye hazırдық.

geçmeden eve ulaştık. Ronin önce beni içeri aldı, kapıyı kapatıp arkamızdan kilitledi.

Mutfığa yöneldim ve eğer sohbet edeceksek, bu sırada yemek pişirmek istediğime karar verdim.

Buzdolabını açmaya başladığımda Ronin, "Burada hiç yiyecek yok," dedi. Durakladım.

Kahretsin.

Yemek pişirmek yok, dikkat dağıtmak yok demekti.

Dikkatimi dağıtacak hiçbir şey olmadan onunla nasıl konuşabilirdim ki?

Mutfak masasında birlikte mi oturduk? Ya da konuşmadan önce bizim gibi kokmayan ödünç bir yatağa mı girdik?

Ya da...

Aşk'a ne sorduğumu hatırladım.

Çok tuhaf görünüyordu ama onlar için işe yarıyorsa bizim için neden yaramasındı? "Küvette konuşalım," diye ağzımdan kaçırdım. "Muhtemelen iyi uyum sağlayamayacağız ama-"

"Bunu başaracağız." Ronin kulağa çılgınca gelen bu fikir karşısında gözünü bile kırpmadı. Belki de beni daha önce terk ettiği için kızgın olmaktan vazgeçtiğime sevinmişti.

Elimi tekrar tutarak beni ana yatak odasına, oradan da banyoya götürdü. Bir dakika sonra suyu ısıtmıştı ve gömleği

başının üzerinden geçti.

Gözlerim vücudunda gezinirken stresim bir dakikalığına yok oldu.

Vay canına.

Kot pantolonu da tişörtünü takip ederek yere düştü ve resmen ağzımın suyu akmaya başladı. "Elbiselerinle küvete mi giriyorsun Tor?" diye sordu.

Oh.

Doğru

.

"Hayır." Sütyenimin ucundan tuttum ve çabucak sutyenden kurtuldum.

Ronin boxer-şortunu çıkarırken ben de taytımı ve tangamı çıkardım. Bakışlarımız birbirimizin üzerindeydi, ancak ikimiz de artan arzumuzdan bahsetmedik. Onunki barizdi. Çok, çok belirgindi.

Giderleri tıkadı, sonra bir eliyle belimi tutarak beni küvete doğru yönlendirdi. Azgınlığımıza rağmen, ikimiz de cinsel bir şey başlatmak için harekete geçmedik.

Ondan önce de yapılması gereken boktan konuşmalar vardı.

"Önce senin girmen gerekebilir," dedim ona, küvetin etrafına bakarken. Küçük değildi ama devasa da değildi. Ve Ronin çok büyüktü. "Muhtemelen üzerine oturmam gerekecek."

"Oh, dehşet," diye .

Homurdandım ve beni de yanına çekerek oturdu. Hiçbir yumuşaklık olmadan küvetin içine girdik ve nefesim kesildi.

Yerleştiğimizde, sırtım onun göğsüne dönükken ve ereksiyonu kıcıma doğru şiddetlenirken gülmekten kendimi alamadım. O da kıkırdadı, kollarıyla beni sardı ve hafifçe sıktı.

Belki Love'ın neden ortak banyoları sevdiğini anlayabilirdim.

seventeen

T RIO

Başımın arkasını Ronin'in omzuna , o da parmaklarını yavaşça saçlarımda gezdirdi. Bu hareket hoşuma gitmişti, ben de gözlerimi kapadım.

"Ayrılmadan önce ne istediğini sormadığım için özür dilerim," dedi birkaç dakikalık mutlu bir huzurdan sonra.

" değil. Korkmuştun," diye mırıldandım.

"Çok korkmuştum." Kolu hâlâ etrafımdayken beni daha sıkı sıktı.

"Ben her zaman tehlikede olacağım, Ronin. Bunun senin için en iyi senaryo olmadığını biliyorum. Bir insan kadınla çiftleşseydiniz hayatınız daha iyi ve kolay olurdu. I-"

Saçımı tutuşu sıkılaştı. Acı kadar değil, ama beni kesecek kadar.

Dudakları kulağımı okşadı. "Bir daha hayatımın sensiz daha iyi olacağını söylersen, seni bir hafta boyunca eve hapsederim. Dışarı çıkmak yok. Çalışmak yok. Dikkatini dağıtacak hiçbir şey yok. Sadece sen ve ben, Tor."

"Bu işkence olurdu," diye homurdandım.

Tabii, seks eğlenceli olurdu ama inanılmaz sıkılırdım.

İnanılmaz sıkılırdım.

"O zaman beni senden uzaklaşmaya ikna etmeye çalışmaktan vazgeç," dedi.

"Seni çekip gitmeye ikna etmeye çalışmıyorum. Sadece hayatımın hiçbir zaman basit olmayacağını anlamayı sağlamaya çalışıyorum. Her zaman kan kurdu isteyen birileri olacaktır. Biz kolay bir yiyecek kaynağıyız ve-"

"Ve bağımız mühürlendiğinde, yaşamın boyunca tek besin kaynağın olarak benimle sıkışıp kalacaksın. Seni benden alıp kan kurdu olmanın faydalarından yararlanamazlar. Sen ölürsün ve onlar da zamanlarını ve paralarını boşa harcamış olurlar."

Sözleri beni hazırlıksız yakaladı.

Daha önce de benzer bir şey söylemişti ama tam olarak . "Ben zaten sana bağımlıyım," dedim sonunda.

"Madd ve ben vampirlerin bunu zaten bildiğine inanıyoruz," diye onayladı. "Otelimizde tanıştığınız vampir, birçok bağlantısı olan büyük bir klanın parçasıydı. Onunla tanıştıktan sonra sürüme onu araştırmalarını söyledim."

Göz kırptım.

Bu... çok fazlaydı.

Ama dürüst olmak gerekirse iyi de bir karardı. "O zaman neden beni almaya çalışmadı?"

"Senin kime ait olduğunu anlayana kadar muhtemelen bunu yapacaktı. Eşimi almak hemen bir savaşın fitilini ateşler. Sadece benim sürüm ve vampirin klanı arasında değil, o klan ve dünyamızdaki tüm kurtlar arasında. Birkaç beyin hücresi olan herhangi bir vampirin böyle bir katliamı göze alamayacağı kadar çok bağlantım var. Doğaüstü topluluk, bir asırdan uzun bir süre önce insanlarla yaptığımız savaşın yaralarını sarmaya hâlâ yaklaşmadı."

Onun sözleriyle biraz rahatladım.

Sadece birazcık.

"O zaman neden buraya birini gönderdiklerini düşünüyorsun?"

"Madd ve ben bunu tartışıyorduk." Sanki bana söylemeyi tartışıyormuş gibi parmaklarını hafifçe kalçamda gezdirdi. "Sadece tek bir gerçek sonuç var."

"Çıkar ağzındaki baklayı Ronin," diye uyardım.

Sonunda cevap vermeden önce bir süre daha sessiz kaldı. "Sienna."

Gözlerimi kırptım.

Parmaklarını kalçamın üzerinde gezdirmeye devam etti. "Vampirleri Wildwood'dan uzak tutmak istiyorsak onu çiftleştirmeliyiz. Ve inanın bana, bunu söylemenin yapmaktan çok daha kolay olduğunu biliyorum."

Bir dakika boyunca sessiz

kaldım. Uzun, çok uzun

bir dakika.

Eğer çiftleşmek onu güvende tutacaksa, o zaman çiftleşmesini istedim. İsteddiği bu olduğu sürece.

Ki öyle olmadığını biliyordum.

"Bir eş istemiyor," dedim sonunda. "Bir kedi evlat ediniyor." "*Kedi* mi?" Sesindeki küçümsemeyi duydum.

Ne de biz kurttuk. Bu da *köpek insanların* tanımını sayılırdı.

"Madd'in sürüsünden Bauther ve Smith, biz ona bir eş bulana kadar sırayla onu takip edecekler. Dünyanın dört bir yanından ona uygun olabileceğini düşündüğümüz çiftleşmemiş erkekleri çağırıyoruz."

Uzun bir nefes verdim. "Lütfen bana şaka yaptığımı söyle."

"Ben değilim." Kalçamı hafifçe sıktı. "O senin için önemli. Sen de benim için önemlisin. Eğer onu güvende tutmak biriyle eşleştirmek anlamına geliyorsa, bu işi halledeceğiz."

"Kokusunu parfümle kapatıyor," diye itiraz ettim.

"Sen de öyle. Bu, seni ilk gördüğüm anda benim olduğunu anlamamı engellemedi."

Tam olarak tartışamazdım.

Ben de gözümü ondan ayıramıyordum.

"O bir eş istemiyor, Ronin. Buna saygı duymalısın."

"Vampirlerden uzak yaşamayı, bir eşi olmadan yaşamayı hak ettiğinden daha fazla hak etmesine saygı duyuyorum. Ve geçtiğımız yüzyıllar boyunca tanıştığım erkeklerden birinin şu anda umutsuzca onu arıyor olabileceğine de saygı duyuyorum."

İnledim. "Bu konuşmanın senin çöpçatanlık yapmanla ilgili olmaması gerekiyordu."

"Haklısın. Bu, kendimi kaybettiğim için özür dilemem ve bunu düzelteceğime söz vermemle ilgiliydi. Bunu yapmamın bir yolu da en iyi arkadaşlarının kalıcı olarak güvende olmasını sağlamak."

"Tartışmalarımızı benim kazanmam gerekiyor, unuttun mu?" Ben

de karşılık verdim. "Tartışma güvenlikten başka bir şey

hakkındaysa, o senin tartışmandır."

Ona dramatik bir iç çekiş verdim. "Sanırım bu adil. Ama bilginiz olsun, ben Sienna'yı uyaracağım."

"Öyle olduğunu biliyorum." Yanağımı hafifçe öptü. "Beni affediyor musun?"

"Sonsuza kadar birlikte olacağımız için başka bir seçenek göremiyorum."

Kıkırdadı ve kalçamı tekrar sıktı. "İşte ruh bu."

"Mmhm." Ona karşı gevşedim ve birkaç dakika boyunca saçlarımla hafifçe oynadı. Belirsizlik yavaş yavaş yerleşti ve kendimi yüksek sesle düşünürken buldum. "Hayatımız buradan sonra nasıl görünüyor, Ronin?"

"İşlerin yoluna girmesi için birkaç hafta vereceğiz. Tekrar çalışmaya başlarsın - tatilden önce çalıştığından çok daha az, çünkü benden uzak kalmak için fazladan vardiya aldığını biliyorum."

"Evet, evet."

Kulak mememi dişlerinin arasına aldı ve hafifçe çekince ürperdim. "Evimiz üzerinde normal bir hızda çalışmaya geri döneceğim, böylece lanet olası şey gerçekten bitecek."

"Bilerek yavaş çalıştığını biliyordum," diye homurdandım, ama şikâyetim gönülsüzdü.

Beni istiyordu. Bunun için ona kızmak zordu.

"Öyleydim ve işe yaradı." Kulağımı tekrar hafifçe çekiştirdi. "Benimle olmadığın zamanlarda bizim sürümüz ya da Madd'in sürüsü sana göz kulak olacak. İşler yoluna girdiğinde, içimin rahat etmesi için daha güçlü bir güvenlik sistemi kurarak tekrar eve dönebiliriz. Burada işlerin yoluna girdiğinden emin olur olmaz ve sen de gitmek için can atmaya başlarsan, hep gitmek istediğin diğer yerlerden birine gidebiliriz. Sanırım bir listeniz vardır."

Kalp atışlarım hızlandı.

Korku ya da öfkeyle değil, heyecanla. ""

"Güzel. Fırsat bulduğumuzda bunun üzerinde çalışacağız. Kulağa nasıl geliyor?"

"İnanılmaz." Başımı çevirdim, yüzünü tuttum ve ağzını kendime doğru çektim.

Beni yavaşça öptü ve kucağından kaldırıp arkamı dönmemi sağlayacak kadar uzun süre tuttu. Beni tekrar aşağı indirdiğinde, sikiinin başı girişime doğru bastırdı.

Sertçe nefes aldım.

Alt dudağımı ısırıldı. "Seninle ne istersem yapmama izin verecek misin, Tor?"

"Kesinlikle evet."

Ronin sırtarak beni bir santim kadar üzerine çekti. "Seni zevkimle dolduracağım ve ikimizi de dudaklarından yalayacağım."

Vücudum kızardı. "O zaman bu küvette ne işimiz var?" Güldü.

"Güzel soru."

Bununla birlikte, ayağa kalktı ve beni dışarı çıkardı, attığı her adımda içime daha derinlemesine kaydı.

Beni yatağa atmak ya da sırtımı şiltenin üzerine yatırmak yerine, odaya ulaştığımızda içimden çıktı.

Bunu yaptığında inledim ama beni yüzüm ona dönük bir şekilde yatağa yatırdığında neden yaptığını anladım.

Beni ellerimin ve dizlerimin üzerine, kıçımı havaya kaldırarak yönlendirirken tüm vücudum arzuyla titriyordu. Kalçalarımın arası delicesine kaygandı ve bu banyodan kaynaklanmıyordu.

Ronin'in elleri kıçımın üzerinde kayarak beni açtı. "Siktir, bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel kış."

Vücudum sıkıştı. "Benimle dalga geçme. Seni şimdi istiyorum."

" mi, Alfa?" Kışıma hafifçe vurdu. Bu bir şaplak değildi ama vücudumun tekrar sıkışmasına neden oldu. "Bacaklarını benim için aç, ben de sana istediğini vereyim."

Onları yaydım.

Bana istediğimi vermek yerine parmaklarını klitorisimin üzerinde hafifçe gezdirdi. Vücudum titredi ve bir çığlık attım.

"Kendini çok iyi hissediyorsun, Tor. Belki seni sikime almadan önce yerim."

İnledim ve kışımı yatağın çıkıntısından sürükledi, eğildi ve döndü, böylece altımda konumlandı. Klitorisimi bir kez yaladı ve ben .

Göğsü guruldadı ve dili çalışmaya başladı.

Ağzıyla beni kenara sürüklerken çığlıklarım daha çaresiz, daha çılgınca büyüdü. Parmakları beni daha geniş bir şekilde ayırdı, kanalımı doldurdu ve yalayıp emerken kışım ile oynadı.

Sonunda dişlerini üzerimde gezdirdiğinde her şey bitmişti.

Zevk seslerim o kadar yüksekti ki, kalçalarım sarsılıyor ve vücudum salınım ile birlikte sallanıyordu.

Ben yüksekten inerken ve o altımdan kayarken Ronin yine gürlüyordu.

Bedenim onu kaybetmenin acısıyla titriyordu ama beni kalçalarımın tutup kaldırıırken klitorisimi çimdikledi. Tek bir yumuşak hareketle bacaklarımı daha geniş bir şekilde ayırdı ve eve doğru kayd.

Dudaklarım aralandı, seslerim onun girme hissiyle ölüyordu. Beni dolduruyor.

Beni *götürüyorsun*.

"Siktir, sen benim için yaratılmışsın." Sözleri ipek gibiydi ve kalçalarım tepki olarak sarsıldı. Kıcıımı yine hafifçe tokatladı. Karşılık olarak onun etrafında sıkıldım, bir nefes emdim. "Hoşuna gitti mi Tor?"

"Evet," diye nefes aldım. Daha fazlasını istiyordum.

O da öyle yaptı.

Homurdandı ve avucu kıcıma tekrar, daha sert vurdu.

Zevk içimde yuvarlanırken haykırdım ve sert ve hızlı bir şekilde parçalandım. "Kahretsin, Ronin!"

Hırlayarak bana çarptı. Birlikte kontrolümüzü kaybettik ve bu mükemmeldi.

Delicesine mükemmel.

Ben yatağa yığıldım, o da yanıma çöktü ve beni göğsünün üstüne çekti. Önce alnımı, sonra yanağımı, sonra tekrar alnımı öptü ve başını tekrar yatağa bıraktı. "Seni seviyorum, Tor."

Vücudum kaskatı

kesildi. Ama onunki

öyle olmadı.

Eli sırtımda hafifçe gezinirken ekledi, "Aynı şeyi hissetmek zorunda değilsin. Bana aşık olmanın daha uzun süreceğini biliyorum ama bunu bilmeni istiyorum. Seni seviyorum."

Gözlerimi kapattım ve yavaş bir nefes

aldım. Nasıl hissettiğimden emin değildim.

Bir yandan, aramızda hala çözmemiz gereken çok şey vardı. Günlük hayat hâlâ bir bilinmezdi.

Ama ona bağlı hissettiğimi inkâr edemezdim. Ondan uzaklaşamazdım ve uzaklaşmak da *istemiordum*.

Belki ona aşık olduğumdan emin değildim ama oraya varmak istediğim gerçeğinden yoktu.

Ben de fısıldadım, "Seni sevdiğimi söylemeye hazır değilim... ama seninim." Ronin'in vücudu kaskatı kesildi.

Eli sırtıma hafifçe bastırarak beni ona yaklaştırdı. Ona daha sıkı.

"Tori," dedi, sesi alçaktı.

Umutluydu.

Ama belirsiz de.

İçinde duyduğum umut beni harekete geçirdi. "İtiraf etmeye hazır olmasam da bir süredir " dedim. "Aşk zaman alacak ama... Sanırım bağlanmaya hazırım. Artık ayrılmak istemiyorum. Seni istiyorum. Senin eşin olmak istiyorum."

"Bana sahipsin. Bana hep sahip oldun." Yüzümü yukarı kaldırdı ve beni öptü. Öpücük ilk başta nazikti ama hızla ısındı.

Çekildiğinde hızlı hızlı nefes alıyordum.

"*Aeternum*, Tor." Sözleri alçak, yumuşak ve emindi. Arkasındaki anlamı bilmeseydim bile, yine de yoğun, kadim büyüünü hissederdim.

Aeternum, her iki taraf da kabul ederse, bir eş bağı oluşturabilecek bir kelimeydi.

Ronin'in bizden zerre kadar şüphesi yoktu.

emin olmadığım milyonlarca şey olsa da bildiğim bir şey :

Ondan asla uzaklaşmayacaktım.

Ben de bağlanma korkumu bir kenara bıraktım ve "*Aeternum*, Alpha" dedim. Bizi birbirimize bağlayacak olan büyü üzerimden ve içimden geçti.

Karıncalandı.

İçimi ısıttı.

Hatta biraz yandı.

Ama mükemmeldi. Her şey mükemmeldi.

Ronin'in dudakları tekrar dudaklarımı yakaladı, öpücük yavaş ve samimiydi.

Dillerimiz savaşıırken beni vücudunun daha da yukarısına çekti ve sadece içime tekrar girdiğinde nefesimi kesecek kadar uzun süre serbest bıraktı.

Birlikte hareket ettik ve artık sevişiyormuşuz gibi

gelmiyordu. Sevişiyormuşuz gibi hissettirdi.

İkimizden de çok daha büyük bir şeyin başlangıcı gibi. Ve

dürüst olmak gerekirse, bizi nereye götüreceğini görmek için

sabırsızlanıyordum.

epilogue

RONN

İKİ HAFTA boyunca hiçbir vampir izine rastlamadıktan sonra, Tori sonunda beni onu eve götürmeye ikna etti.

Fazla mücadele etmedim.

Wildwood sürüsünün sürekli bilmiş bakışlarından, göz kırpmalarından ve tebriklerinden bıkan tek kişi o değildi.

Hafta boyunca sürümün üyeleriyle tanıştı. Kendi topraklarımıza döndüğümüzde, o da bizim gibi resmi olarak sürüye katılmıştı bile.

Topluluk toplantılarımız ya da bir araya geldiğimiz etkinliklerimiz yoktu. Biz sadece bir aileydik.

Dişimin sürüdeki tek kadın olduğunu bilmek hoşuma gitmiyordu ama onu yanımda istiyordum, yani bundan kaçış yoktu.

Ve ayrıca, o benimdi. Kalıcı olarak.

Kendisi de öyle beyan etmişti.

Evlerimize döndüğümüz gece, sadece onun orada olmasını başlatmak için resmi olmayan bir barbekü yaptık. Tori benim masamda otururken herkesle sohbet etti.

parmaklarım onunkilerle birleşti. Grubumuza ummaya cesaret edemediğim bir şekilde hayat vermişti ve bunu çok sevmiştim.

Hepimiz kendimizi yedikten sonra yer değiştirdik ve kurtlarımızı serbest bıraktık. Tori'nin kurdu benimkinin yanında koşuyor, ona sataşıyor ve onunla oynuyordu. Birbirlerini kabuklarından şıkartıyorlardı ve ben buna bayılıyordum.

Nihayet gece yarısı eve d6nd6đ6m6zde duş alma zahmetine bile girmeden yatağa yığıldık. Tori çıplak bedenini benimkine yasladı, ben de ona sıkıca sarıldım.

Onu bulmadan 6nce sadece var oluyordum.

şimdi ona sahiptim, sonunda hayattaydım.

"Sen iyi bir arkadaşsın," diye mırıldandı bana. "Aslında en iyisi."

G6đs6m ve boğazım duygularla yandı.

Kadın ne kadar uğraşırsa uğraşsın bana daha iyi bir iltifat edemezdi.

Uzun kirpiklerinin arasından bana baktı, y6z6nde bir g6l6mseme vardı. "İltifat kabul etme konusunda h6l6 çok k6t6s6n, biliyorsun. Y6z6n6n kızarması çok sevimli."

"Ben bir alfayım, kadın. Benim sevimli bir yanım yok," diye homurdandım, ama alınganlık g6sterdiğimi hissetmiyordum. Azıcık bile.

G6ld6. "Sen nasıl istersen."

Y6z6n6 geriye yatırdığında, onu derinden 6pt6m.

Tutkuyla.

Sahip olduğum her şeyle.

"Belki de seni seviyorumdur," diye mırıldandı.

"Bundan daha fazla kesinliğe ihtiyaçım olacak, Tor."

Tekrar g6ld6, daha sert bir şekilde. "Kahretsin, çok tatlısın. Birlikte sıkışıp kaldığımıza sevindim."

"Ben de." Onu hafifçe sıktım. "Şimdi git uyu." "Evet, Alfa," diye alay etti.

Onu daha da yakınımaya çektim ve kollarımda uyuklamasını izlemekten kendimi alamadım.

Yatağımızda.

Evimizde.

Hayat mükemmeldi.

OceanofPDF.com

afterthoughts

Mutlu sonla bitmeyen kitapları okumam.
Eğer kitaplarımın çoğunu okuduysanız -hatta sadece bu kitabımı bile-
muhtemelen bu sizin için bir sürpriz olmayacaktır.
Kaçmak için okuyorum.
Birkaç saatliğine başka birinin dünyasında yaşamak.
Beni gülümseten, güldüren ve iyi hissettiren kitapları seviyorum. Buraya
kadar gelebildiğinize göre, umarım siz de seversiniz!
Her neyse, tüm kitapların uzun ve dramatik olması gerekmediğini seviyorum.
Kısa, eğlenceli ve tatlı olabilmelerini seviyorum. Ve ne isteyeceğimi
bilmesem

Gelecek ay ya da gelecek yıl yazın, bu kolay, mutlu aşklarla çok eğleniyorum.

Sienna ve Bauther'ın hikayesinin ortaya çıkışını görmek için
sabırsızlanıyorum! bir ses çok heyecanlı olacağını söylüyor, o yüzden
hayranlarınızı hazırlayın ;)

Sevgilerimle,
Lola Glass <3

OceanofPDF.com

stay in touch

İletişimde Kalın

Lola'nın yeni bültenlerini almak istiyorsanız (spam yok!) bu bağlantıyı kullanın:

[LINK](#)

Ya da onu
bulun:

[FACEBOOK](#)

[TIKTOK](#)

[INSTAGRAM](#)

[PINTEREST](#)

[GOODREADS](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

all series by lola glass

Hangi serilerin birbiriyle bağlantılı olduğuna dair bir rehber için Lola'nın web sitesine göz atın!

<https://www.authorlolaglass.com/where-do-i-start>

Bağımsızlar:

Wildwood

Aldatma ve Bağlılık

Kurt Tarafından

Sahiplenildi

Yasak Eşler Vahşi

Av

Felaketin Kralları

Gecenin Laneti

Outcast Paketi

Feral Paketi

Eş Avı

Seri:

Yanan Krallık Fae Kralı

Şekil Değiştiren Kraliçe'ye

Kurban Edildi

Kurtboğan Şekil

Değiştiren Şehir

Doğaüstü Yeraltı Dünyası

Canavarların Ayı Reddedilen

Eş Sığınağı

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

about the author

Lola, *hafif* bir romantizm takıntısı ve aşka -gerçek aşka- tutkusu olan bir kitapseverdir. Çiçekler ve çikolatalar gibi bir aşk değil, iki insanın uzun sürecek kadar güçlü bir ilişki kurduğu türden bir aşk. Okumayı sevdiği ve kitaplarında tasvir etmeye çalıştığı ilişki türü budur.

Arsız kadınlar ve kocaman, büyülü erkeklerle ilgili eğlenceli hikayeler olsalar da ;)

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.